

T.B.

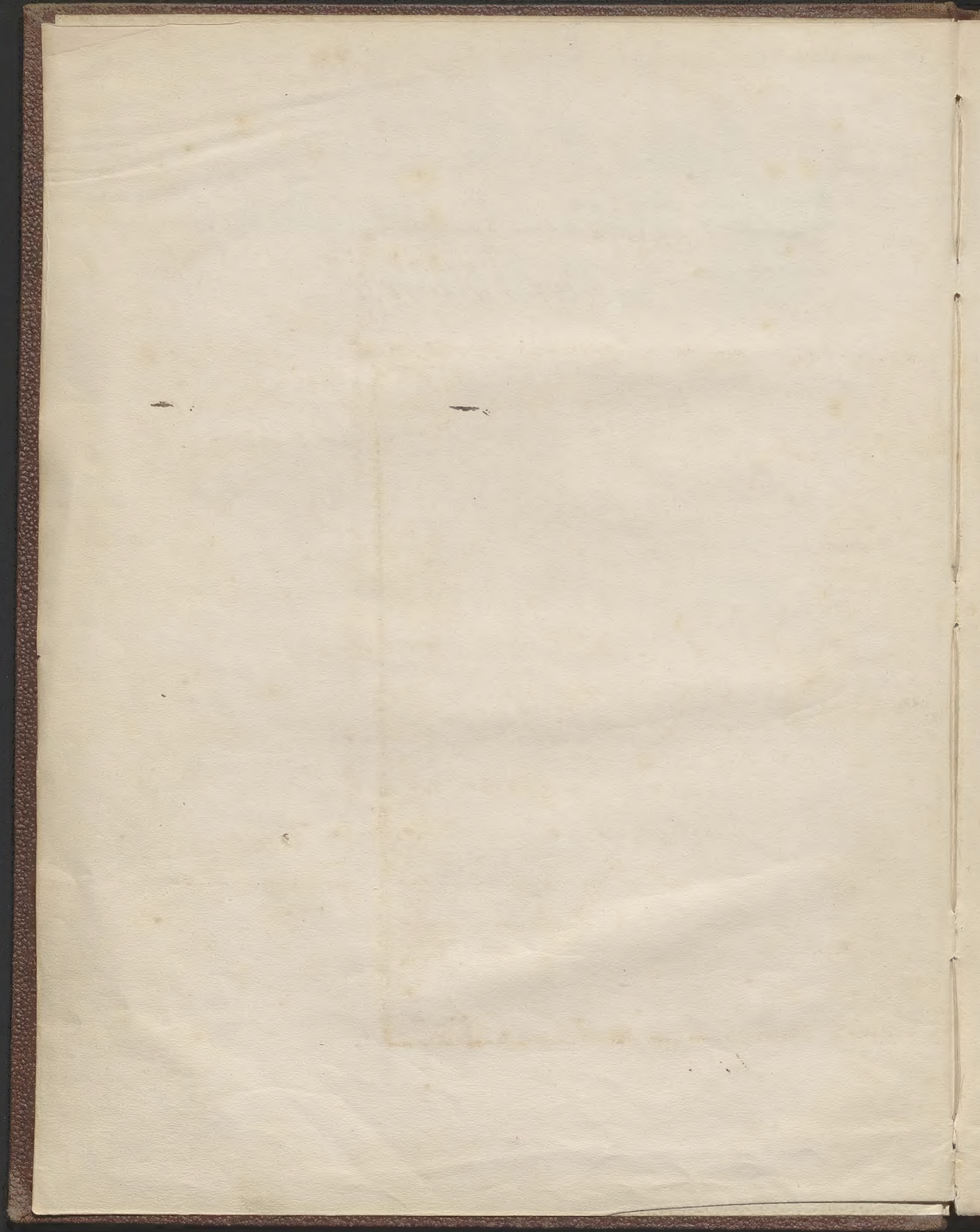
N. Inv. 6794.

matki Libery T. B. z imięstami
zonn ~~zonn~~ Apollona Karzeniowskiego
Teofili z Babrowskiego

1858. r. d. 5 marca

1

w dzień

Św. Józefa.

Modlitwa.

Bred Ciebie, Panie, — Bo tyłko przed Ciebie, —
można przysięć z życiem i ze wszystkimi boli,
i z całej doli, i z całej niedoli,
upleść modlitwą żywca.....

Ojciec w Niebie!

Oto ja stoga twoja umiorna,
— pod stołkiem nadziei, czy wśród troski nowy —
niosę to wszystko, co, w twojej wsielmoży,
na moje słabe istotyści ramiona. —

Nieskarzę, Panie!.. Lęzacz twego krzyża,
choć quie mi, na dół, też wzrusi do Nieba;
i wiem: że moty pokory potrzeba,
co świętym skrzydłem do Ciebie nas zbliża.
Nieskarzę, Panie!.. Choć Ty świadkiem, Boże!
Wiek mój sercu skonać było wiele?!

Jak w dui utracpien' sły moje Niedzickie,
 I jak w zmięciach gasty, mądreści mych xorie!!
 Nieskarrę, Ojcie!... I już do ostatka
 Woli Twój będzie w mój duszy rozgłosny
 hymn i pokorny!.. Ale spojrz, Siostry,
 oto: — Niewiasta, i Polka, i Marka!!
 Wzrę, gdy już za mnie panierz mój ustanie,
 to jeszcze tylu serce moje miści,
 dla których śmiech, łez, trosk i boleści:
 że za nich wiecznemu będzie me wotanie!

Jako Niewiasta: za wszystkie, mój Boże,
 którym brak powiech w uziębionych probach życia;
 co w bój samostni weszli od powicia;
 dla których znowu i wszędzie rozdrożę,
 gdzie wiecznie błędzi ich strudzona noga! —
 A gdy się chwycą, wybledli jak chusta,
 nikt ich nie wesprze, ani iadnie usta
 nie reknie do nich: — „oto prawdziwa droga!“

A jako Polka: — już tylko przed Tobą
 mogę wyznosić ojczyzny mój miasto;
 bo od tak dawna Polskę zagrzebano,
 że świat się dziwi gdy pro mój iatobą

serce drzy moje!... Mógł Twojej ręki
 podnieść ja z grobu; otóż w swoje blaski;
 zrob ja symbolem twojej miłośnej Łaski;
 świętej wolności niech da Ludom wdrąski;
 niech się ugodzi, już tu — już na ziemi —
 na dzień wypetnieni Twojej obietnicy:
 kiedy skiniem z swojej stolicy
 Ty w nieśmiertelności kierujesz nas z zaciemi!'

O Matka, Panie: — cała rozkrycona,
 imieniem Maryi Twojej Dziewicy — Matki —
 rozbratostawiam modłów nych ostatki!'
 Życiem ośmiatę podwoję ramiona
 do Ciebie! w Niebó! — Z całej mej istności,
 mego ducha, całego, sercem mojem całym,
 za krwią krwi mojej, ciałem mego ciałem,
 sercem serca mego — litości!'

Wotam: o! Panie!... Nie rozkone, miemie,
 nie zgosi światu świata, nie jego prąsty,
 lecz chleb codzienny, a przez płac — święty,
 daj im na ziemi!... a w Niebó — abawienie!'

A przy tym chlebie i za ten zbawieniem,
 dopióki tutaj wogelownie ^{tu} ~~tu~~ ^{nie} ~~nie~~
 niech miot, polskę i wiarę kochając,
 wyznajaczym!.. Daj im pożywienie!
 A w pożywienia chwili, daj im miłość!
 W zamięszeniu — statos!.. We wierze — ślepotę!
 A w obec polski daj im taką miłość
 by znieśli dla niej z rozkoszą — niezmiennostwo!

Oto twoja stuga, pólty nieodkryte
 z podnóża Twoego; aż póki w jej duszy
 qtos Twojej obietnicy nadzieję nieporuszy!
 Wytruchłej serce — bo serce na pszenie!...

Lecz nie! W pokorze miłości bądźcie Panie,
 bo we mnie żywe Zbawiciela stopa
 i moełty moje jak i Jego mowa:—
 „Twoja, nie moja wola mieć się stanie!”

Amen.

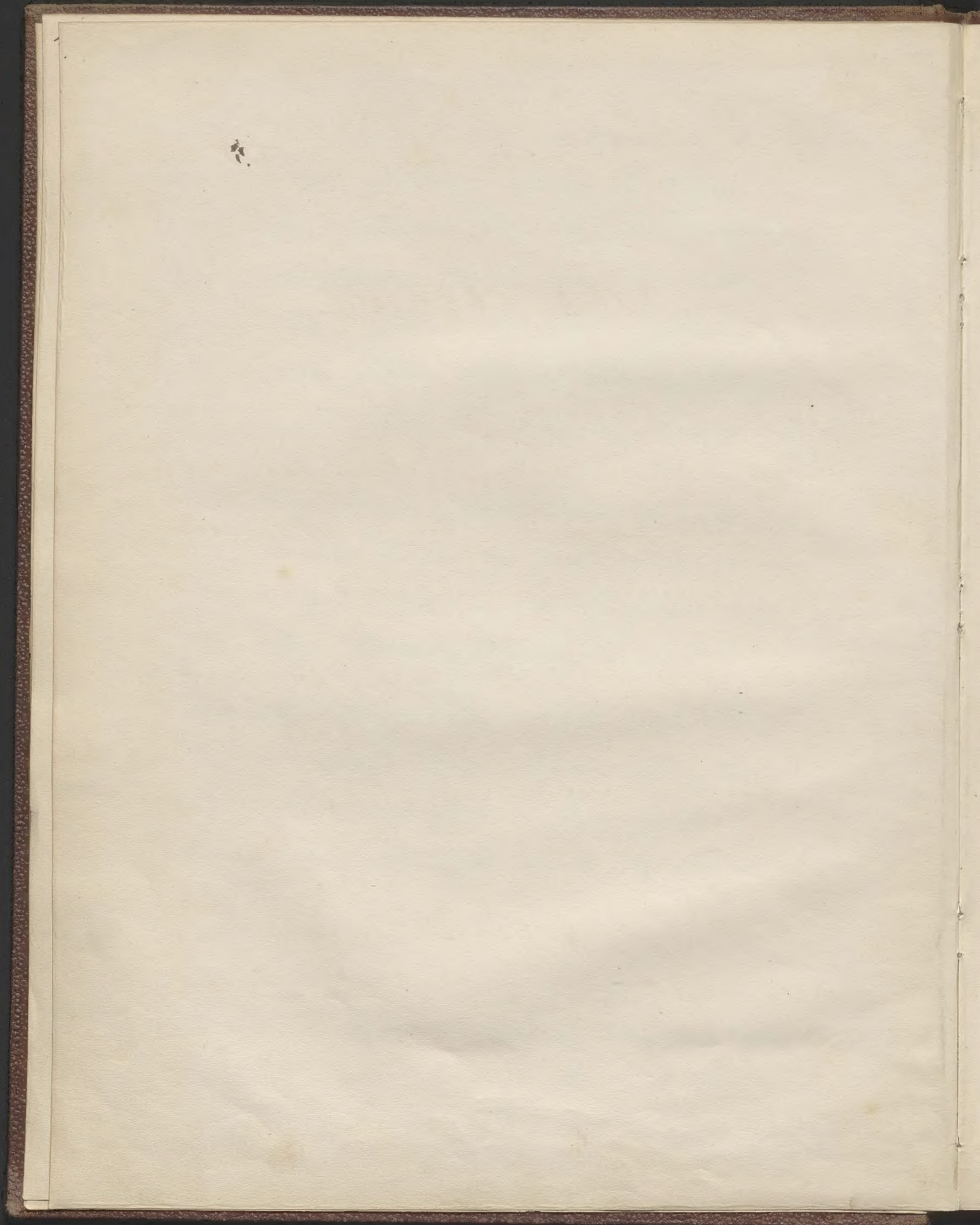
Kochanym naszym Kłacie w dźwięk jej imienia dźwięki wódz-
 nie ja nową gęsić kę miellitwa
 ofiaruję

A. L...

Jesień . r. 1858. r. b. Lipca.

Nurzeczonej.

Grzeszyłem, myślałem, że marzenia kwiaty.
Spłwó się nie dała i wstąpiła na skroń;
Je musza zwinąć kiedy chciwe stonie,
Choć z nich wysnuwam codziennych chwil światy!

Liziko grzeszyłem: — lecz Bóg bosko kara!
Ta cenna kara — Ty — moje marzenie,
Spdywaś świadectwem że fałszem zwątpienia,
Jaki już niewiem: czy żyję, czy marzę?

A twim sercem — brzemień wspiera lecz niegniecie,
Lekko, przyjemnie — ach! dobie na świecie!
Tęż równieś udrę — już rozczuliłam serce,
J niewiem, niewiem, gdy pierzchają chwile —

Czy tu nam płyną niebieskie fale
 Czy my tu w dzień do nieba szczerzemy!

A....

Dobry-dzień

Wierzonej.

10 lip 1855.
Jerechowa.

Wczoraj — dzień dobry, ci, moja droga
 A wieczorą zjedem: to przy twoim boku
 Zmierzch promieniami jasnym mienić się
 I dzień był w duszy, taki, jak u Boga
 Aniołom jeź, świętym i Wybrańcom
 Świeci na niebiosach niepokalanym —

Dzień dobry, zjedem, choi ziemia zchmurzona
 W nocnych ciemności kryła się odchłania;
 Bo coś mi ziemi — to ziemskie dżemanie
 Kiedyś przy Tobie, a Ty — rozświetlona,
 Łagodna, jasna — jak Bóg chciał mi cię kochać;
 By biedni ludzie marzyli o Tobie! —

Teraz dzień dobry! Wszak nie nas niezmroczy?
 Prawda ma droga; w każdej jej dobie

Kiedy ty z nieba a ja, gdy przy Tobie,
To i w tej ziemi, to i w ciemności nocy,
O! byle razem — to wiesz i wiesz.
Dziś dobry, droga, mnie i Tobie będzie! —

A...

Marcezonej

już. Lonie. —

1858. 21 kwiec.
Dresburgska.

Kochanko moja, niewiasto i Lono

Te trzy imiona jak trzy gwiazdy płona

Na twojem przeczystym ciele;

W ich to promienie myśl ma upieczona.

Takim try świątciem, że już roztawiona

Ułogostawia nawet ziemi bole —

Bo gorzemu maszei mych pragnieniu

O kształtach ziemskich i o dusza technicim,

Bóg był obecny i ułogostawił:

Łon kochał duszę, sercem przeczyst,

On przed oczami memi rozotoczył,

Przy łubie przy mnie postawił.

Wiżę gdy ku łobie, Moja, i na łubie

Oko się zwróci i łonie jak w łubie

To mi obecne bozych natchnień łaski
 Marzenie — jawem ; nadzieja — spełnieniem ;
 Miłość ma — życiem ; wiara — przeobóstwieniem ;

Nieśmiertelnością myśli mej otłaski !

Tę ma kochankę , niewiastę i żonę

A przedewszystkiem Polkę rozklęzoną

Na grobie Polski , przez wieczne światanie .

A czy wiesz o tem , że , gdy w natchnieniu chwili

Łech mój do grobu Ojczyzny się schyli

J po modlitwie z nią razem powstanie ;

To mi jej rękę drzy w dłoni — jak twoją ;

To ona stępa ze mną jak Ty — Moja .

To u niej w obu twych oczach spójnienie ,

To ona w cielu , lecz jak duch przejrzysta

Tak jak Ty piękna , sylachetna , przezczysta

Tak jak Ty — moje życie i marzenie !

Wier ja ku Bogu, rozrzucone wiecie
 Daje z tego świata. Wszystko me na świecie
 Teraz sseca idzie, jako pacierz święty
 Bóg mi dał tyle co swoim prorokom
 Aby karać dla nich, tej ziemi obłokom
 Roztapieniemy cię świat zabiłszy!
 J ja szerszym, i uda w niem życie!
 Bolejącemu nieśce sseca bicia
 Nigdy, już nigdy ile by tu nie może!
 Za tyle szersza ja wierzeniem Bogu
 Być tak szerszym, aby z ziemi progu
 Bez zadziwienia przejść w zbawienie przestworze.
 Za tyle darów, Boże miłosierne.
 Jaki tobie ufny, jaki na Ciebie wierny!
 Choć mój czasami mył na utrudzona,
 Jednak niepadnie, wahać się nie będzie:

Bo ze mną, przy mnie — mój stróż-Przysławie

Łotka — Kochanka — Niewiasta i Żona. —

A.....

16. maja 1859.
Lutycz

Wnie

dajesz jej medalik Matki Boskiej

fizyka i smutno na oczystej roli:

Bo na jej piersiach pomniki grobowe;

Bo na niej plagi Bóg zsyła surowe;

I innych uzeni nieznamy — prócz boli!

Wiara nam stygnie w tym wiekowym skonie;

Miłość, i katusze, jak żłoda paląca

W osmęty życia dusze nasze strąca;

I pod całunem — nadzieja niepłonie!

O! nie ze stworzeń Bożych w nas już niema...

I tych ludzkich dziejów, nam nie tuzka dola;

I klamstwem dla nas dola, czynna wola,

I z Amiar roku dla nas tylko — cima!

My w mocy wroga, jako w grecku mocy,

Łośmy czynili, łośmy przedsizwiali

Wszystkośmy w grusach lub w grobie ujeli,
 Słońce nam we dniu, gwiazdy traktują nam w nocy
 I w przepaści patrząc błędnymi oczyma:
 Bo w życiu Polski — Polski nigdzie niema!

~~W~~

Och! czasem tylko domowe ognisko
 Hejże w ukryciu, ma serca oświeci,
 Bo jak zbolate śmiecia matki dzieci
 Nuchca, pociechy; — a przy sobie — blisko,
 We wspólnym ialsu i w jednej załobie,
 Żyją w swistości tej matki — co w grobie.
 Łanickiem który w taką wspólność dołi
 Wzięte te serca — jest ta wielka miłość
 Która noc ziemską i ziemską zawitość
 Oświeca słońcem nieśmiertelnych dołi,
 I łoni nadciągają w każdą bytu chwilę,
 Jak wiosna z zimy, jak kwiat na mogile! —

Bo dom — to strzecha — to ogień domowy
 Horonna sala, tronu majestatem,
 Gdzie, przed zdumionym tłumem swą, światem,
 Polska pod skrzydłem niebiańskiej królowej
 Marii-Dziewicy, stoi wielka — dzielna;
 Okuta — wolna; umarta — nieśmiertelna!
 Przy tym ognisku, pod tą naszą strzechą
 Głocisz łzy płyną, choć klawi się sęce,
 Choć za śgroda cychają mordere,
 Wiara nam — mocą; nadzieja — pociechą;
 Miłość — ofiarą, miłość — poświęcenie
 Zgniecionej piersi — jako wolne technienie!

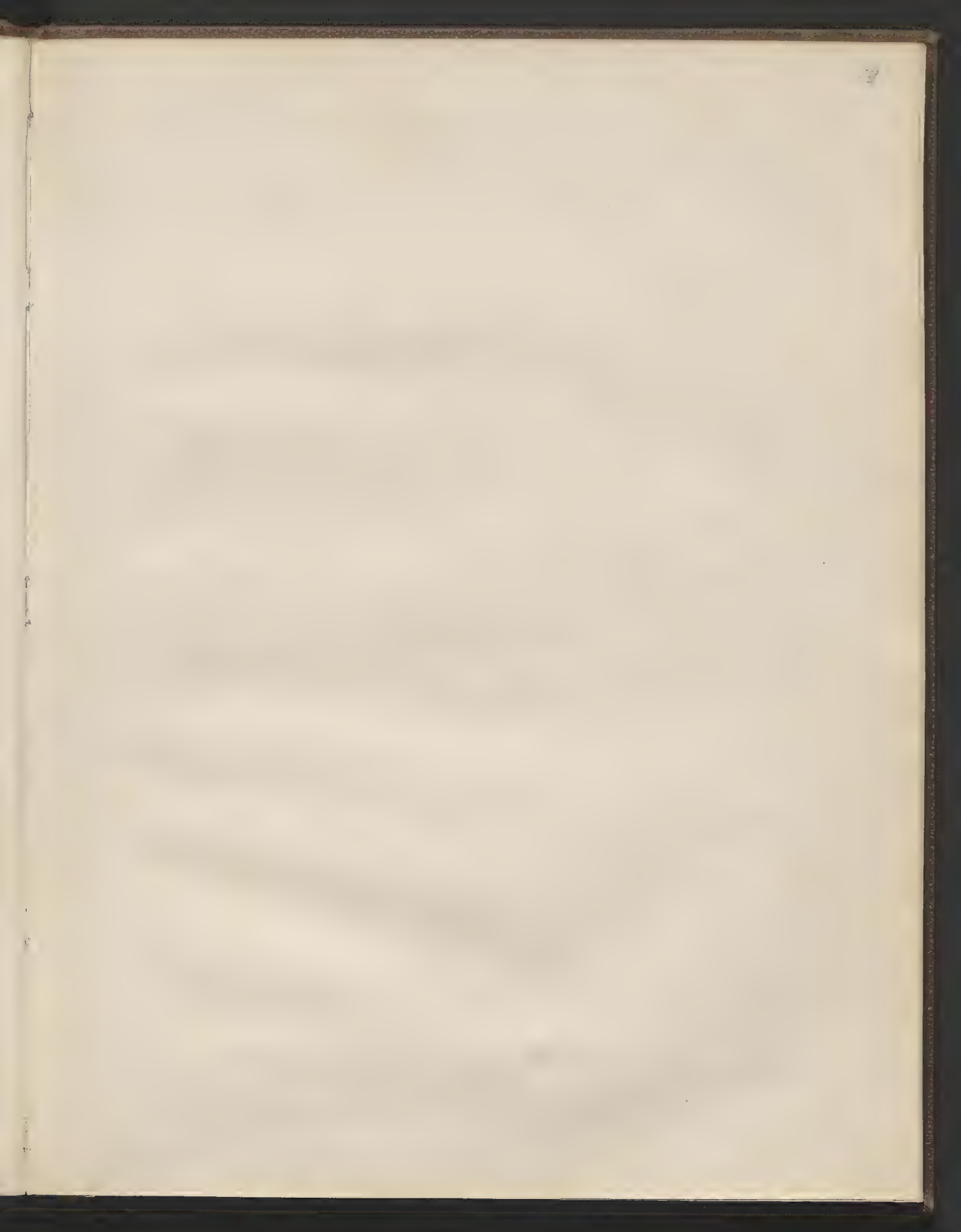
~~no~~

Wzrę na twój, łono, — na piersi niewieściej
 Zawieszam obraz królowej Bolesci,
 Królowej naszej zabitą ojczyznę!
 Niech ona koi twe sieroca blizny;

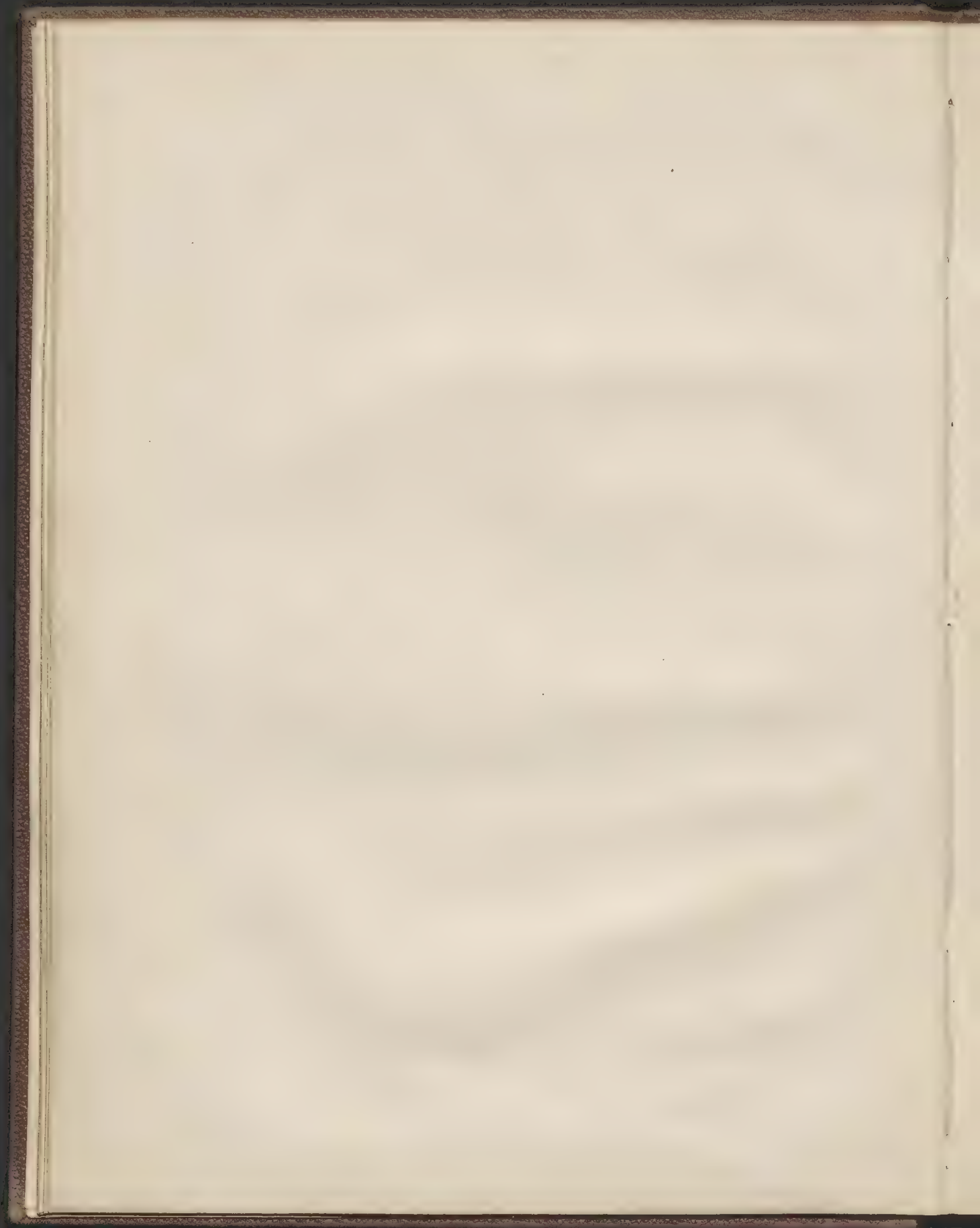

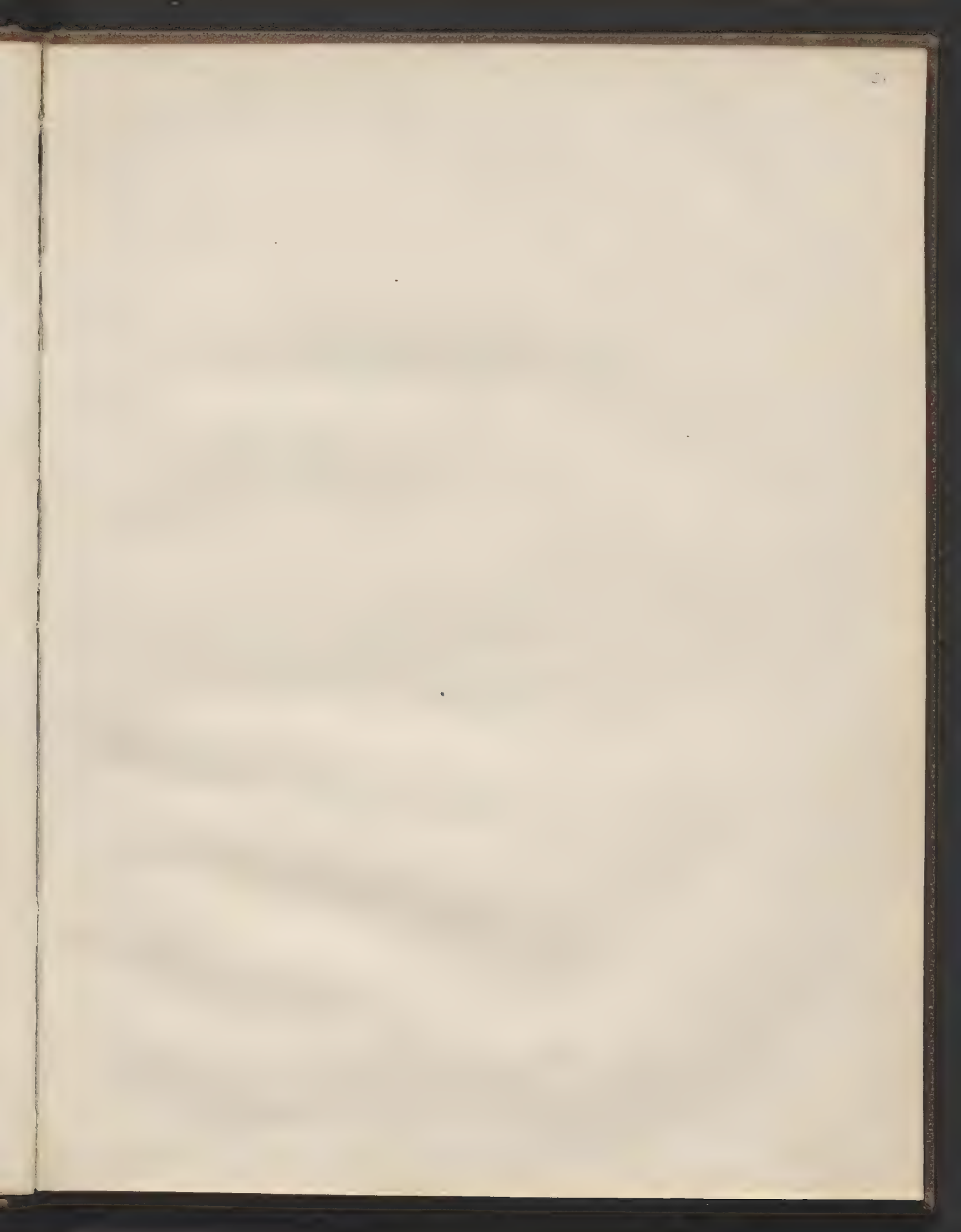
Niech Matki serce pełne majestatu,
 Bije ku Tobie promieniem jej Taski;
 Niech płyna na cis czystości jej blaski!...
 Jak Ona w niebie: — tak ty bądź — tu, — światu
 Twojego domu! Jak na niebie Ona
 Źródłem Task, zbawień: — pod domową strzechą
 Ty bądź pogoda — łitością — pociechą!
 Jak w niej najświętszość: — tak w Tobie stojąca
 Niech będzie godność twojej biednej ziemi
 Śród walk i potów, i burz i zaciemni.....
 A gdy przez ciebie czyny się wysnują,
 Rozciś się krzyżem przed swoją Królową,
 Słodka wierna! Życia twego słowo
 Będzie modlitwą, której oczekują
 Niebo milerzce, my już zrospaczeni:
 Niebo — by zbawia! my — by być zbawieni!

A....

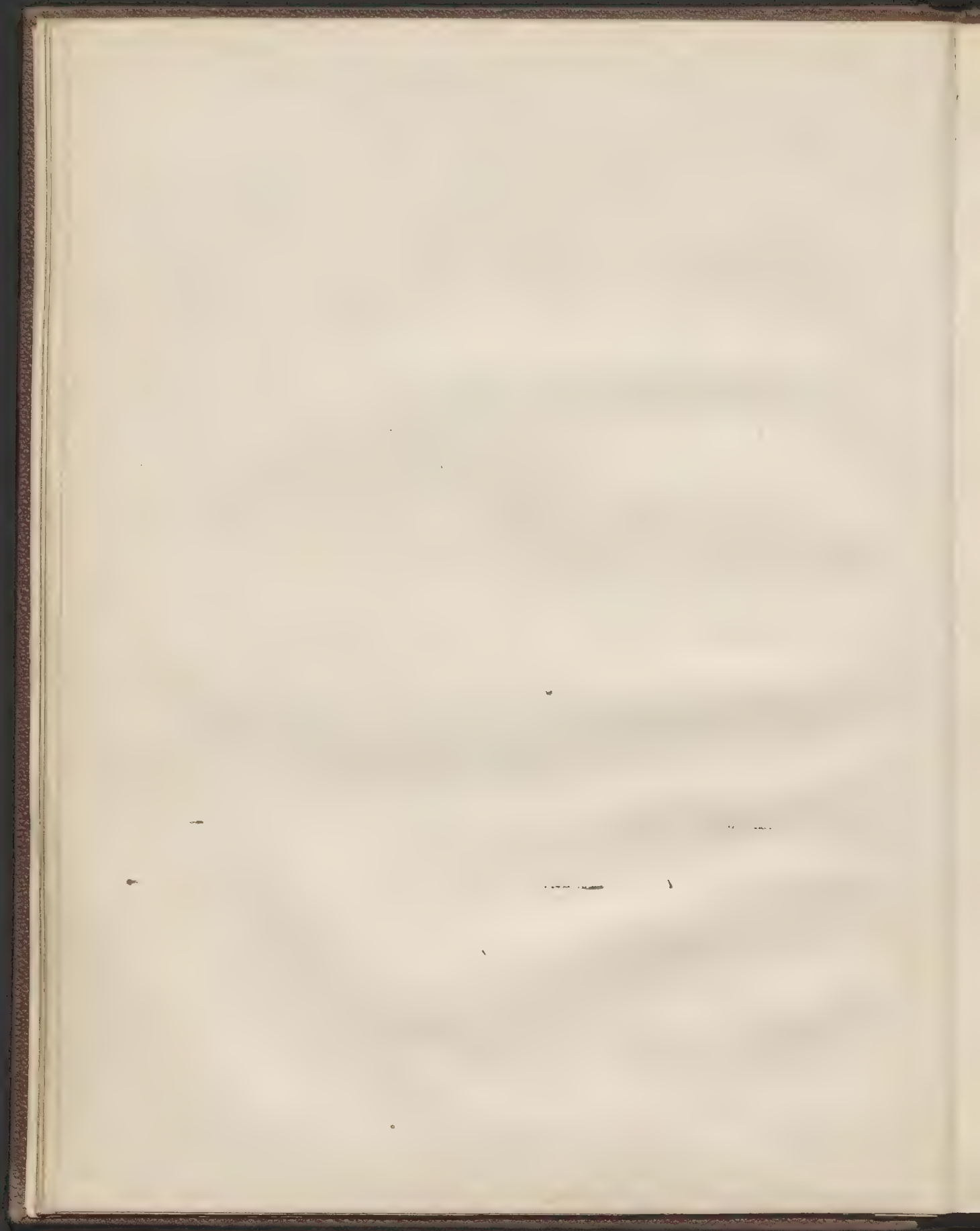

Niedawne dni te, — gdy'm ja przed okna
 Hódł moja istniał — dół i niedół,
 Z sercem niewiasty a pod Bożę wół .....
 Mojego życia serdeczne emstanie,
 Gdzie tyle nadziei mych sabitych tezy,
 Myśli otruty, wgarzonych pacieny,
 Bł^{tek} (sic) cudny rajowo tożbył; —
 I ston^{zeszto} ~~nie~~ st^oś między ciemności.
 I choć na ziemi, już w nieznieszności
 Duch mój nie tsknił, nie ekwił się, nie trwożył.
 A eń ten wskazywał co tożbył tożbył
 Co przyrody łosów niecia tożbył wieści.

Trobilo serca poeziję, — nieścisła;
 I wola Boia nas Hogoławirze.

I nam dzień taki nastał w życia maju
 Złoty miłości wzajemnej promieniem;
 Władny lubem i przeczyszczeniem
 Co wieje w serca gdy te u wrót raju.
 I wspólne niebo już jest po nad nami,
 A dobro i piękno droga nam ułana,
 Bóg nas przegwał słowami kapłana,
 A ludzie — ludźmi najlepszymi Izami.
 Aż i Jaska Boia tylko po nad nami
 Jak śwista lampy u świątyni sklepienia;
 Kto chce jej Hysku stół porównał ciębie,
 Musi ją scignąć woli swój czynami.
 Hymn więc w Bogu ....
 Jeśli serca warte

Triady uczuciem dziecięcej miłości
 Dla tej ojczyzny — co w męczarni złości
 Już przez lat tyle chowa serca nasze:
 Dziś potęgzeni — podwójnemi siłami
 Serca i duszy — modlić powinniśmy
 Kierując u świętej Matce naszej modły
 Aby uprosiła u Boga jej przyjdzie.
 O! Bo za szczęście — pragni Boga trzeba:
 Myślenie — w swym domu — że tyle bez domu;
 I tamże chleb waro — że tyle bez chleba;
 A tamże słońce — że już niema kotła
 Stłakani nad stępną — co smutni, — ciocię.
 Za swoim krajem wypłakali sory. —
 Podwójny ciężar — w dwójga serce zamieszciam;
 Podwójnie zacięci w swym zdwójnionym szczęściu
 Łosie kochali, — dwoiście miłością
 Kochajcie teraz — dwoiście siłością

Twam
 Wam (oddzielna) litość niech się wamozie;
 Pokora wasza w dwójstę pokorne
 niechaj. przez Boga jako lampą płonie;
 Nadzieja wasza — niech dwójnemi siły
 jak duch, bez śmierci, a śmierci mogiły
 żywą Ojczyznę trzyma — eko po skonię.
 J wiara wasza — niech czynem się stanie,
 Wzmacniając siłę wyrosnąć do Boga,
 J z zakłętą przetrwania proga
 nam obiecane — oświaty chwytanie.

Jdzie w pokój: wam Bóg za wiele —
 Patrzeć, notować — krewi — przyjaciół, —
 Miłość — i wszystko dobre w waszej doli;
 J serca wasze cieniem wniebowzięte,
 J wszystko piękne i miłe i święte
 A A was pragnie tylko dobry woli.

Wise kiedy wstok waz w niebiańskim błysku
Utonie wzniostom przez tak pełne życie,
Niek stants? wraca cały przeobróżony
Na rós — głu^{(tyle Ten}~~sz~~, kśda i praca
Którsmi iypj cała bratnie plecm.
I wzniesie sercem kś upadła ziemia,
I wychowajcie w miłość serce ludu,
Sami... jak miłości chodzą po świecie:
Kiedy kś stanie — co modlą pragnieniem,
Lud miin bżdzien — bżcie wari cudu...

st.....

Synowi urodzonemu w 85 roku niewoli
mołdawskiej, piosenka w dzień chrztu ś.

Dzieciś - synu, spij her smagi.
Luli, luli.... Świat ten ciemny.
Tyś berdenny i berkiemny,
lecz spij z szagiem her ubogi.
Łosuje chrztu na ciebie płyną;
Boży - Duch co w łobie drzymie,
jest już duża i ma imię.
Luli, synu mój, dziecino!

Dzieciś - synu, spij spemajny.
Tyś pod obcych dachów ciemny.
Dmaje serc tylko tuem mieniem.
Jeno krzyżem jeścis ubojny.
Ale skarki do nie giną.
Świat - ródka krzyża nie wstawia,
lecia wierno. - Łamknij udy;
Luli, synu mój, dziecino

Dzieciś - synu, ja w lysique
piesni, piosnek sen twój spieśkuję;
Kaczaję w ude wieszę
kakłę w gwiazdy, w kwiaty, w stonice
Piękno, dobro na cie spytuję.
Na ich sztytach szkapary,
świat ci stanie dziś świeżlany.
Luli, synu mój dziecino!

Dziecię - synu, niechaj łacie
choćby da dity na istnienie :
być odważnie patrzeć w cienie,
— chcieć w żatobie ;

gdy Jedyna
Matka Polaka Cóż pozwała
dźwignąć z grobu jej niemoli.
Luli, synu mój, Dziecińco.

Dziecię - synu, spij..... (Otkęś polynie
na twoj duży, na two czoło ; —
Nieko, Boskości na czoło.....
Ożagustawieć mej Dziecińcie :
Bądź Polakiem! — Choć rożwinął
urugi łacie dżięcia przedz,
odruci wżętyłki ; — niechaj niedz.
Luli, synu mój, Dziecińco.

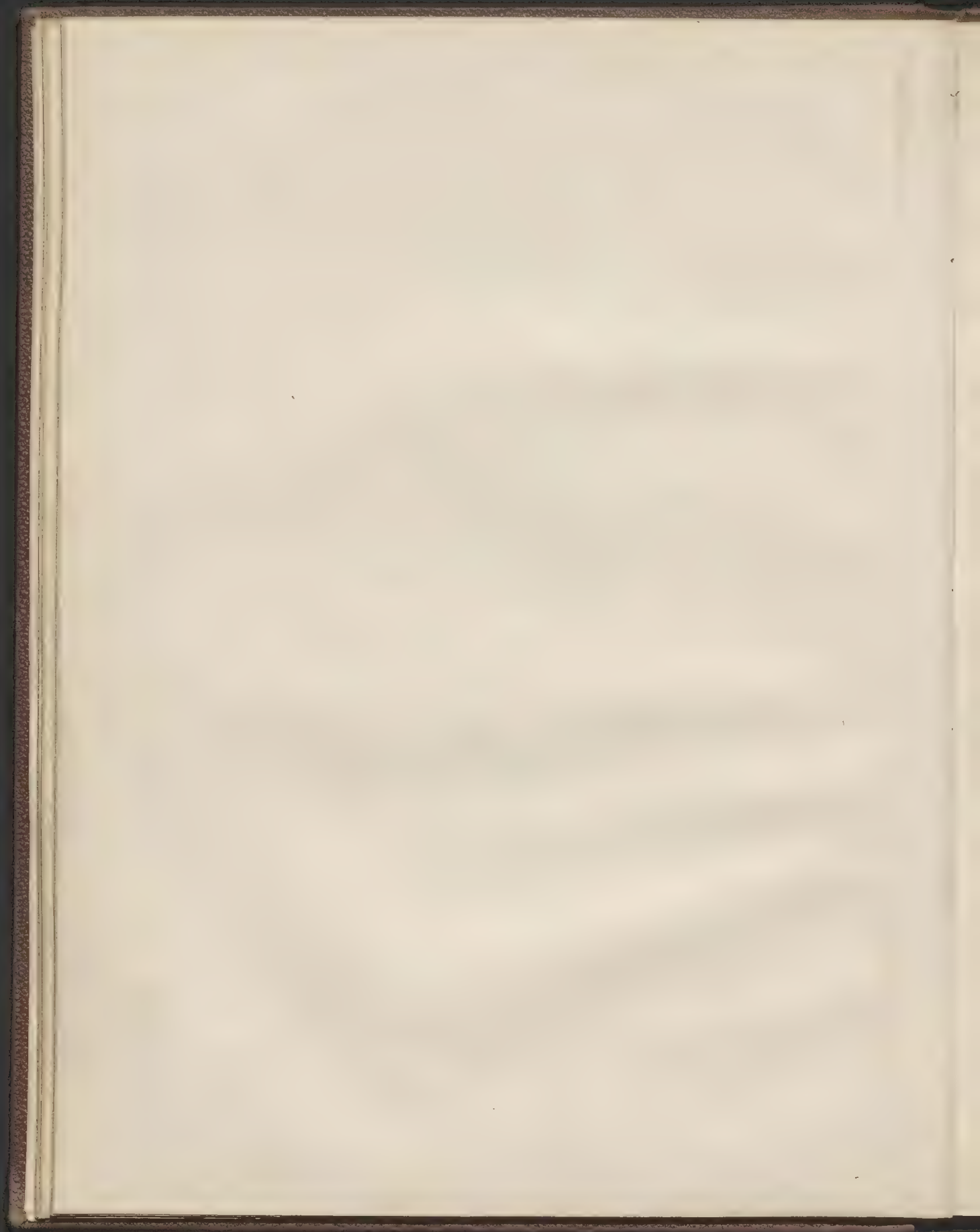
Dziecię - synu, gdy urug przężna
żes' by dżęchcie i chęćesjanin,
pawieć dacie żes' pężanin,
a dżęchciećuś two — dżęćilżna.
Gdy tak uruga żtota, dżęż
ja dżę dżęćam wobec dżężata,
wżęż dżę cępa renezata.....
Luli, synu mój, Dziecińco.

Dziecię - synu, pomiędzy dacie :
żes' bez dżęmi, bez miłości,
bez Ojczyzny, bez mężności,
pomi Polka - Matka w grobie.
Oż Budżęć two jedyna,
Ja Żabita. — Ona miara,
Ona pabna, chęć ofiarę.
Luli, synu mój, Dziecińco!

Dziecię - synu, bez dżęć
bez Nieć -
bez Nieć -
I żbawienia bez Nieć nie ma.
— Gdy cęż pężęćie, dżę upężna,
Ty z tę myśła rożnij w dżęćłwożę;
Daj Jeć, — sabcie: nieśmięćł męćł. —
Luli, synu mój, Dziecińco!

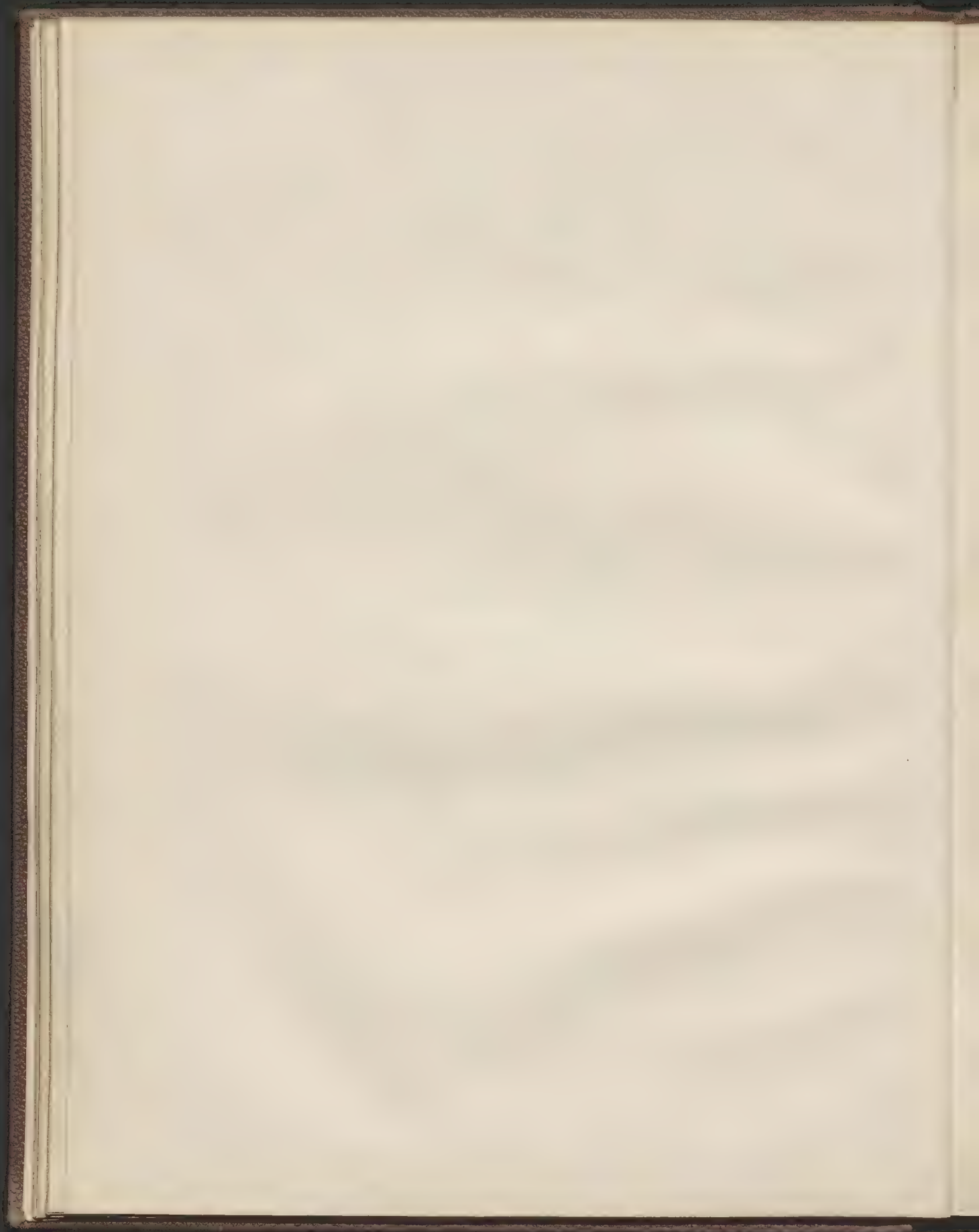
23° Listop.
1857,
Berdyczów

Lisby
1857
Dy. sin

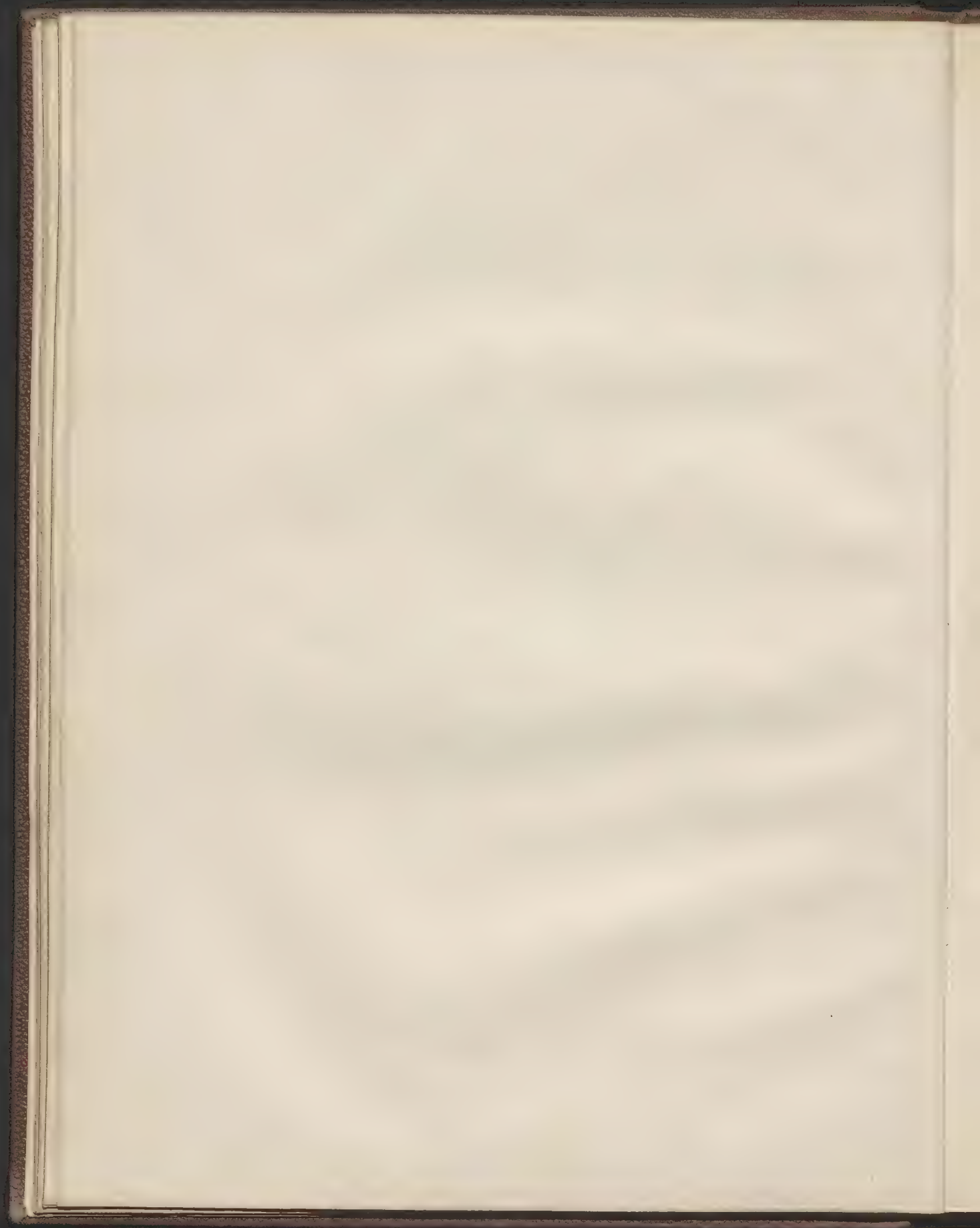

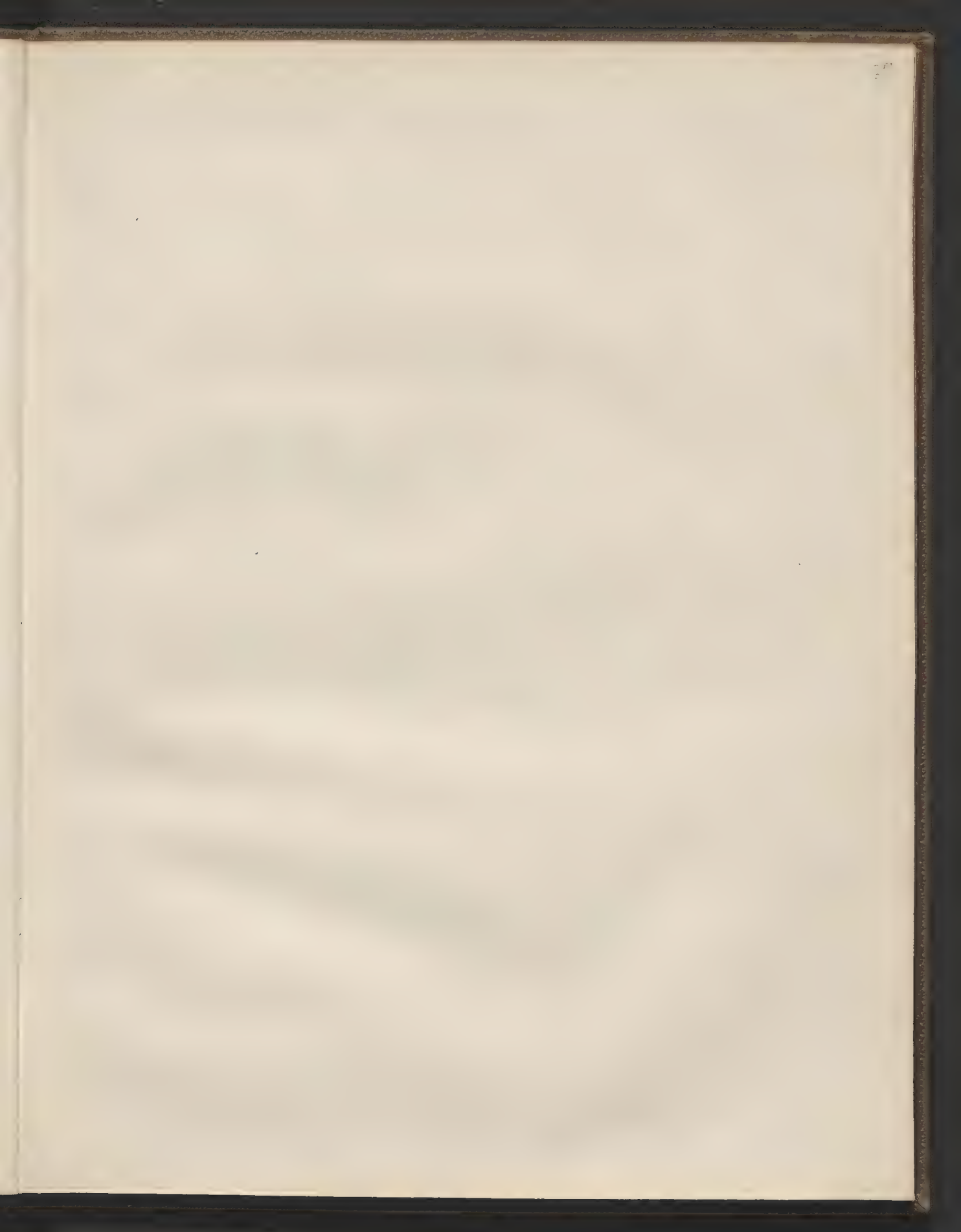

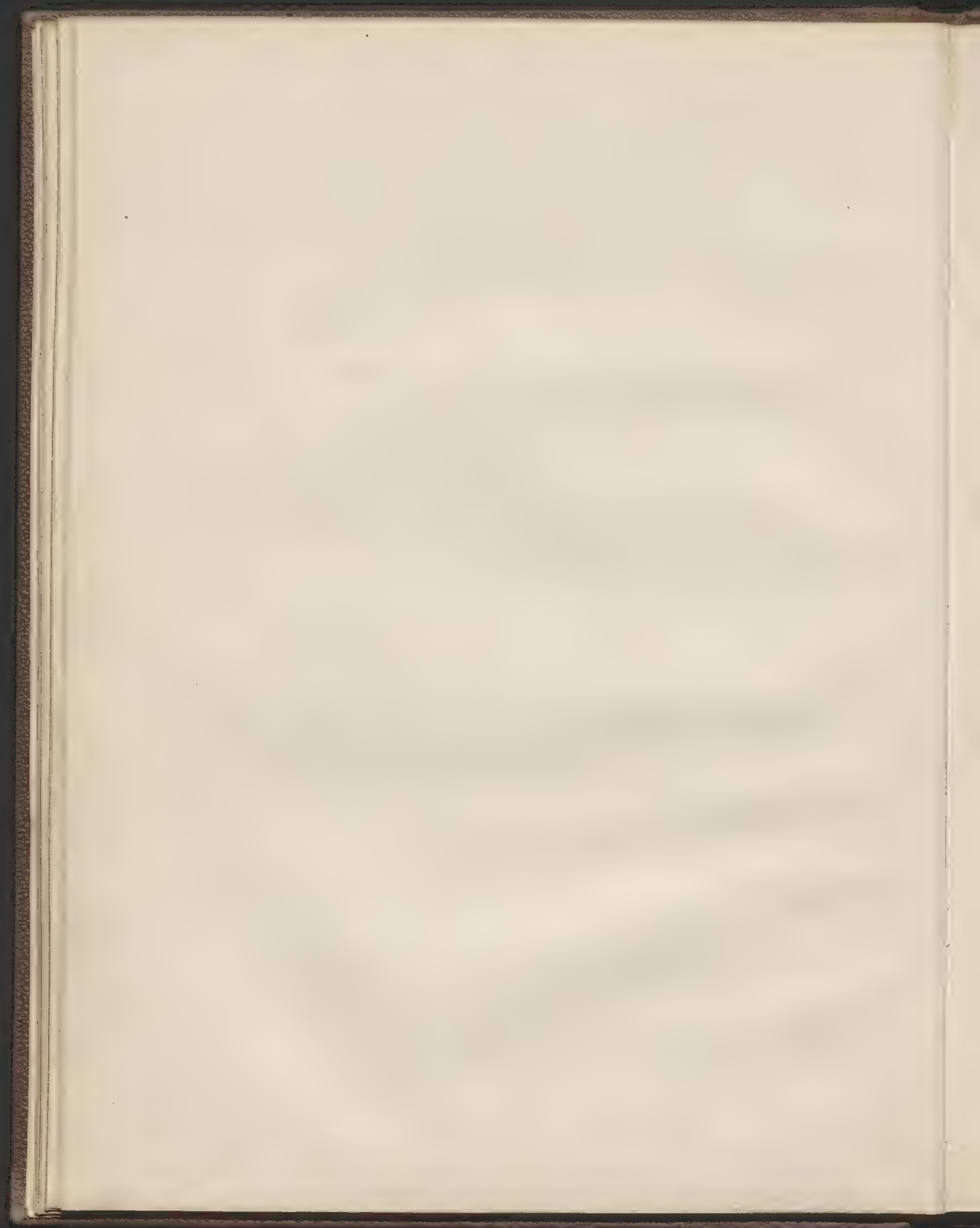

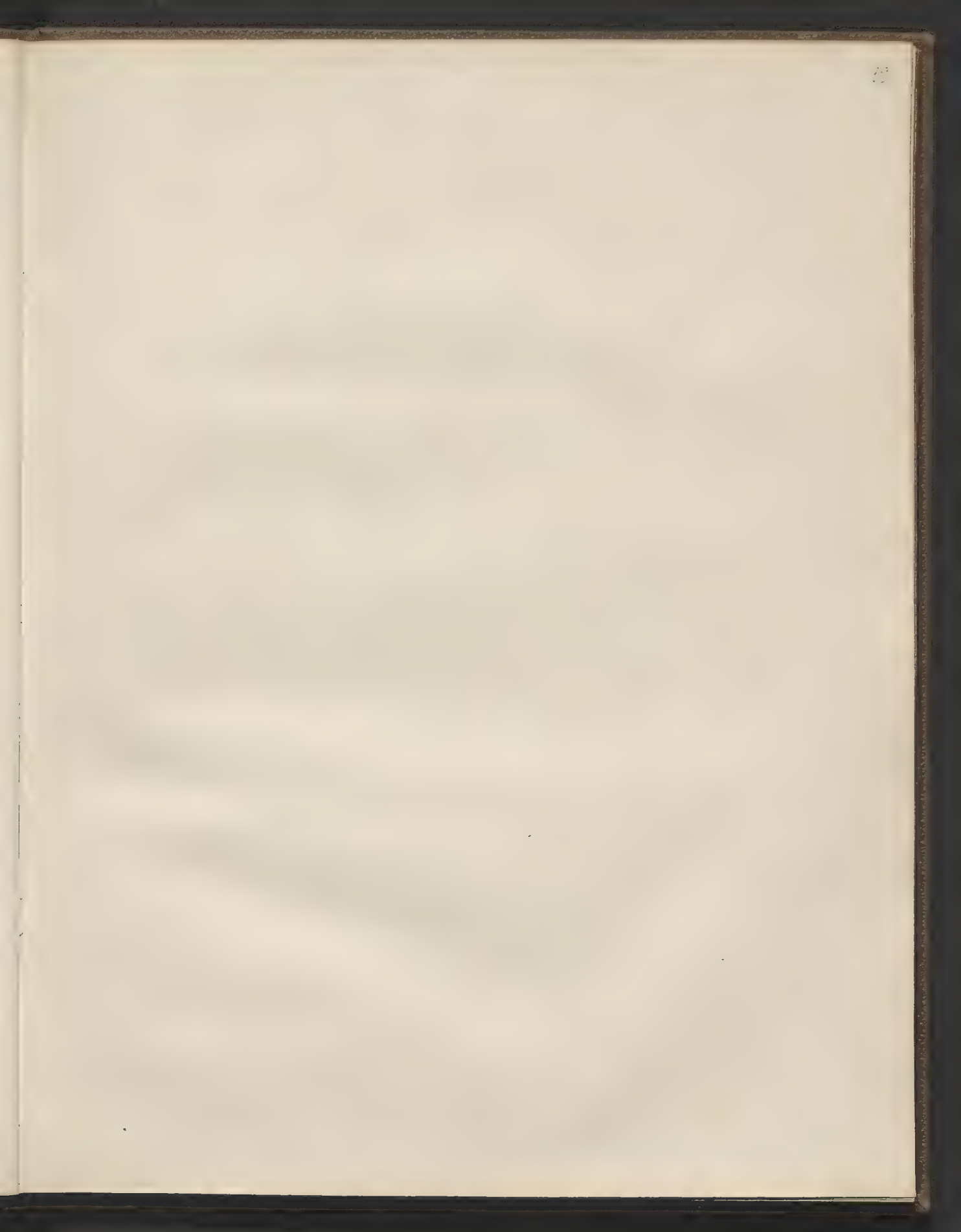

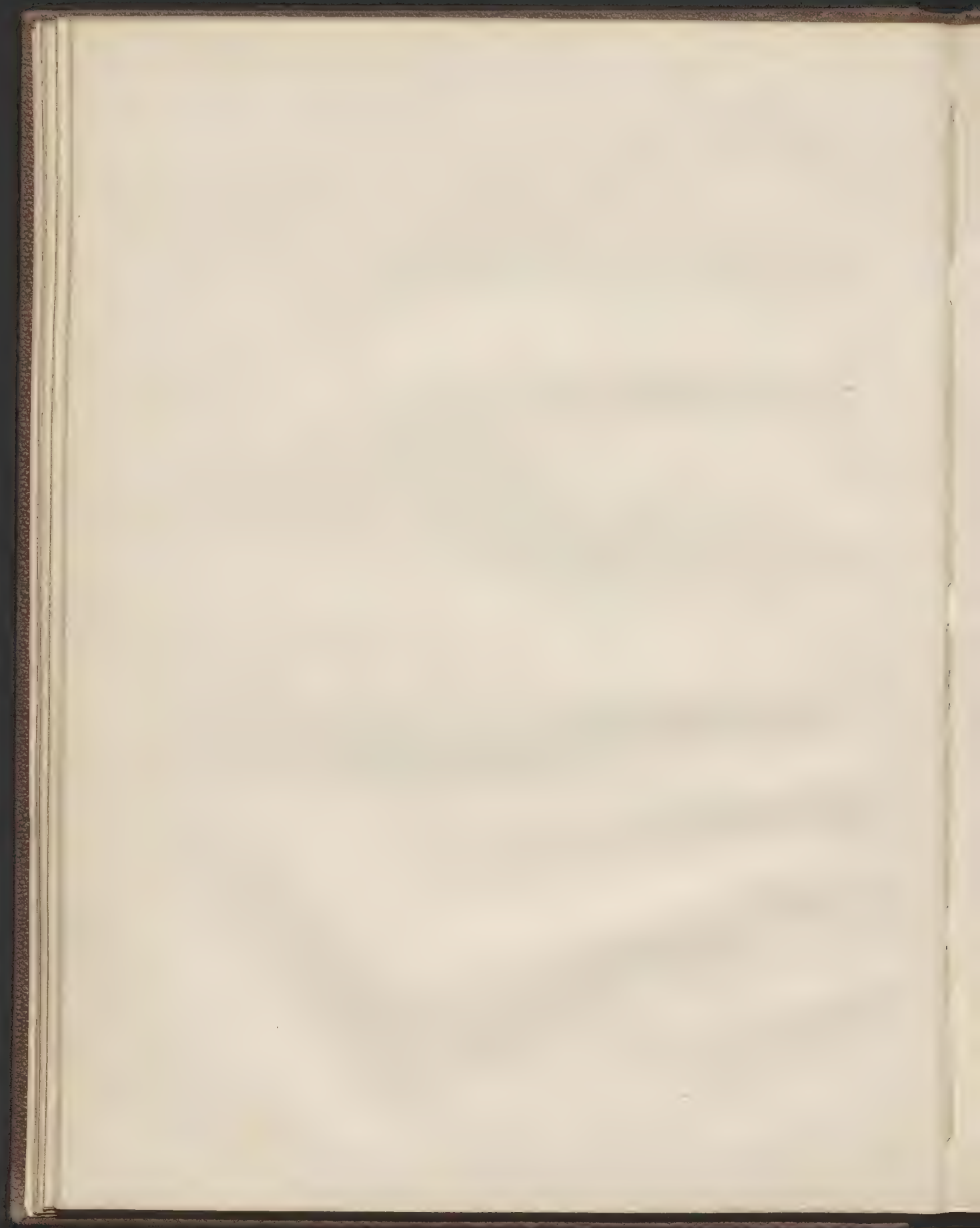

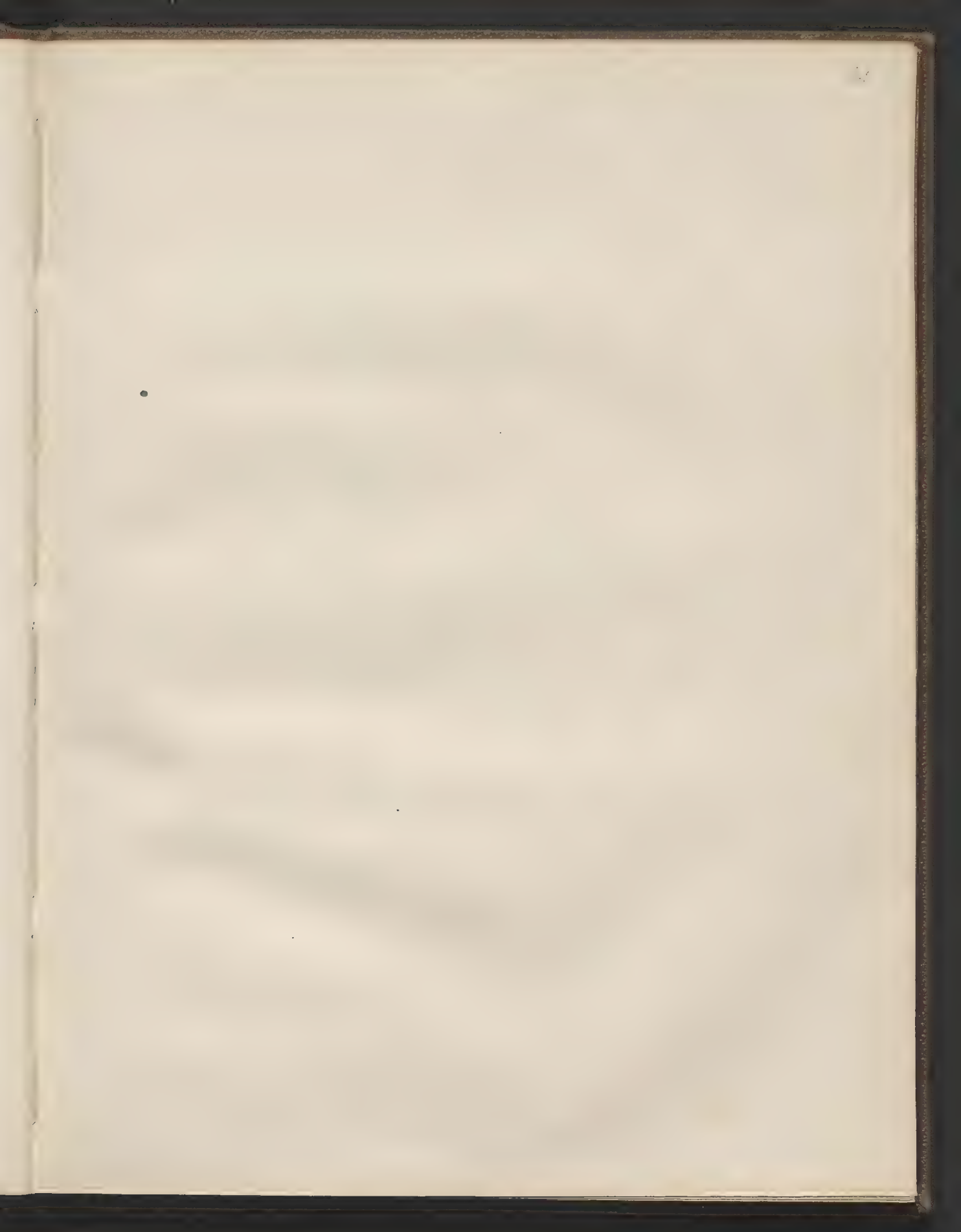

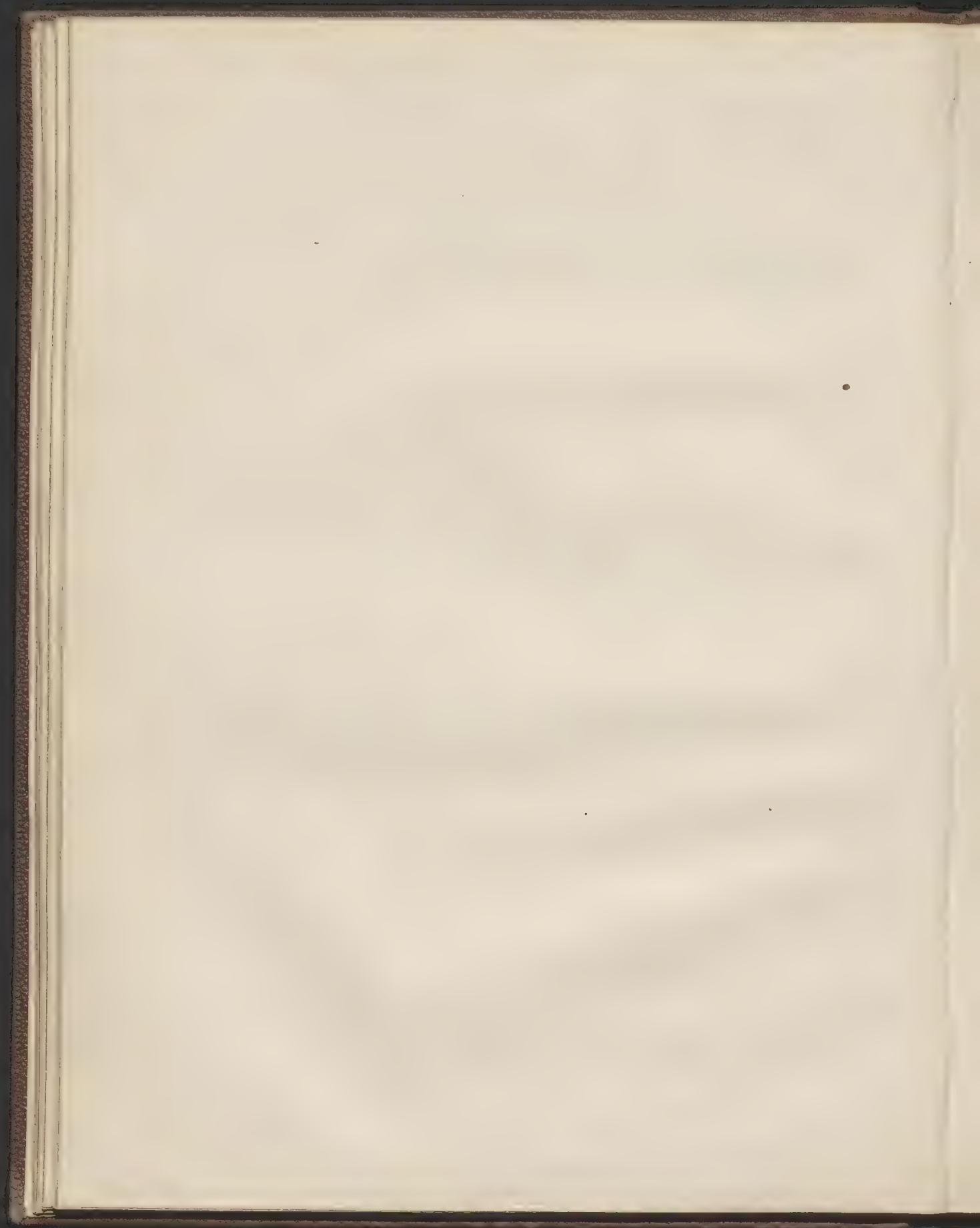

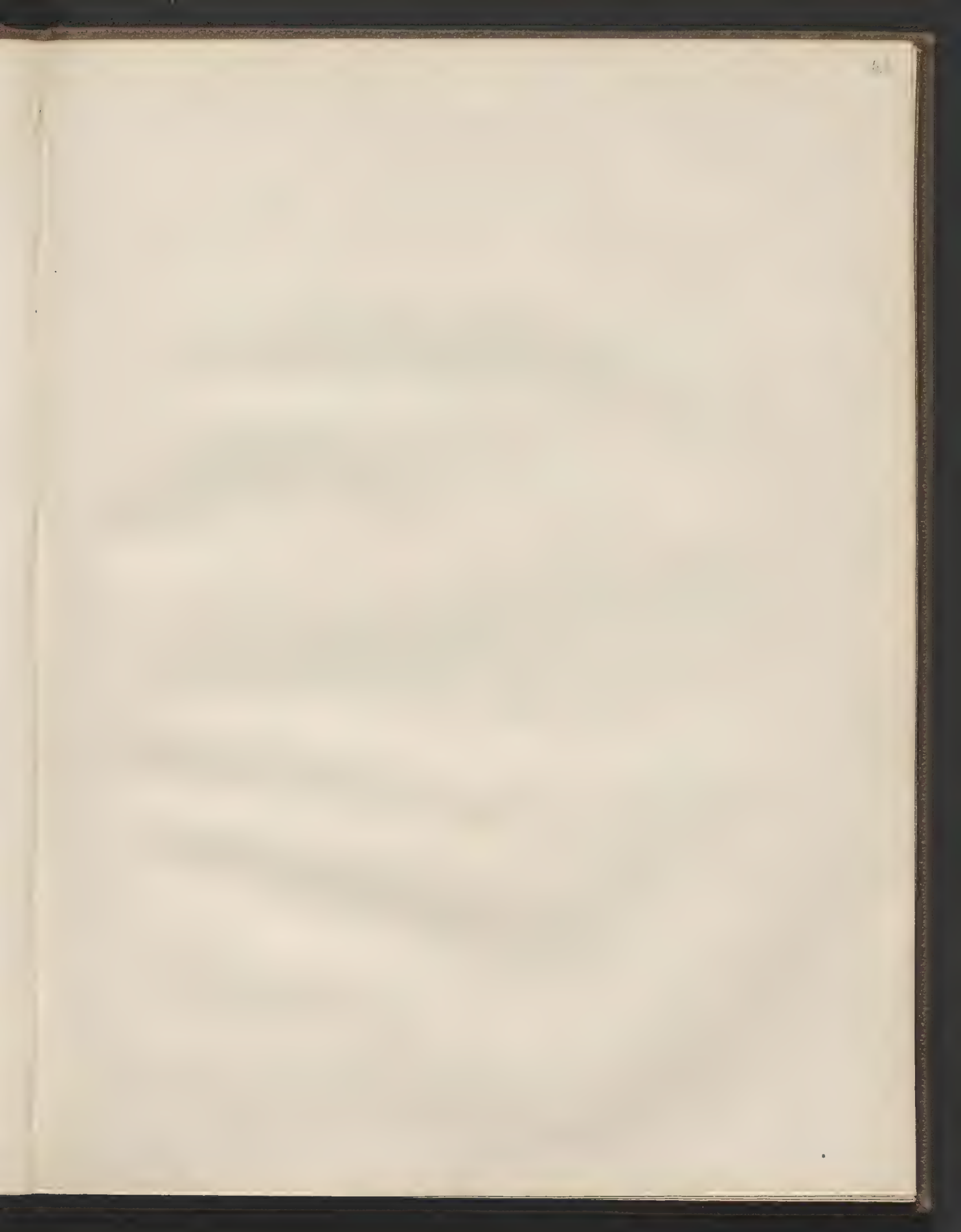

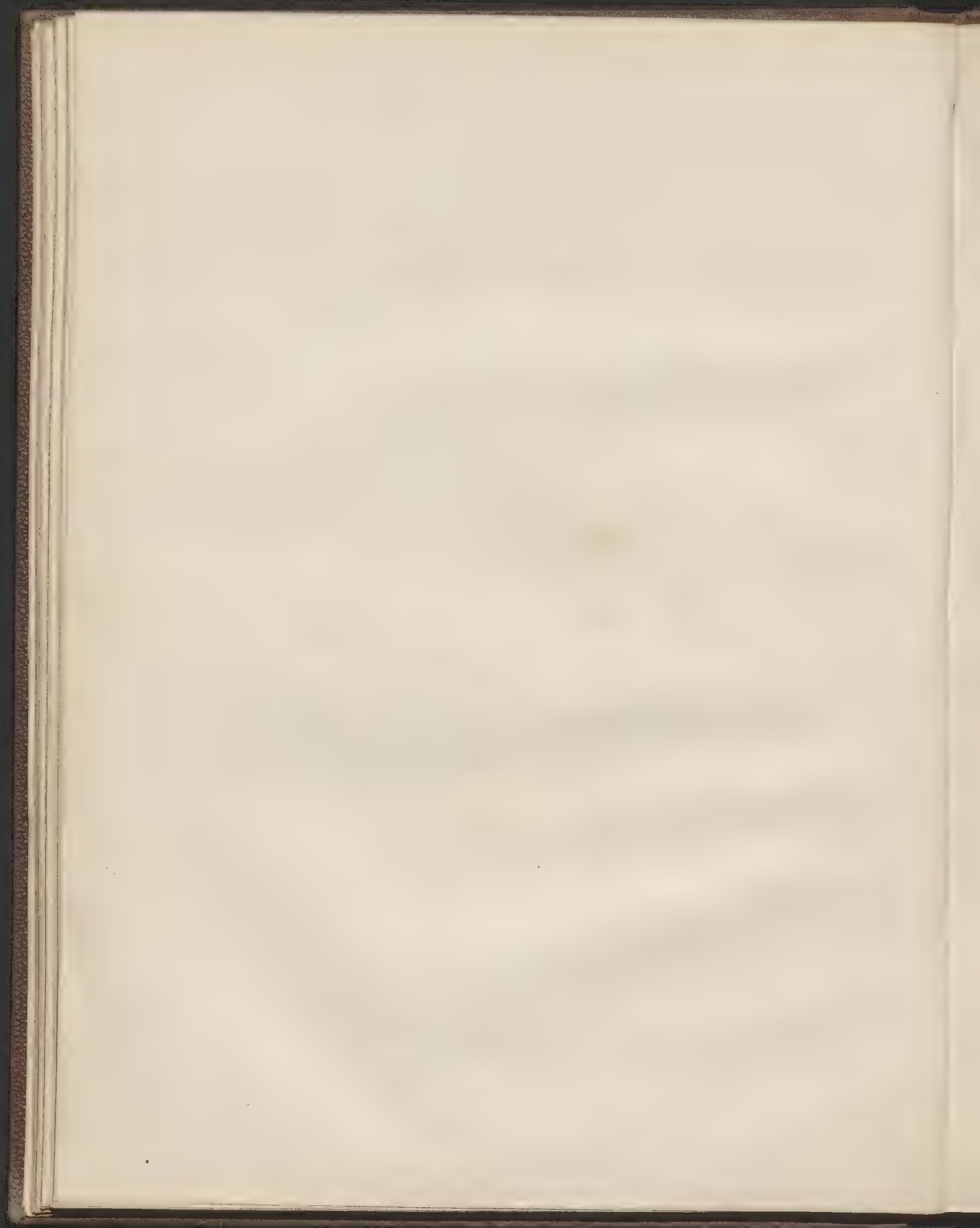

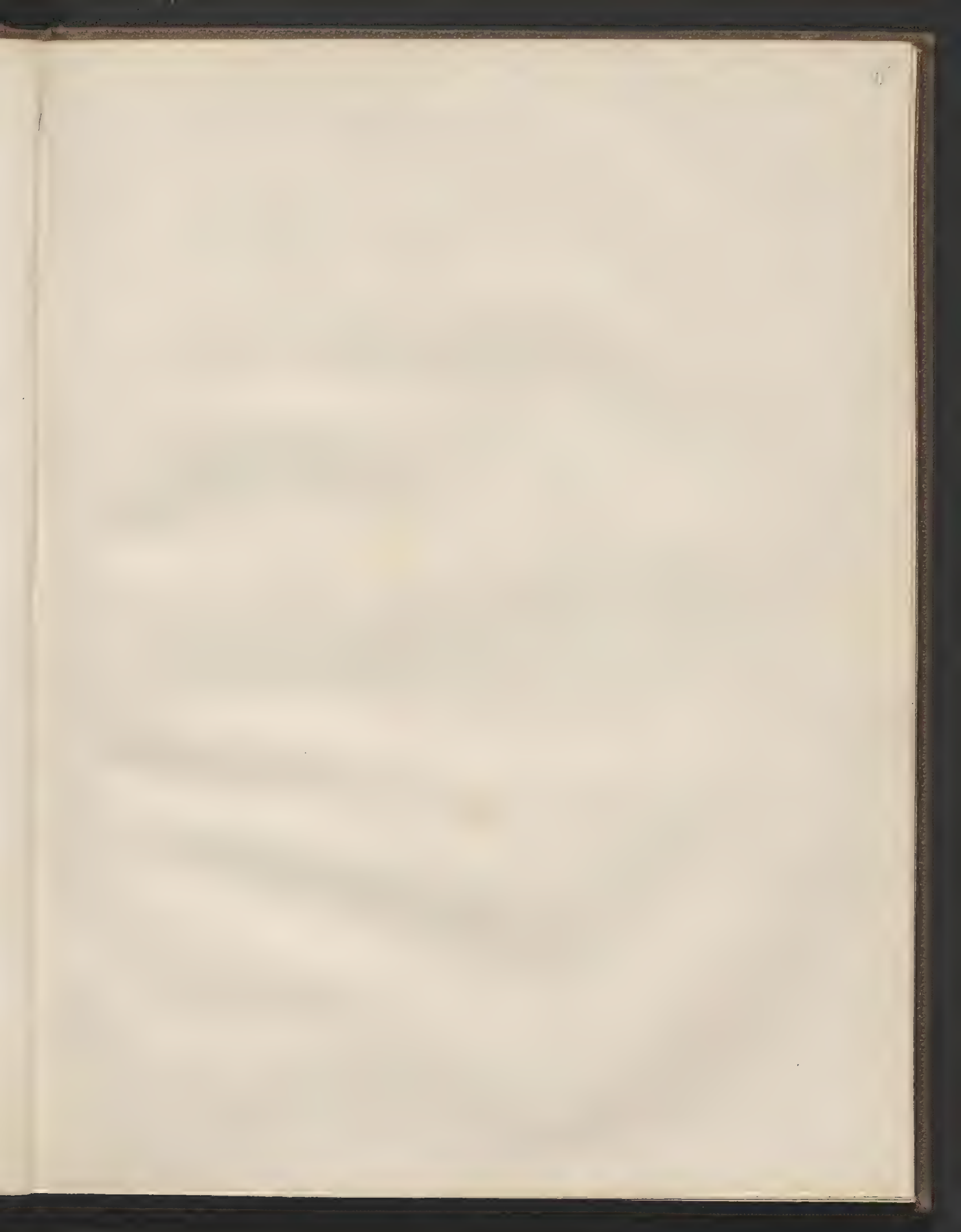

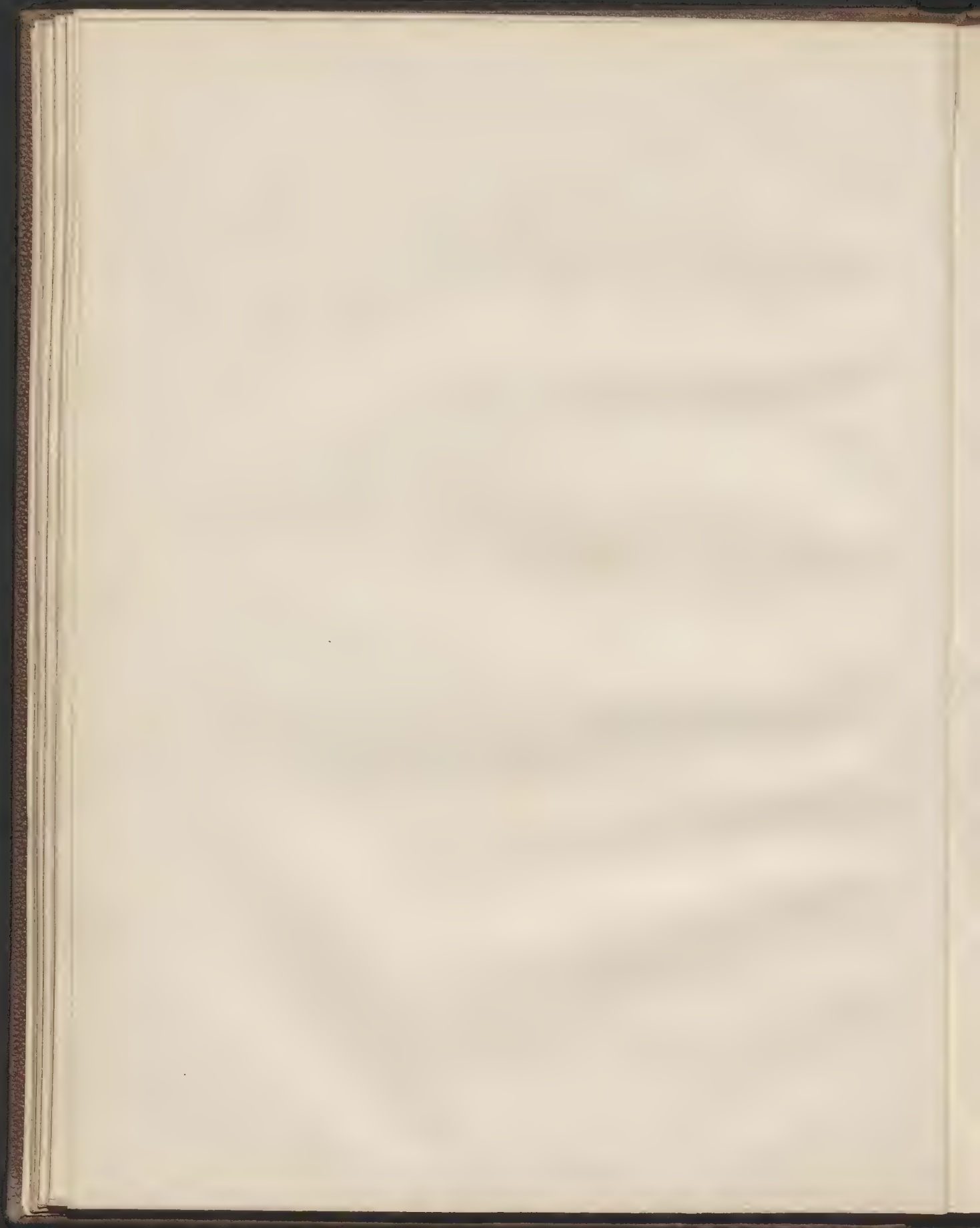

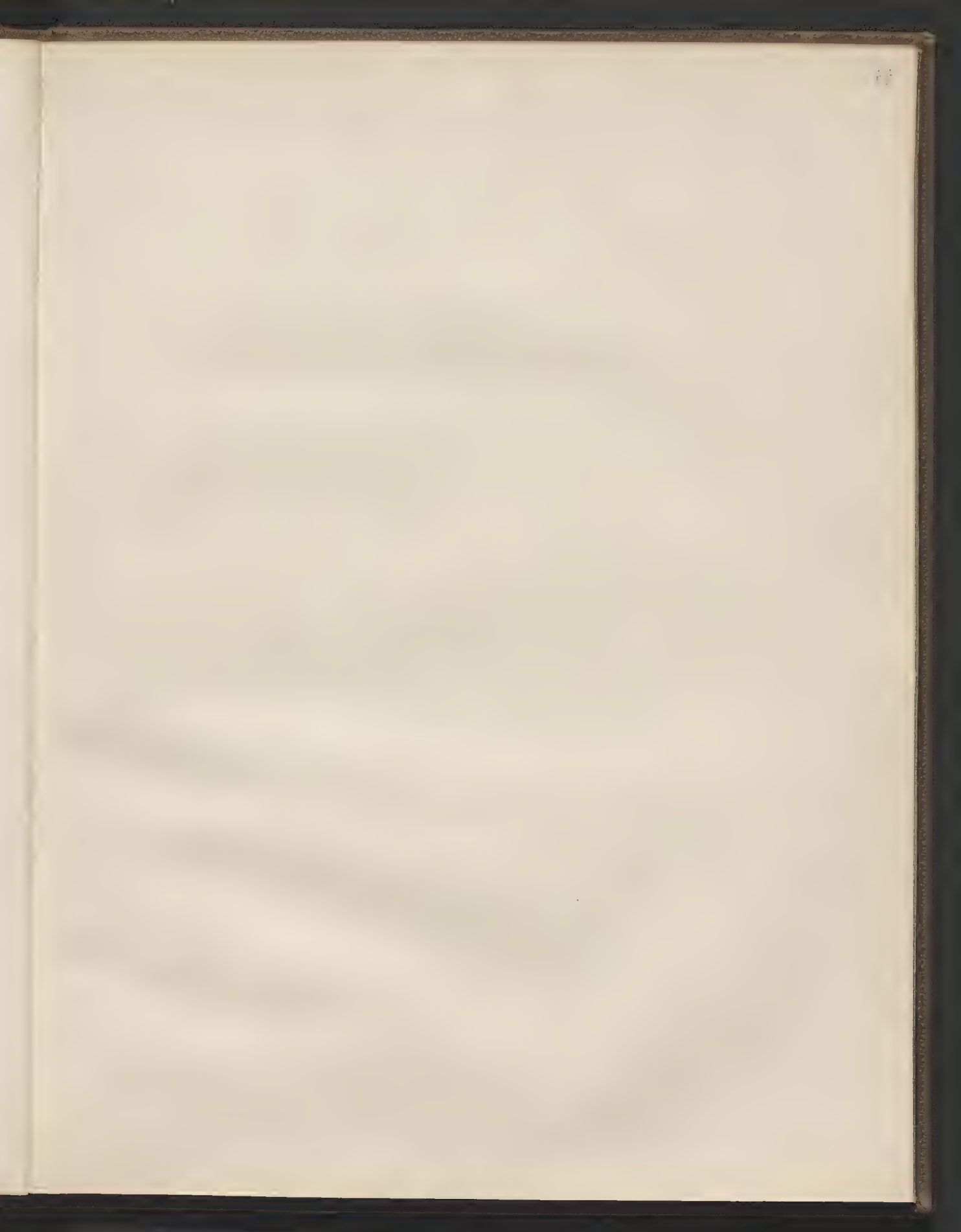

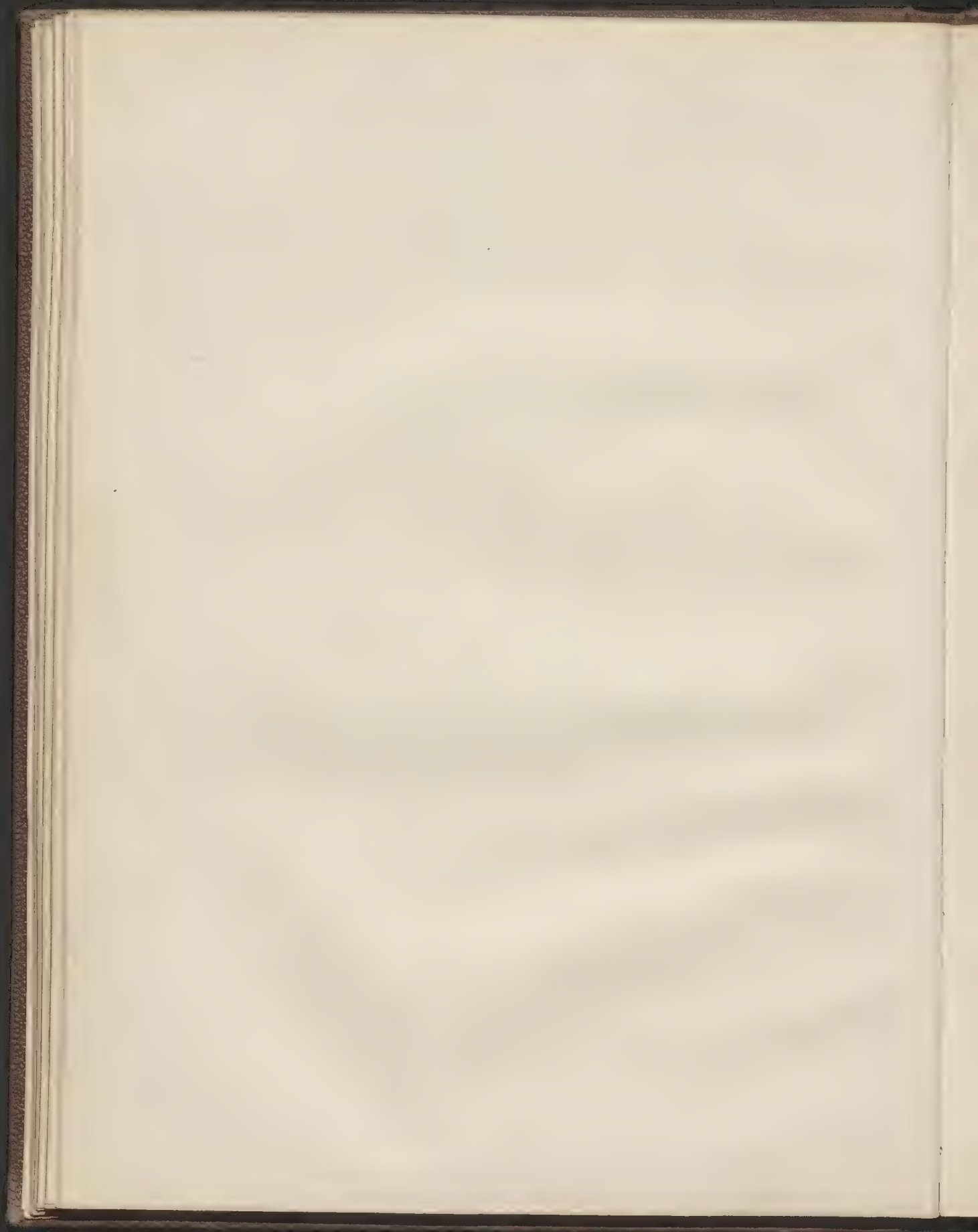

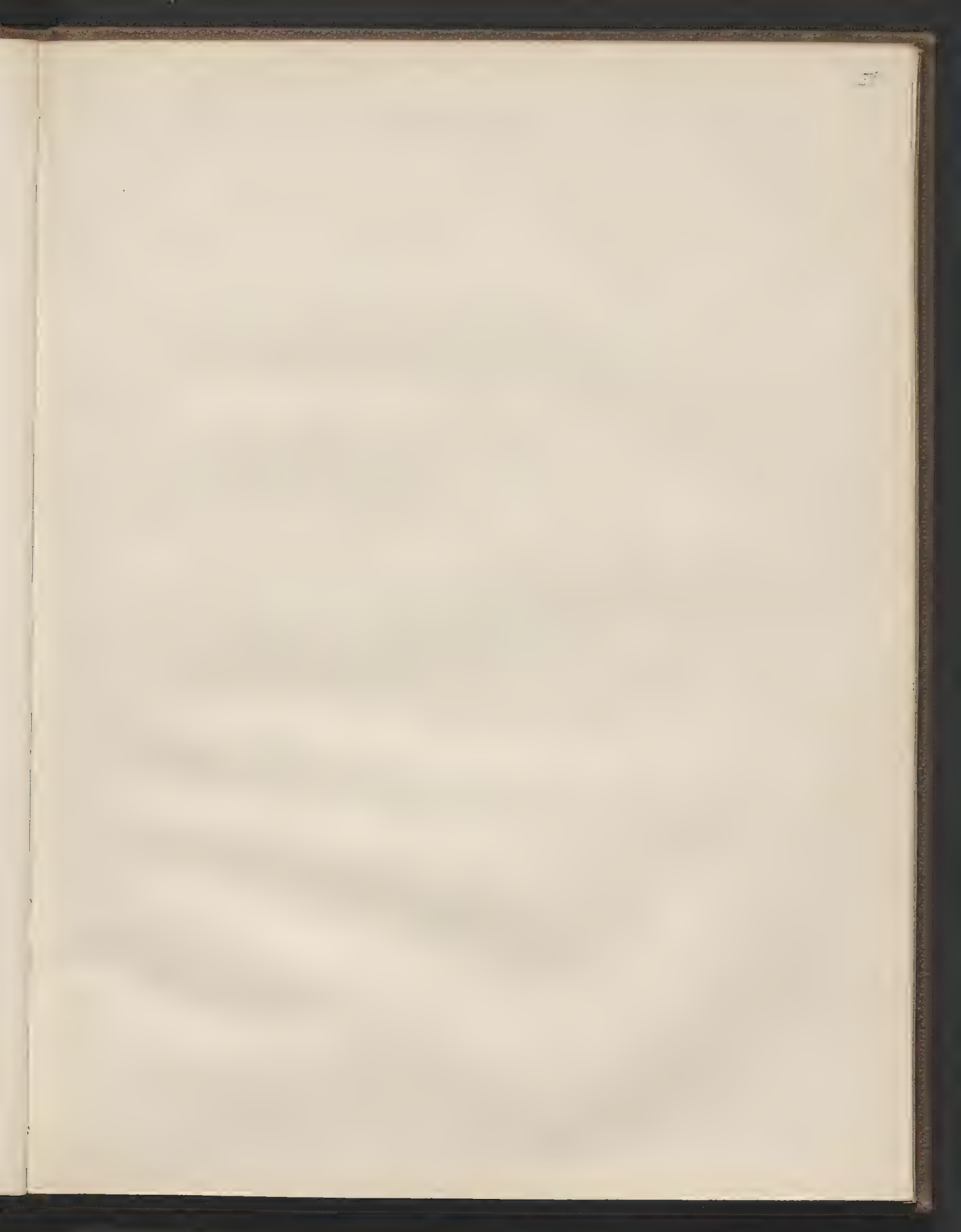

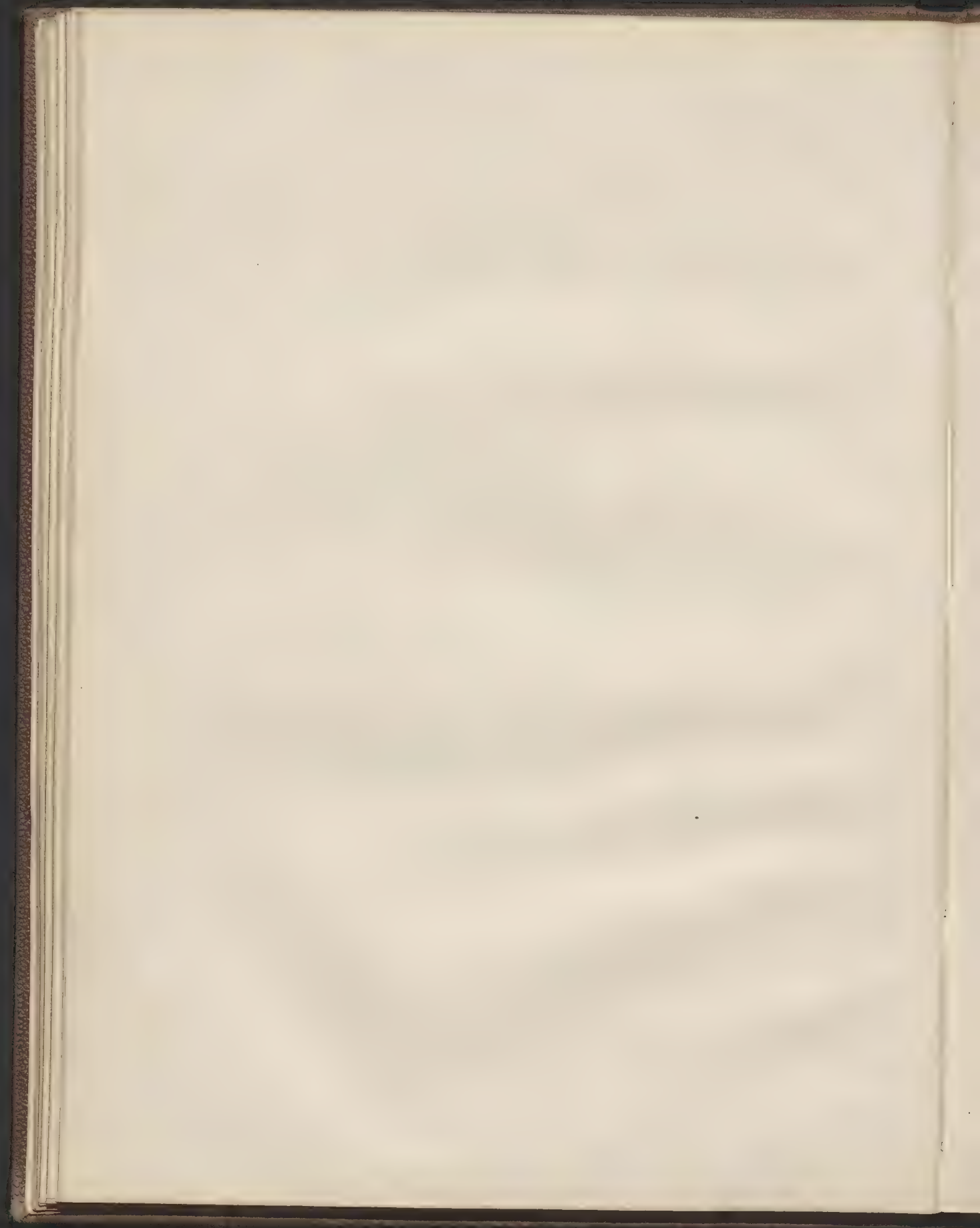

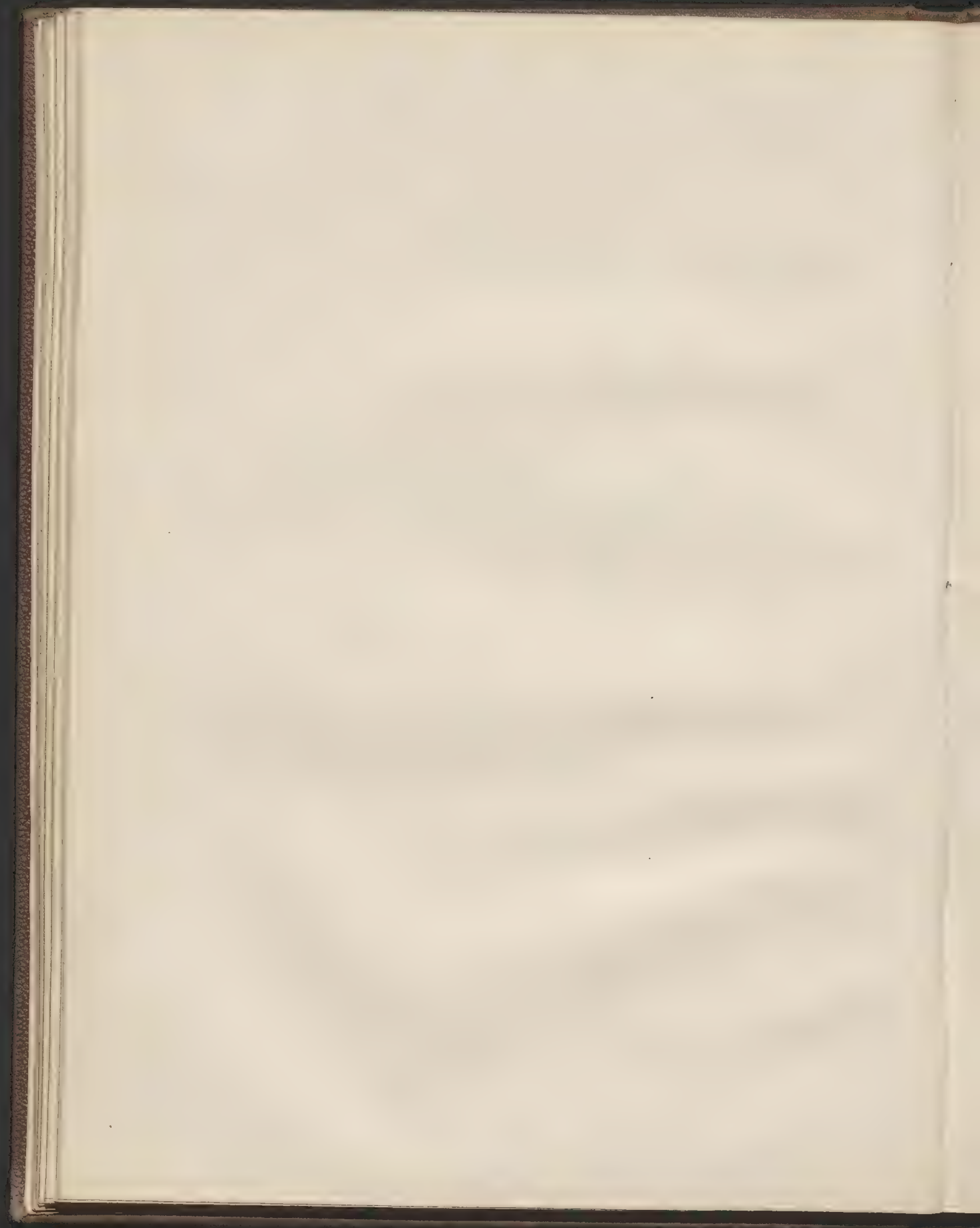

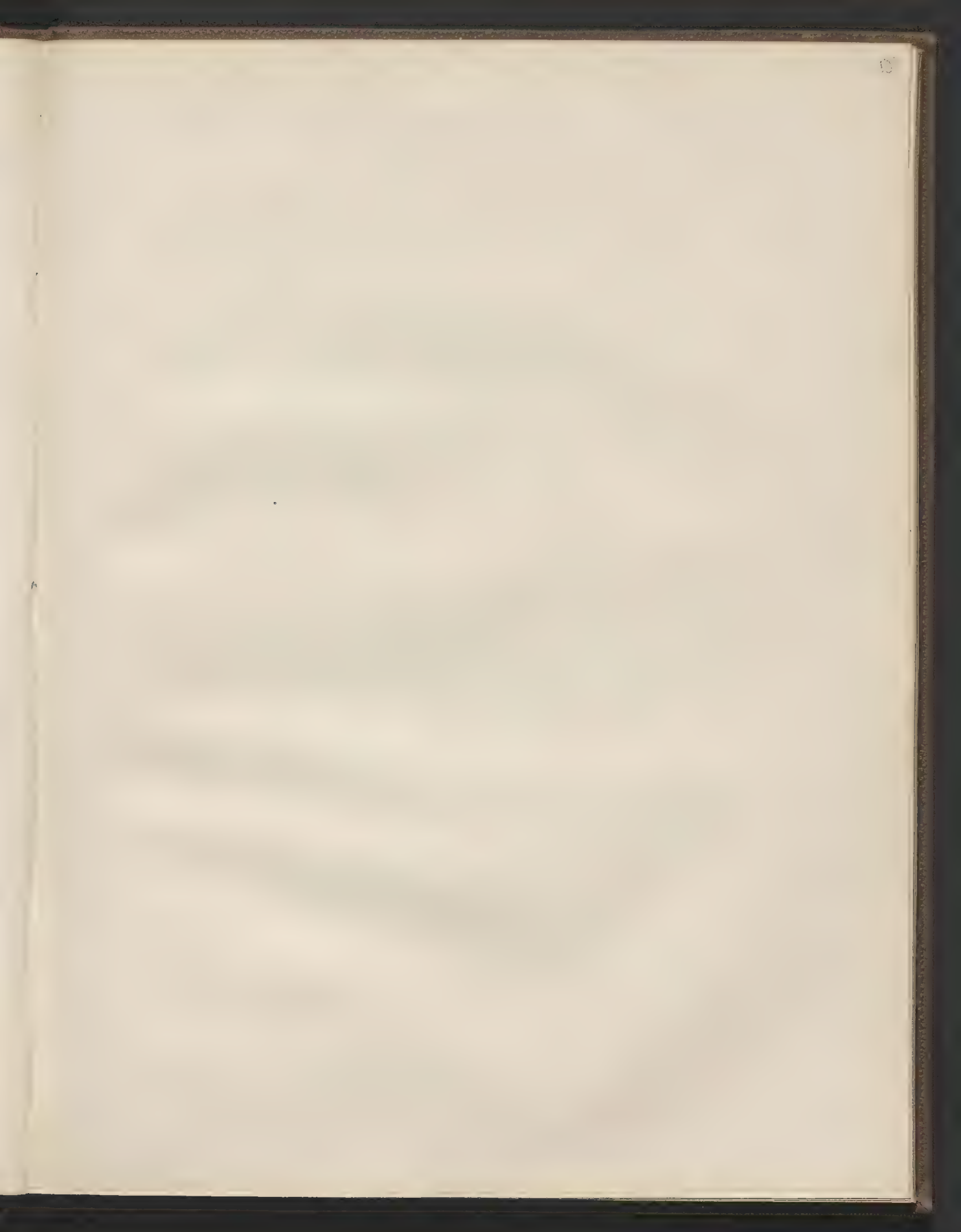

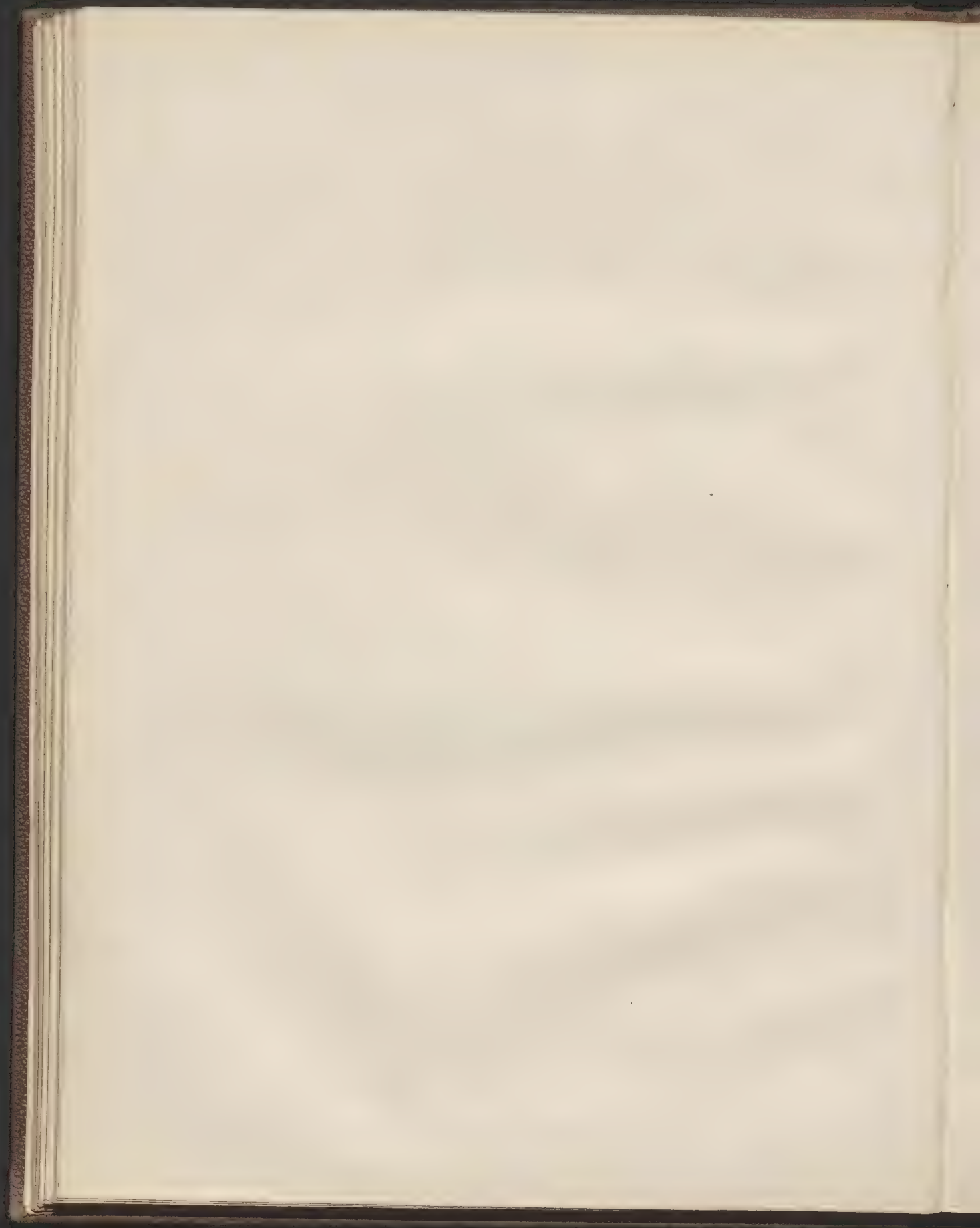

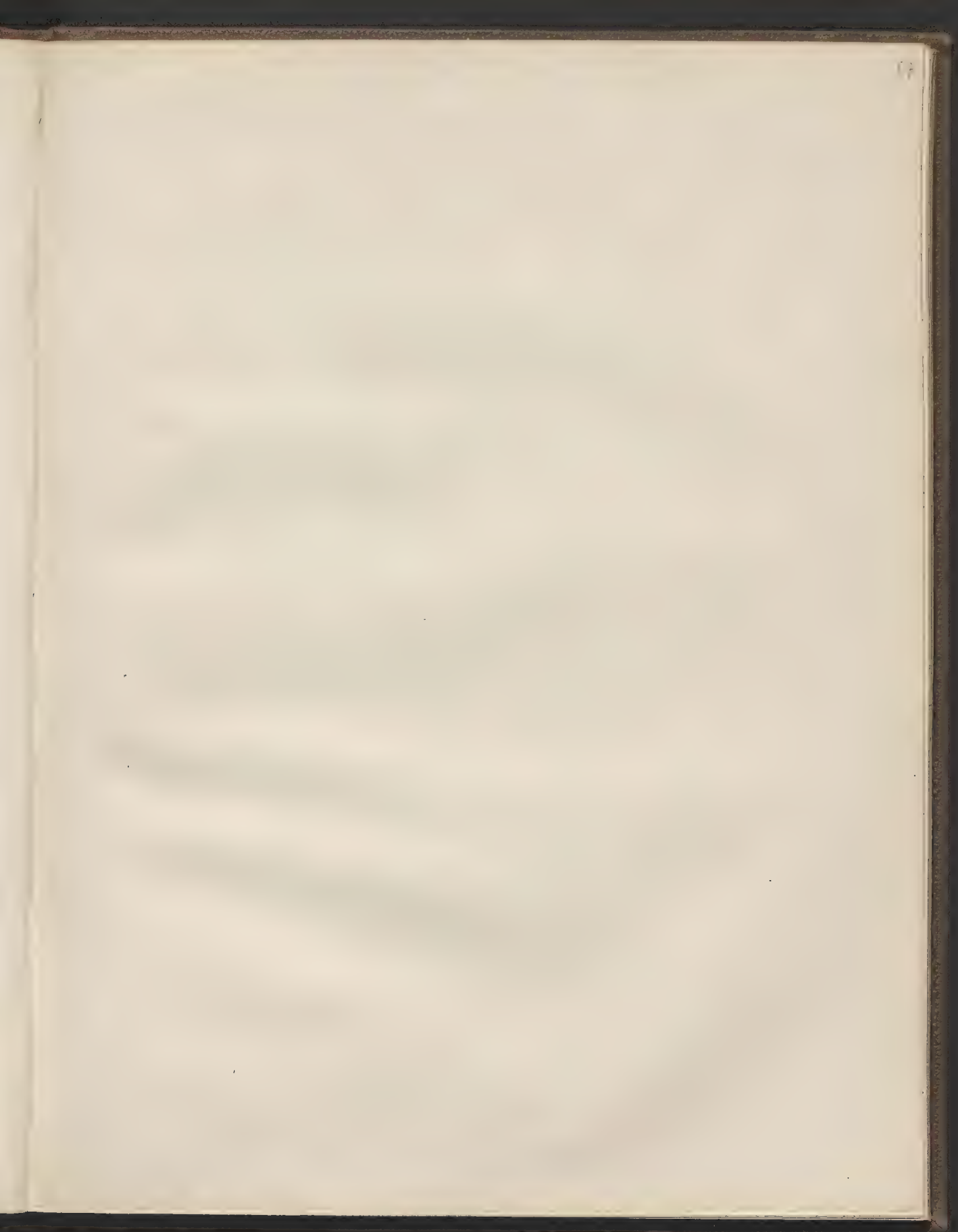

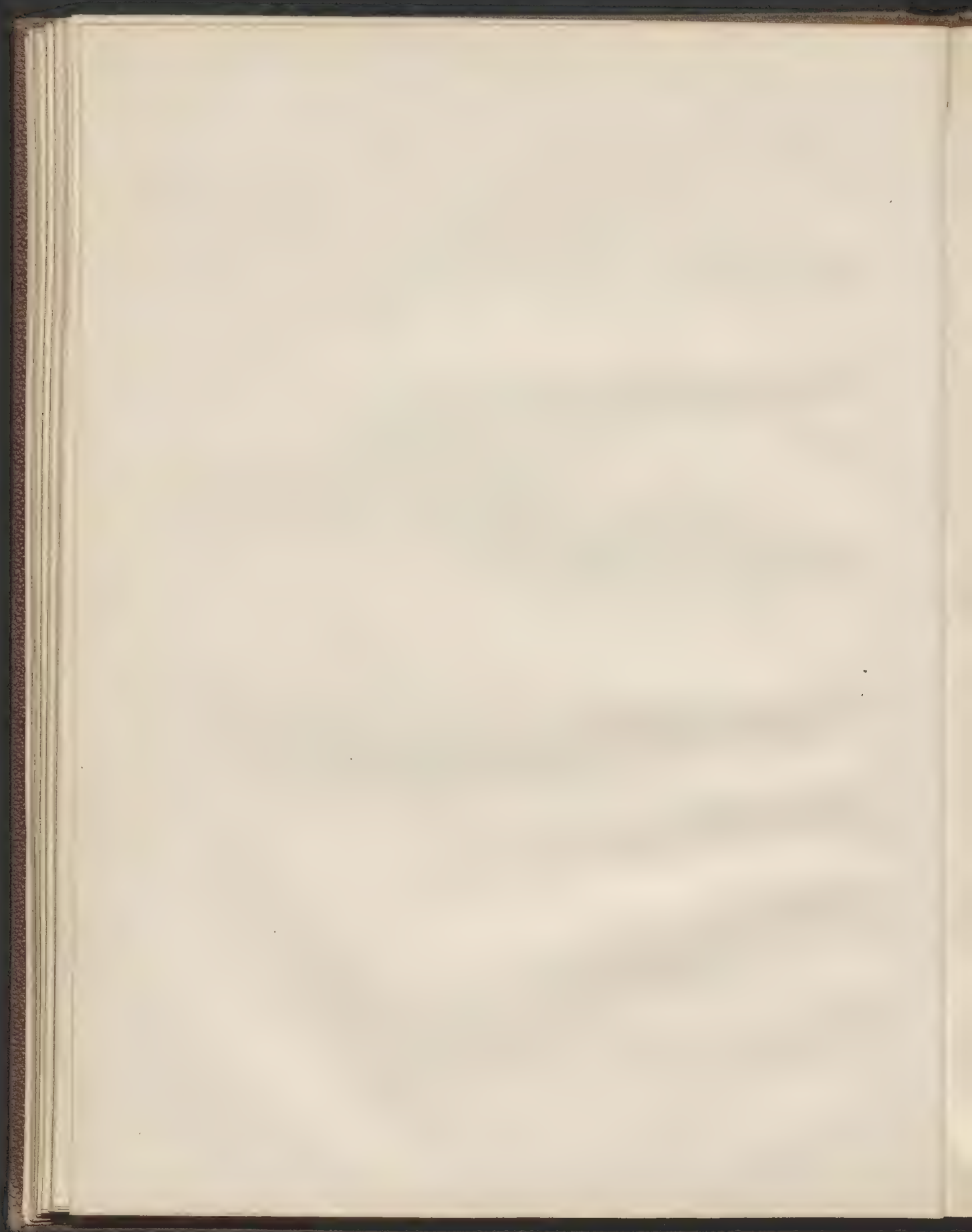

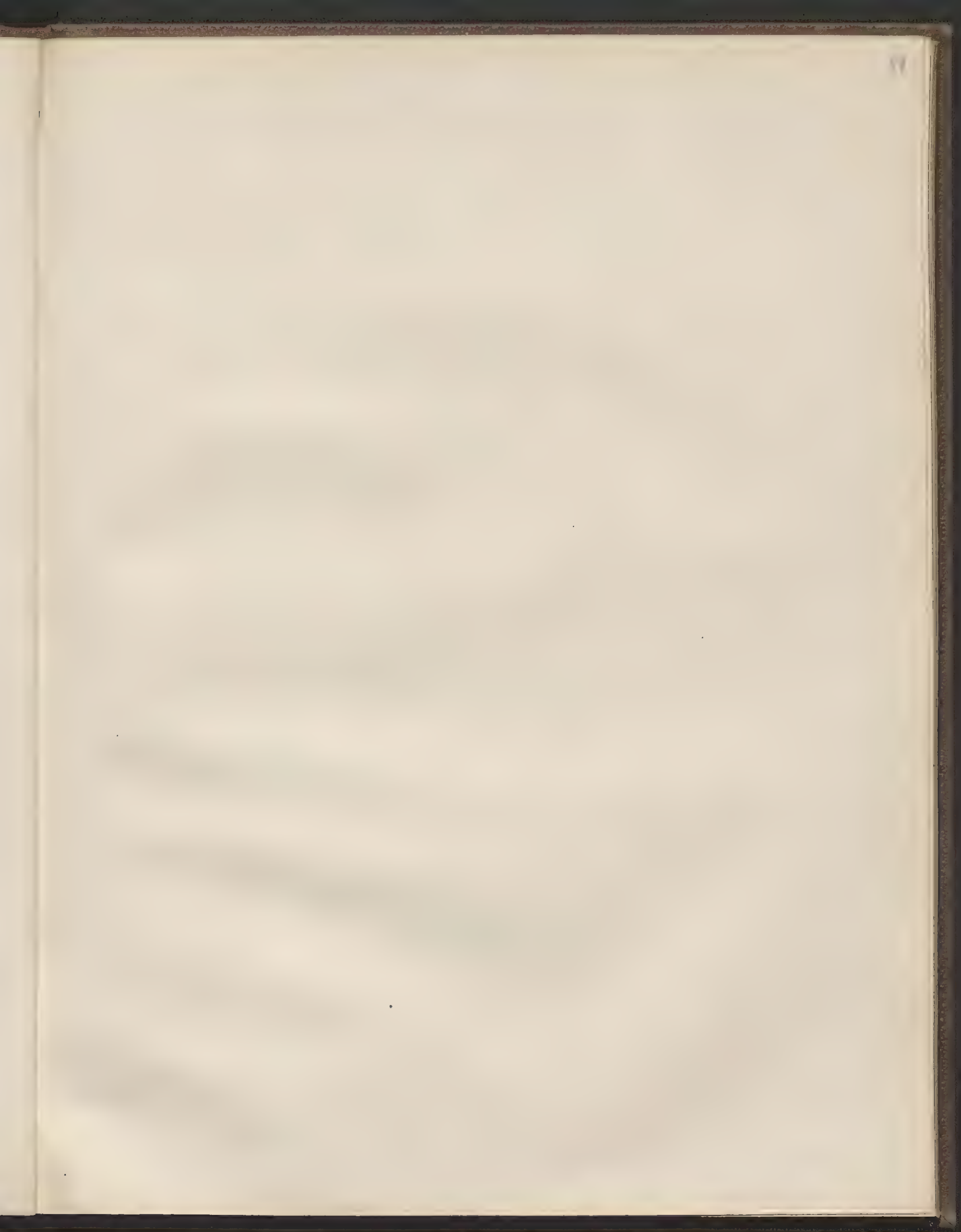

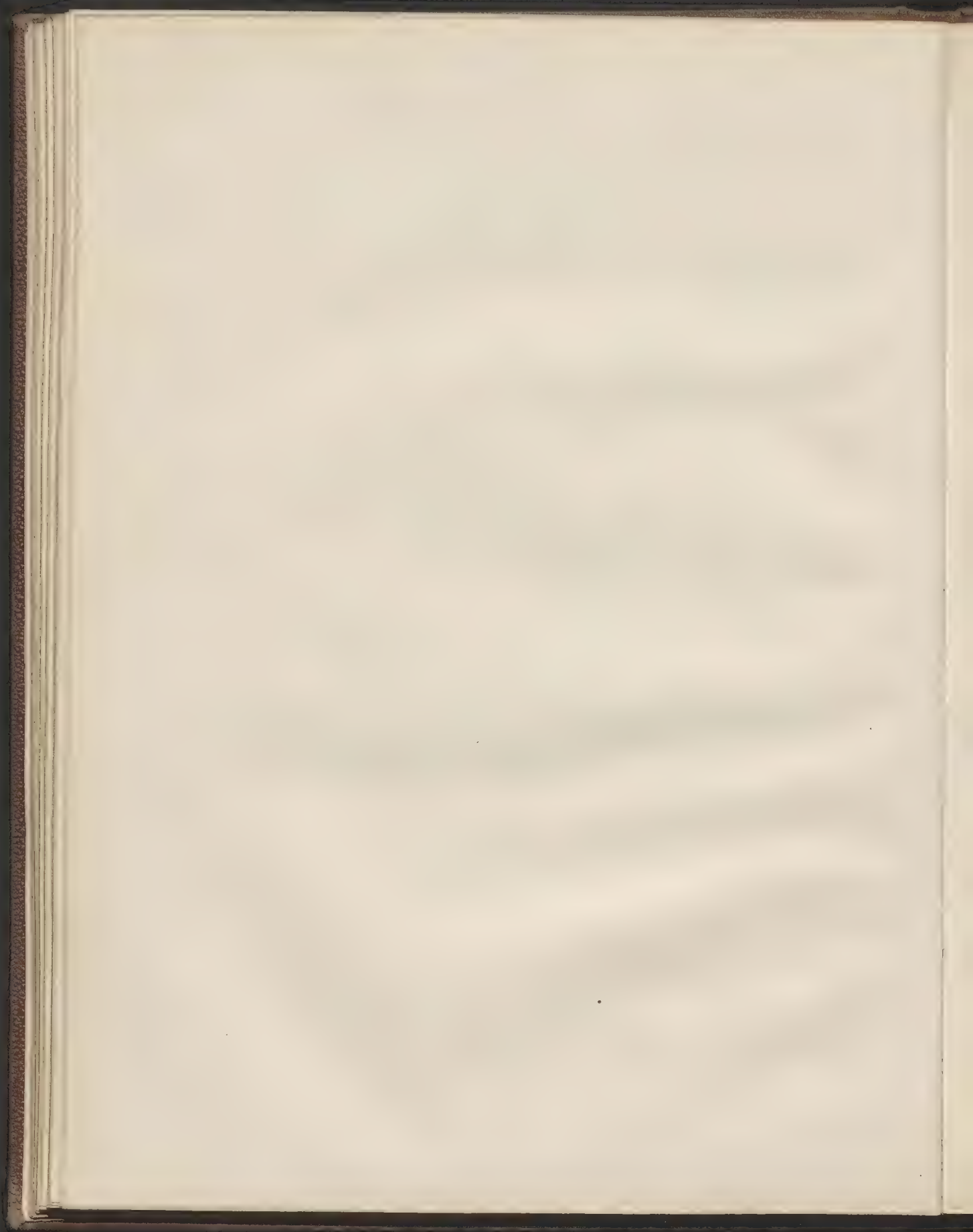

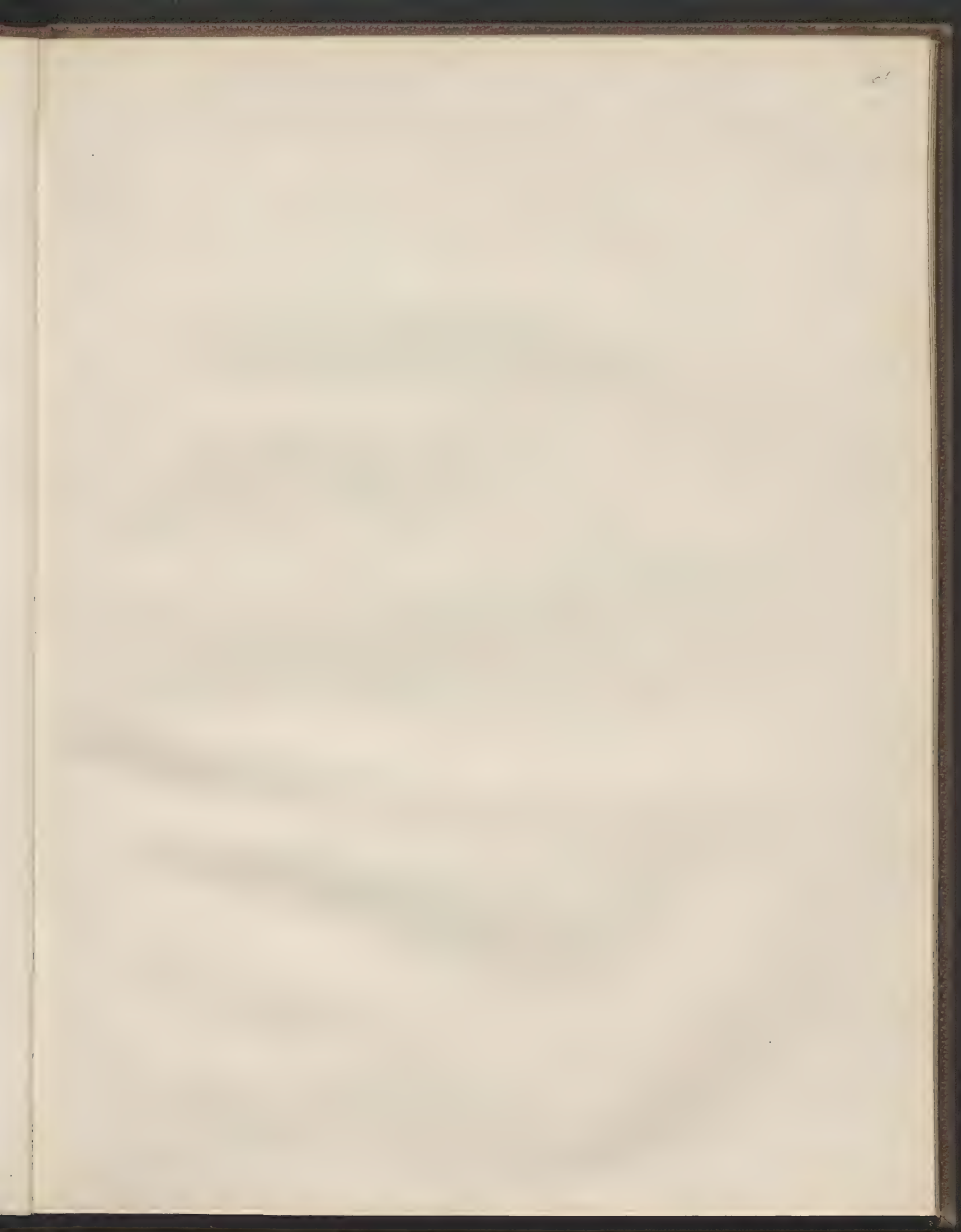

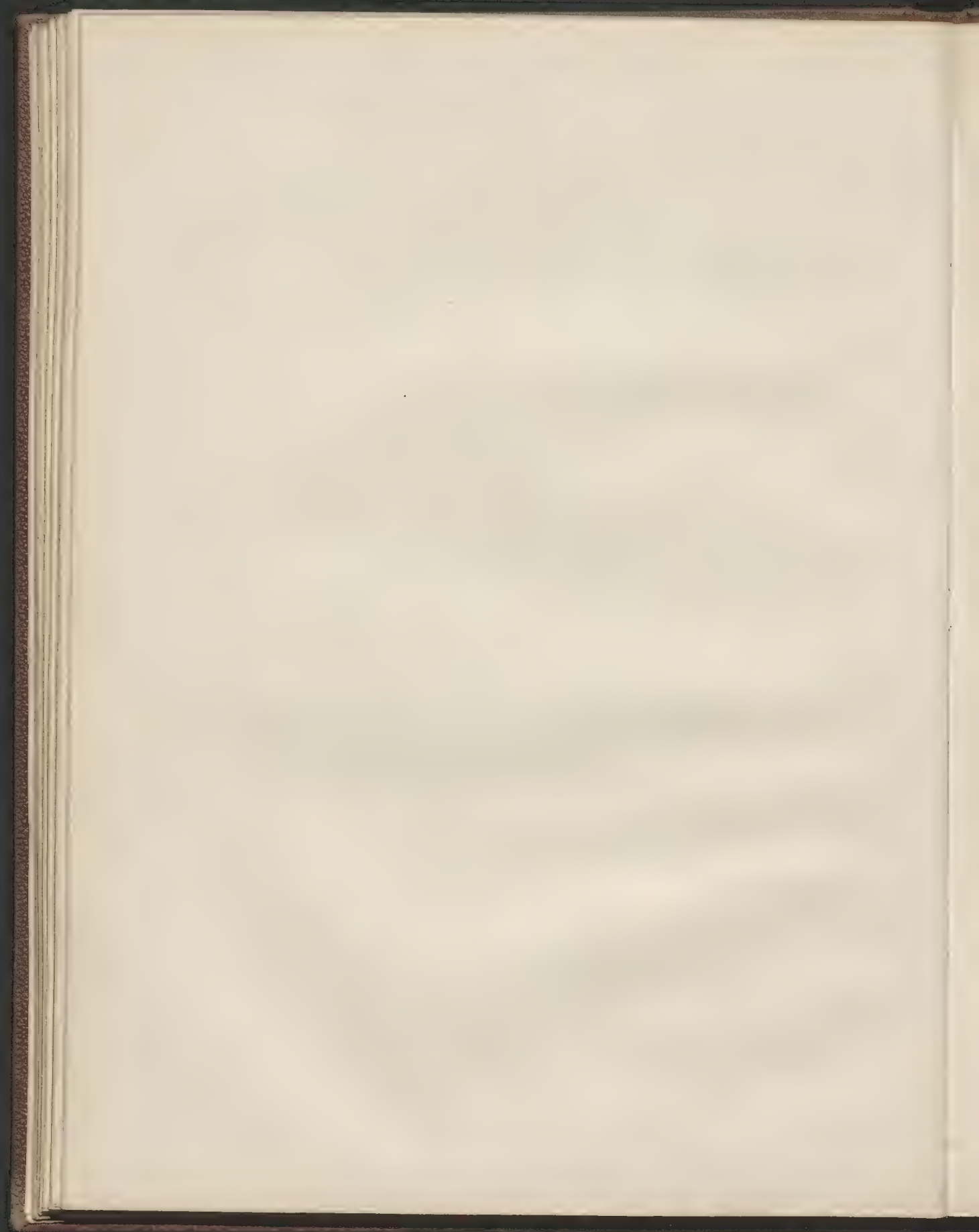

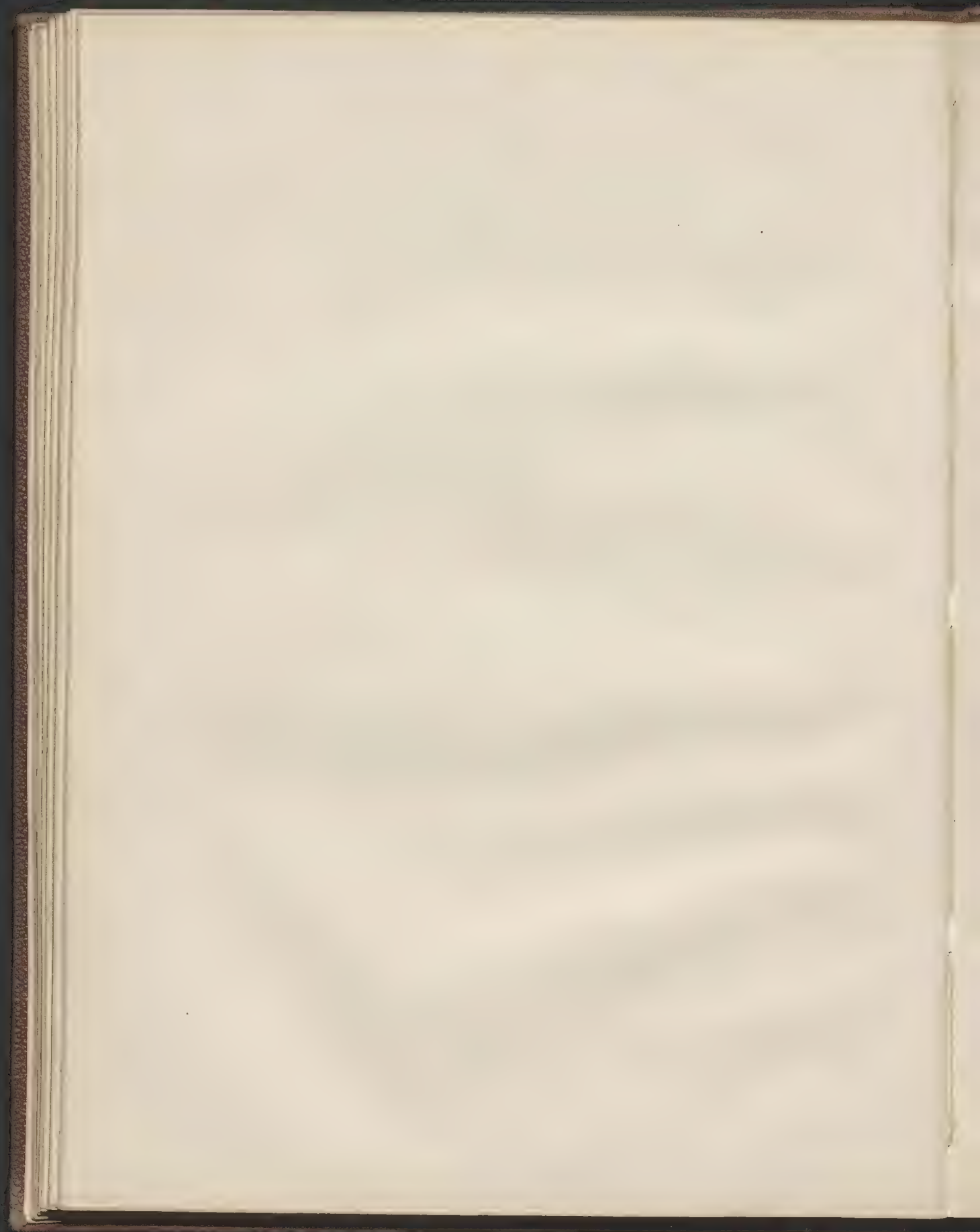

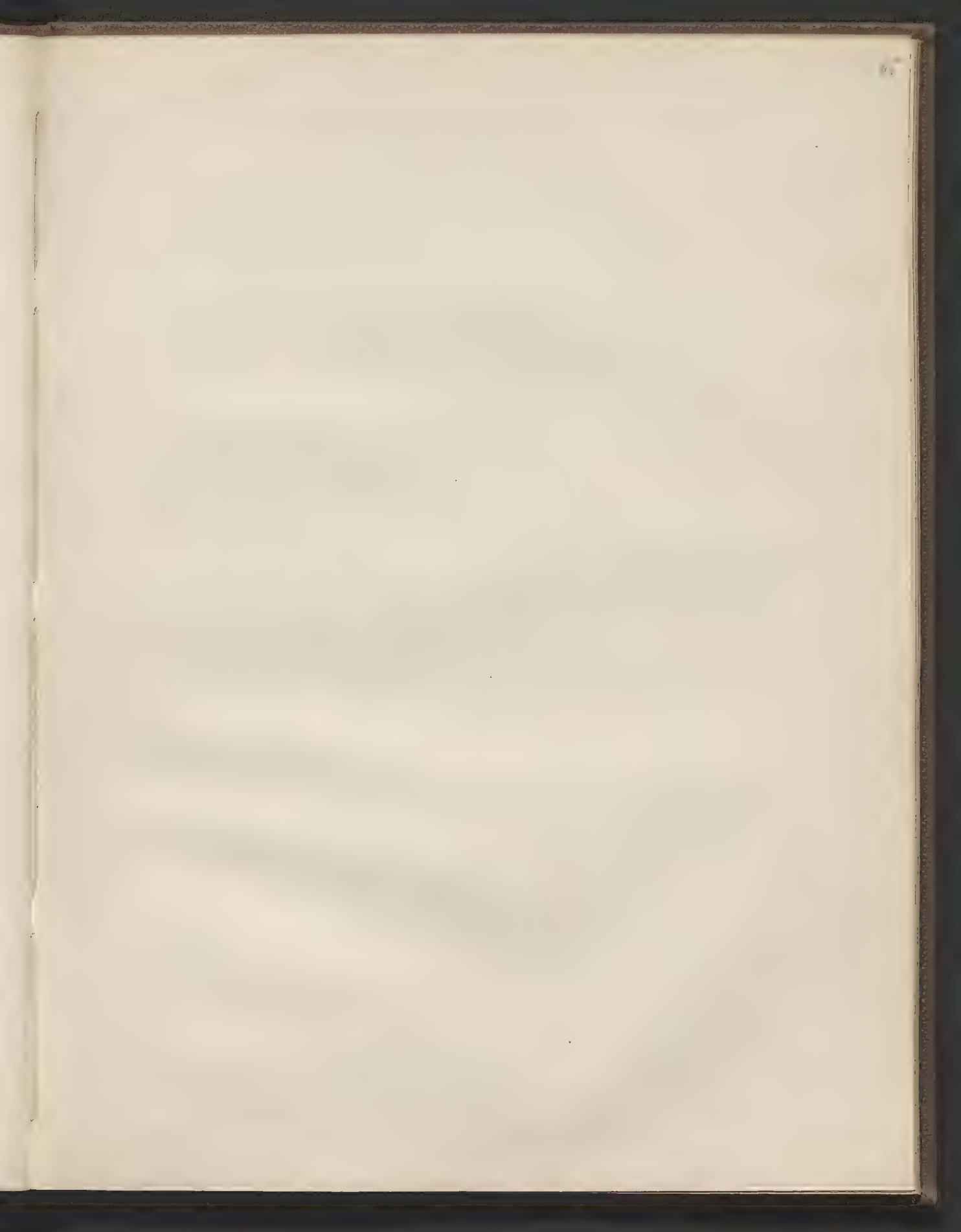

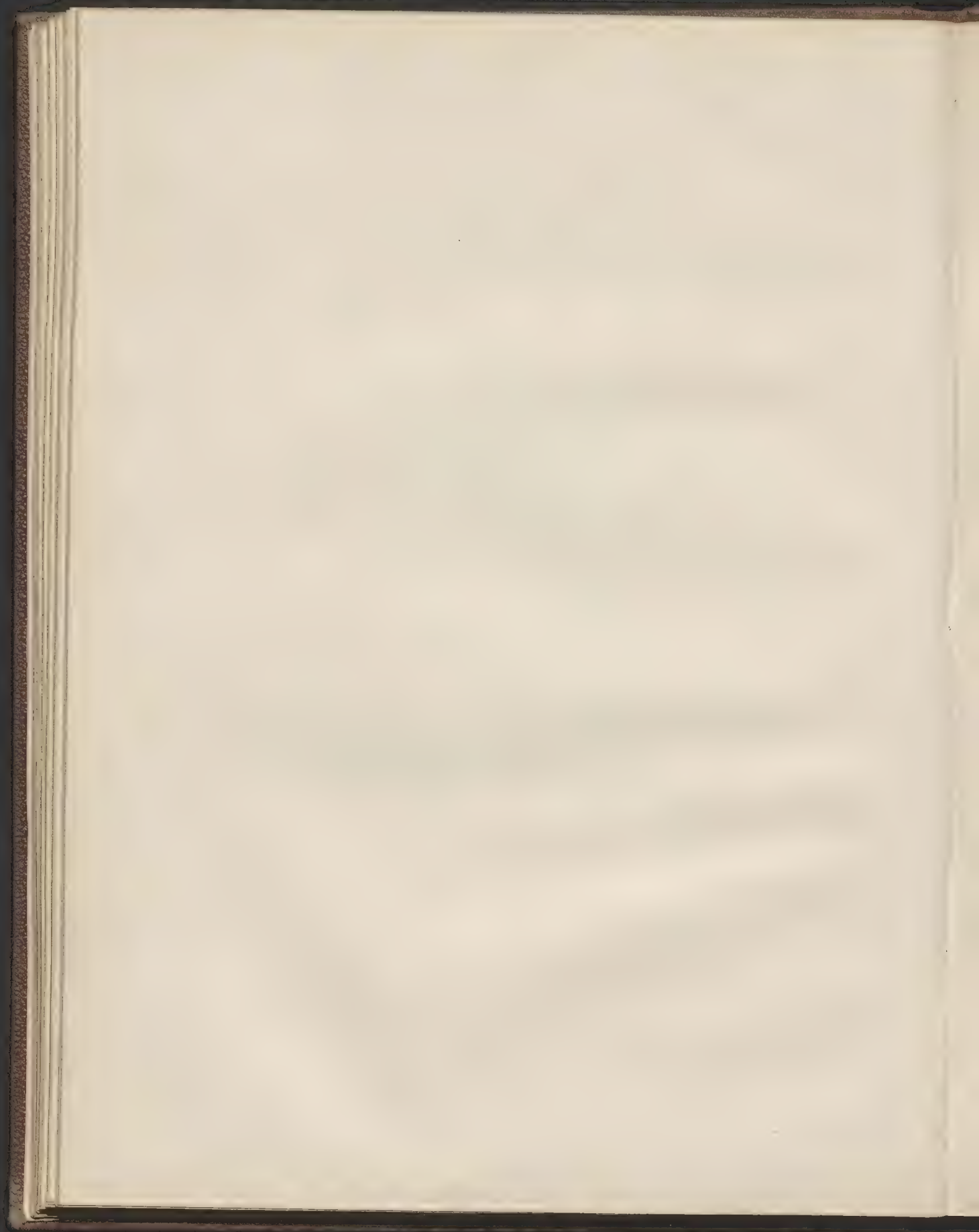

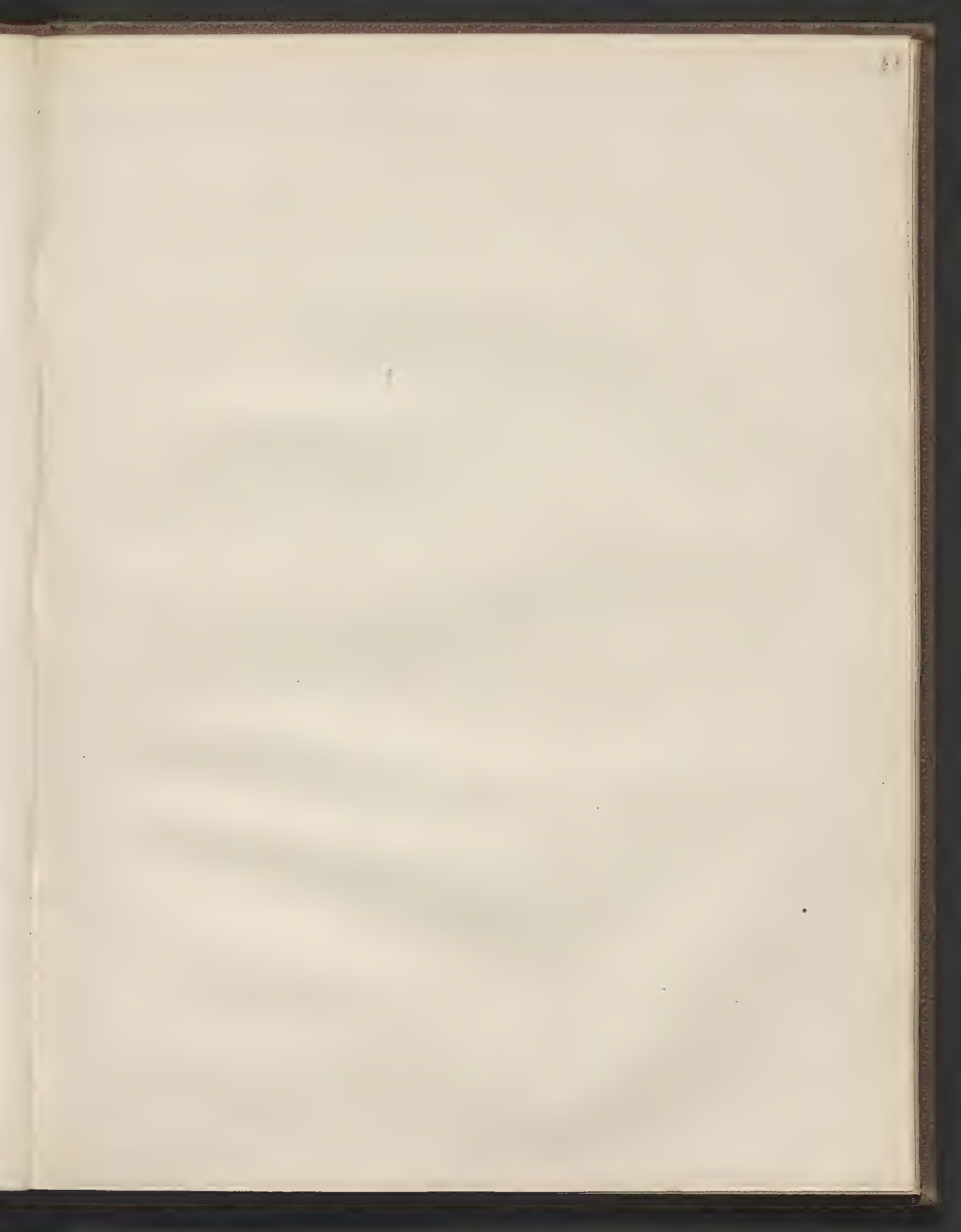

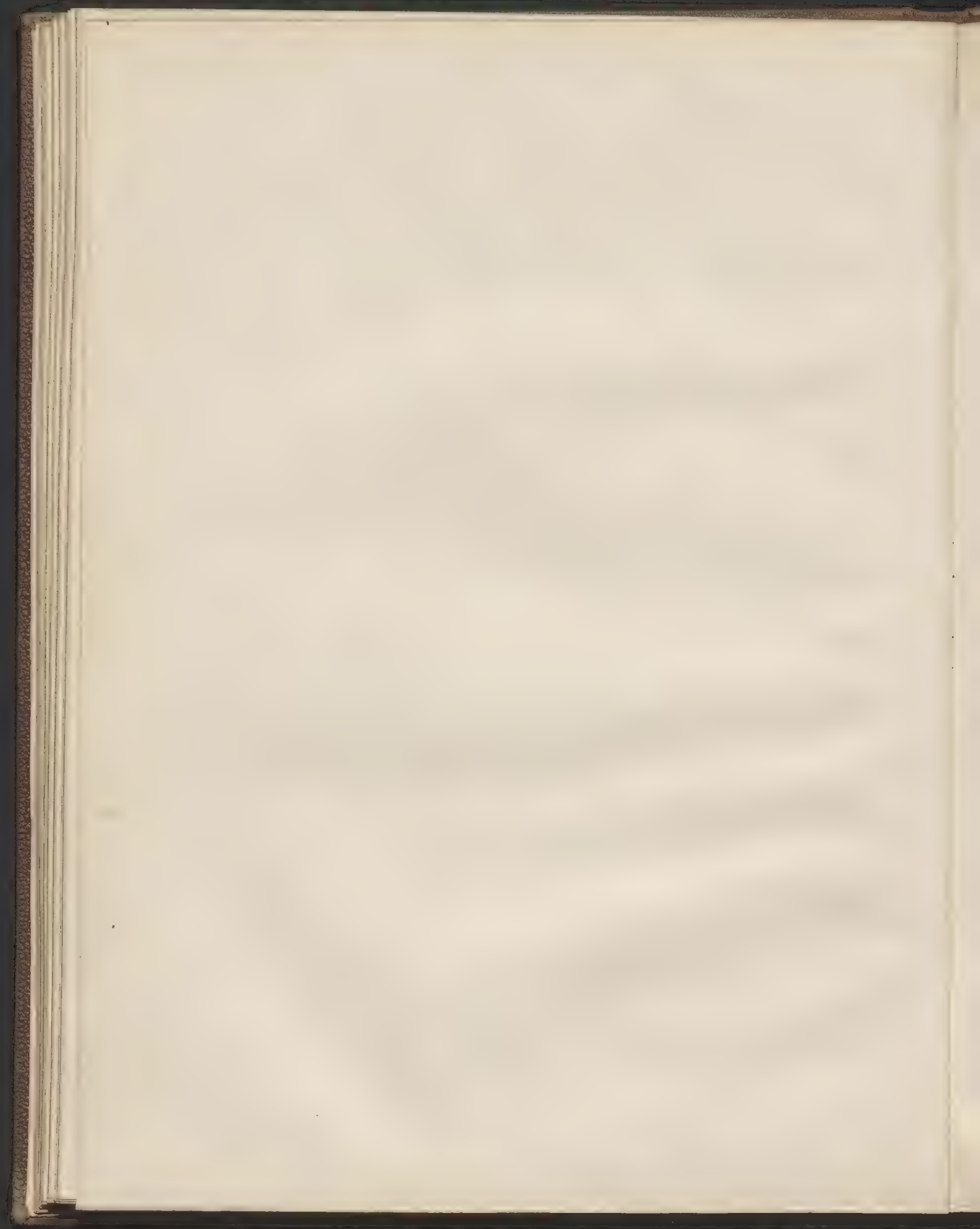

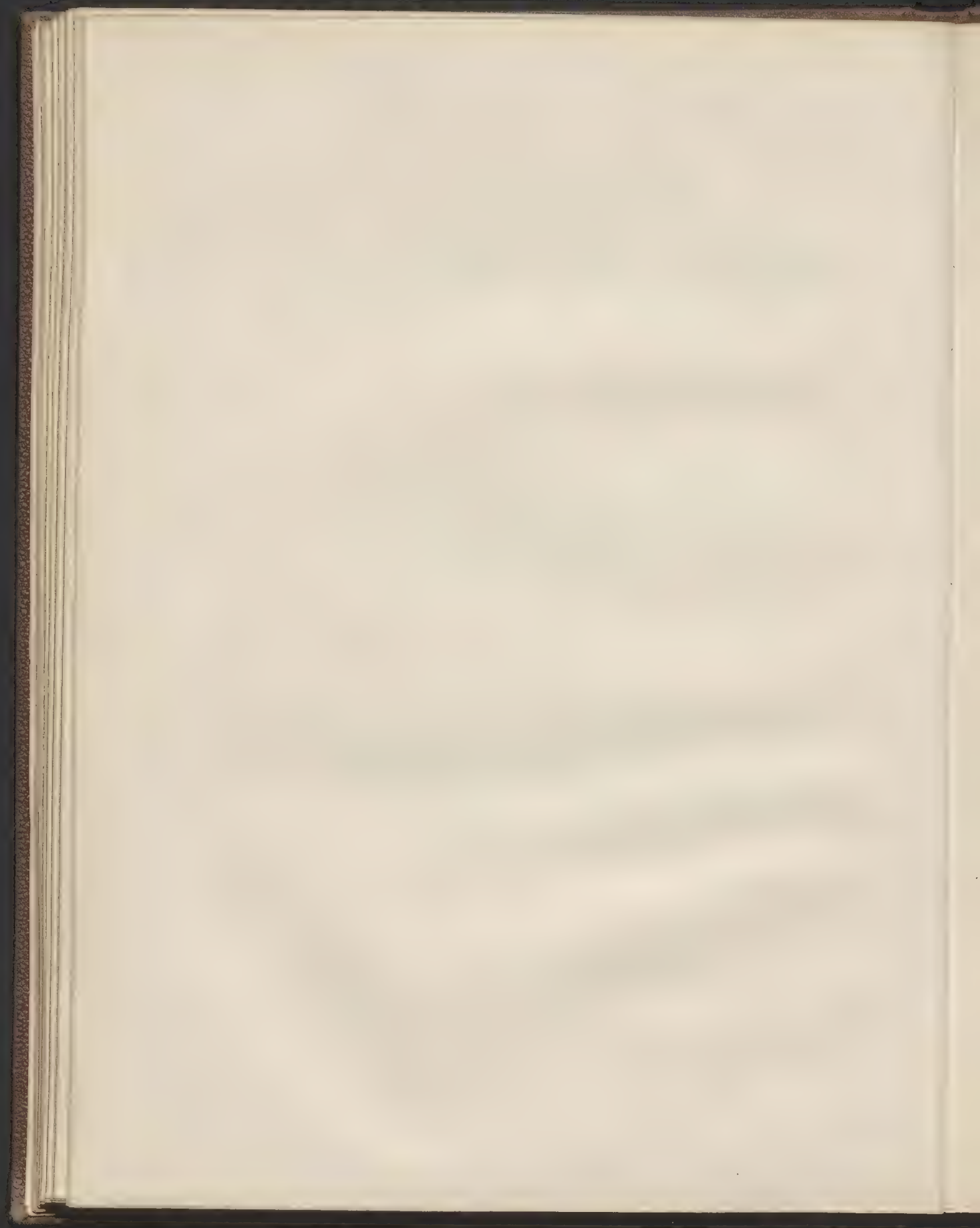

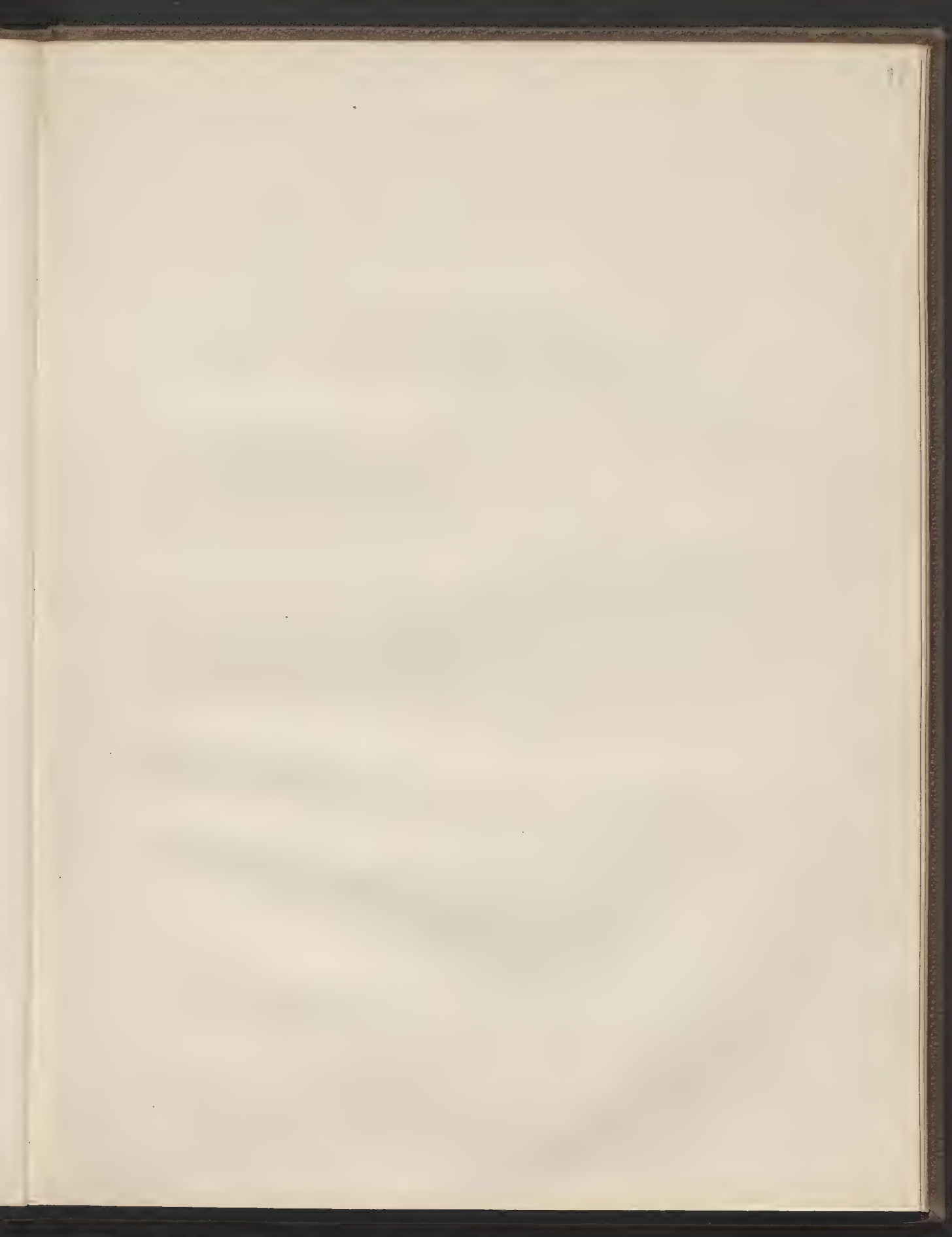

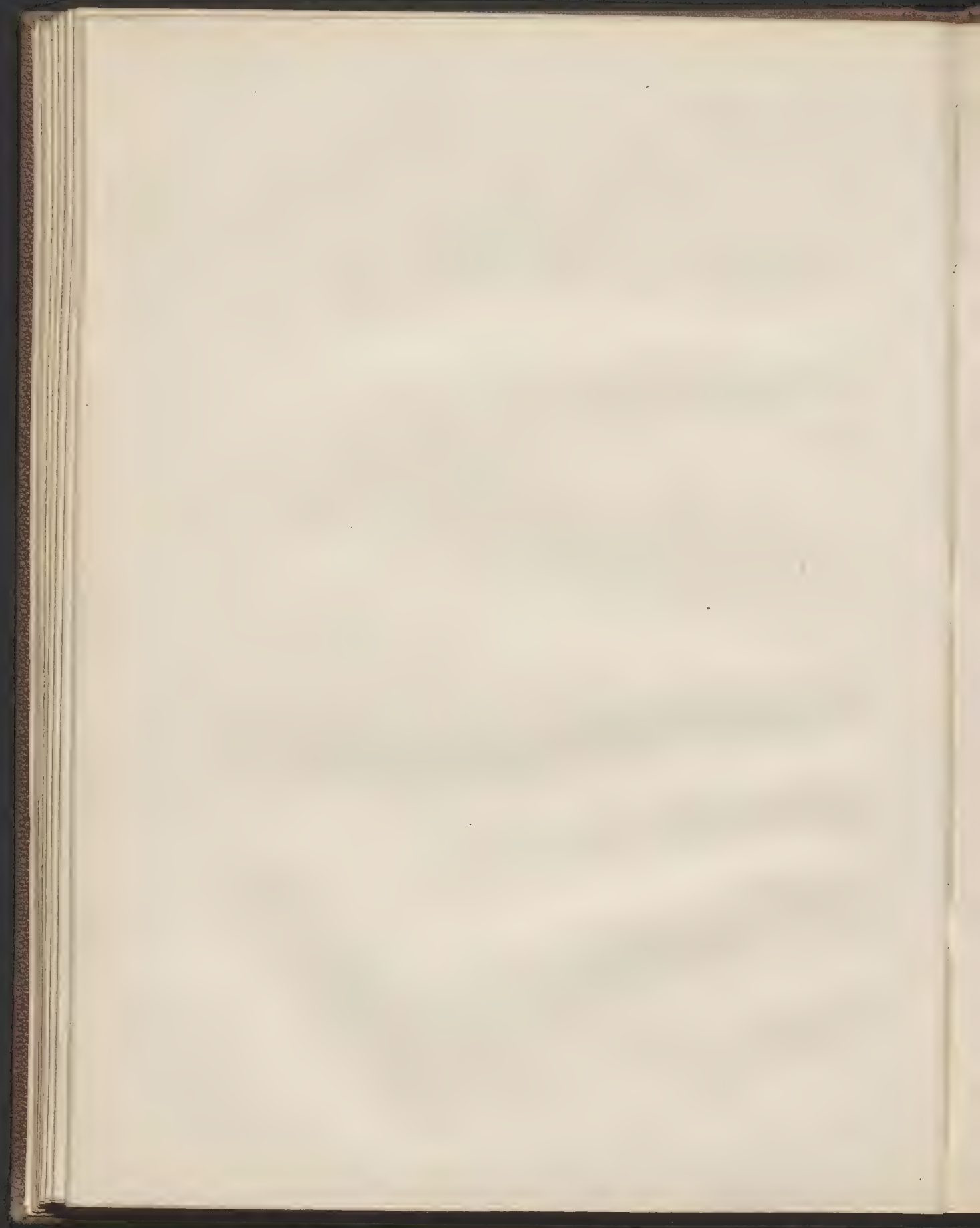

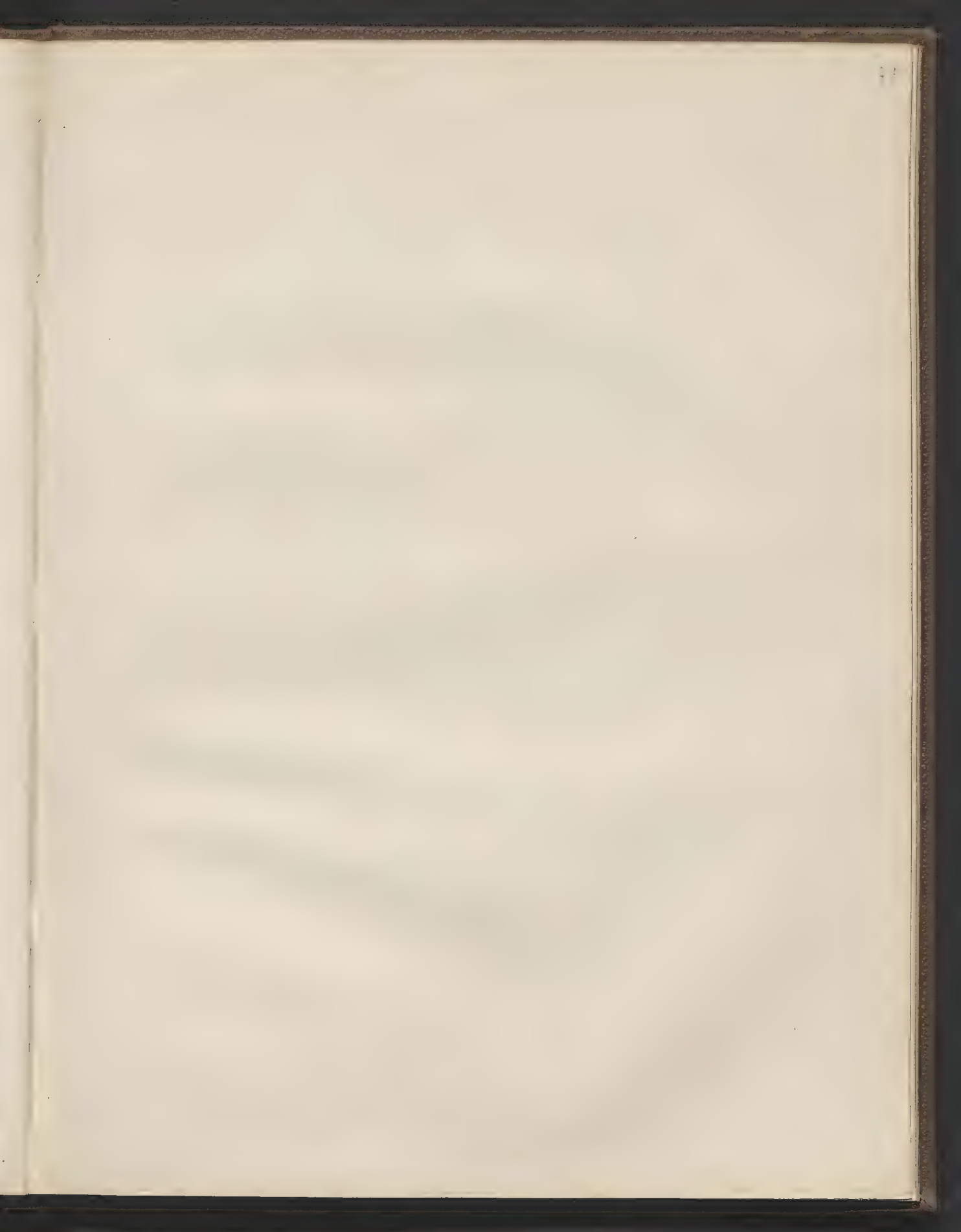

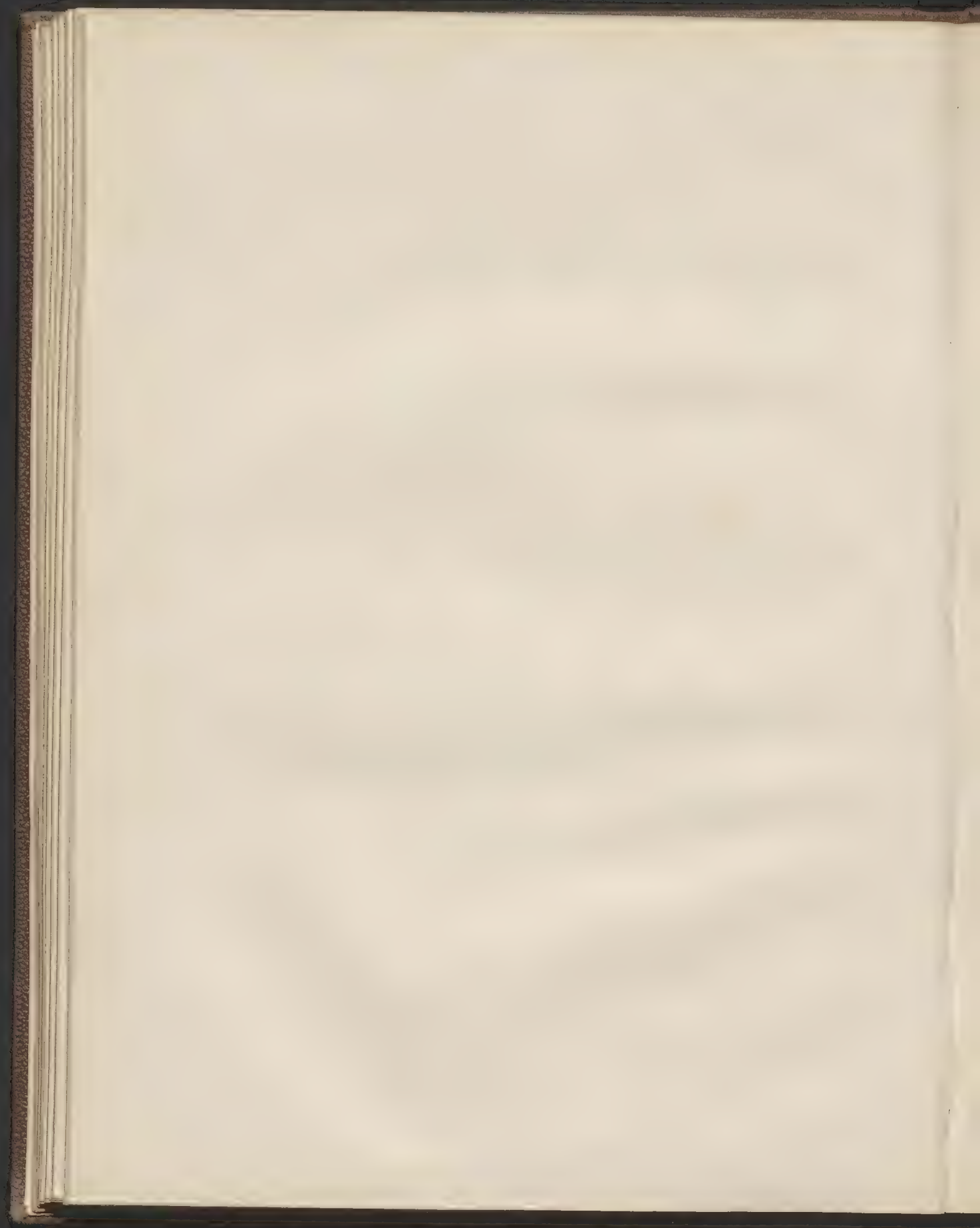

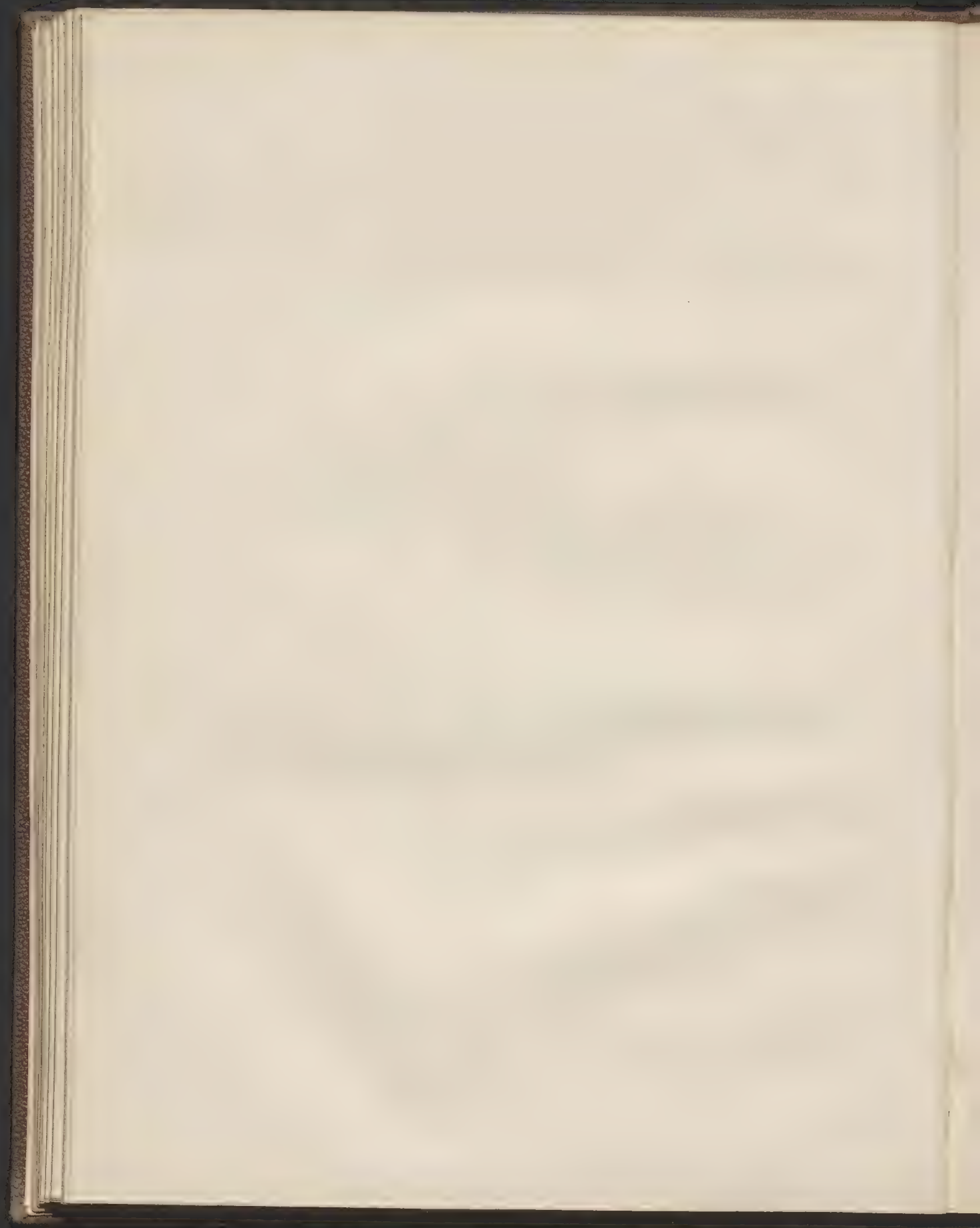

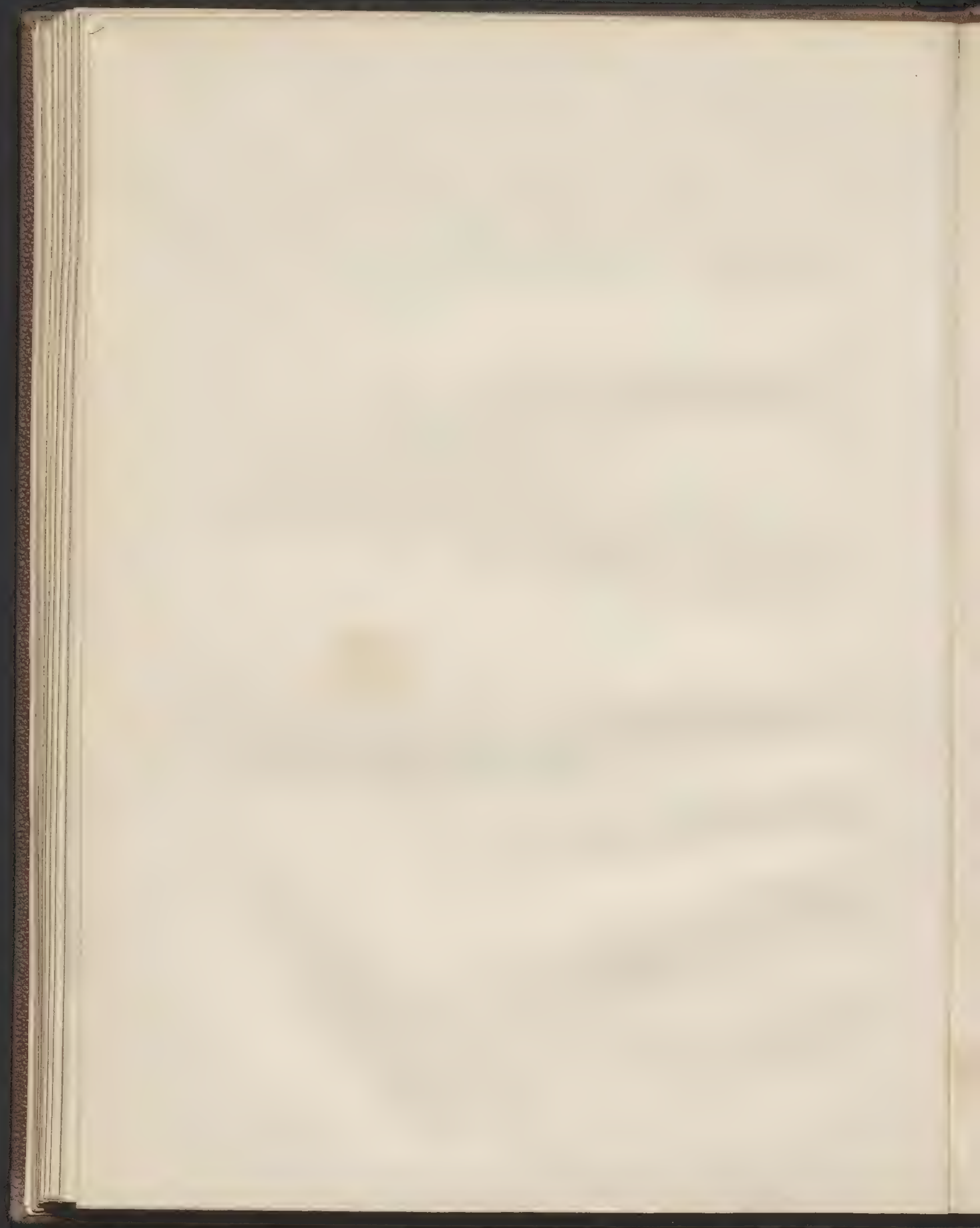

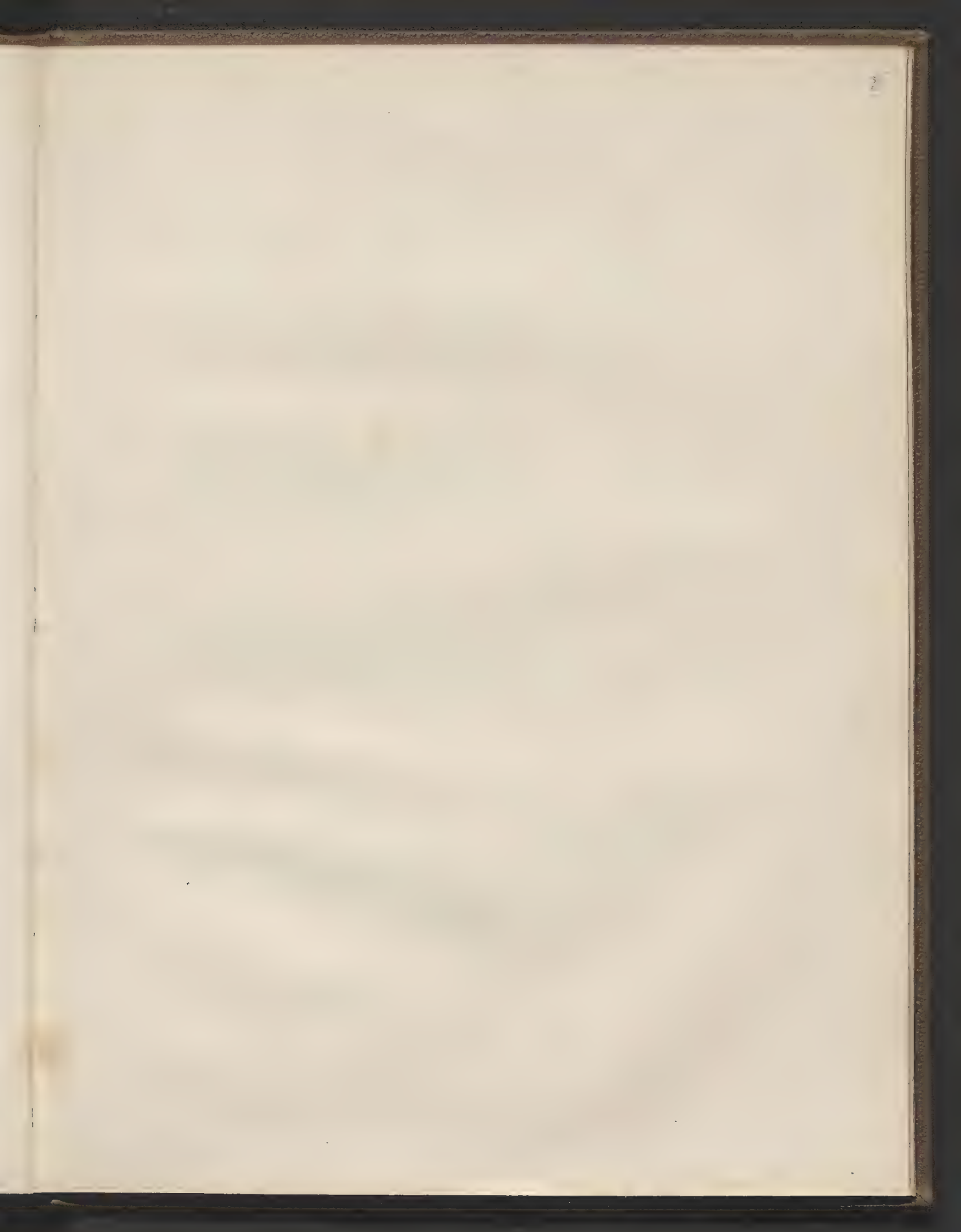

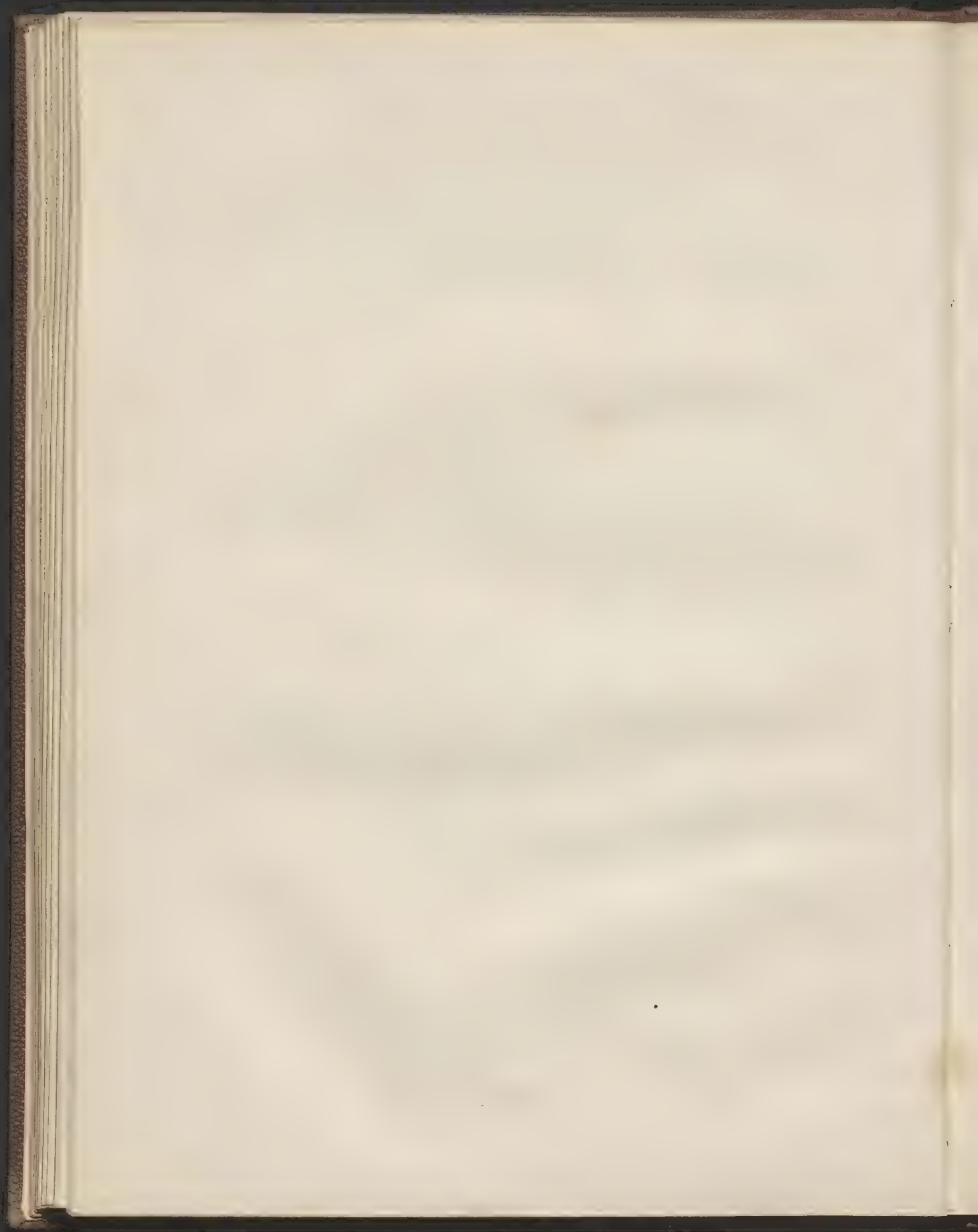

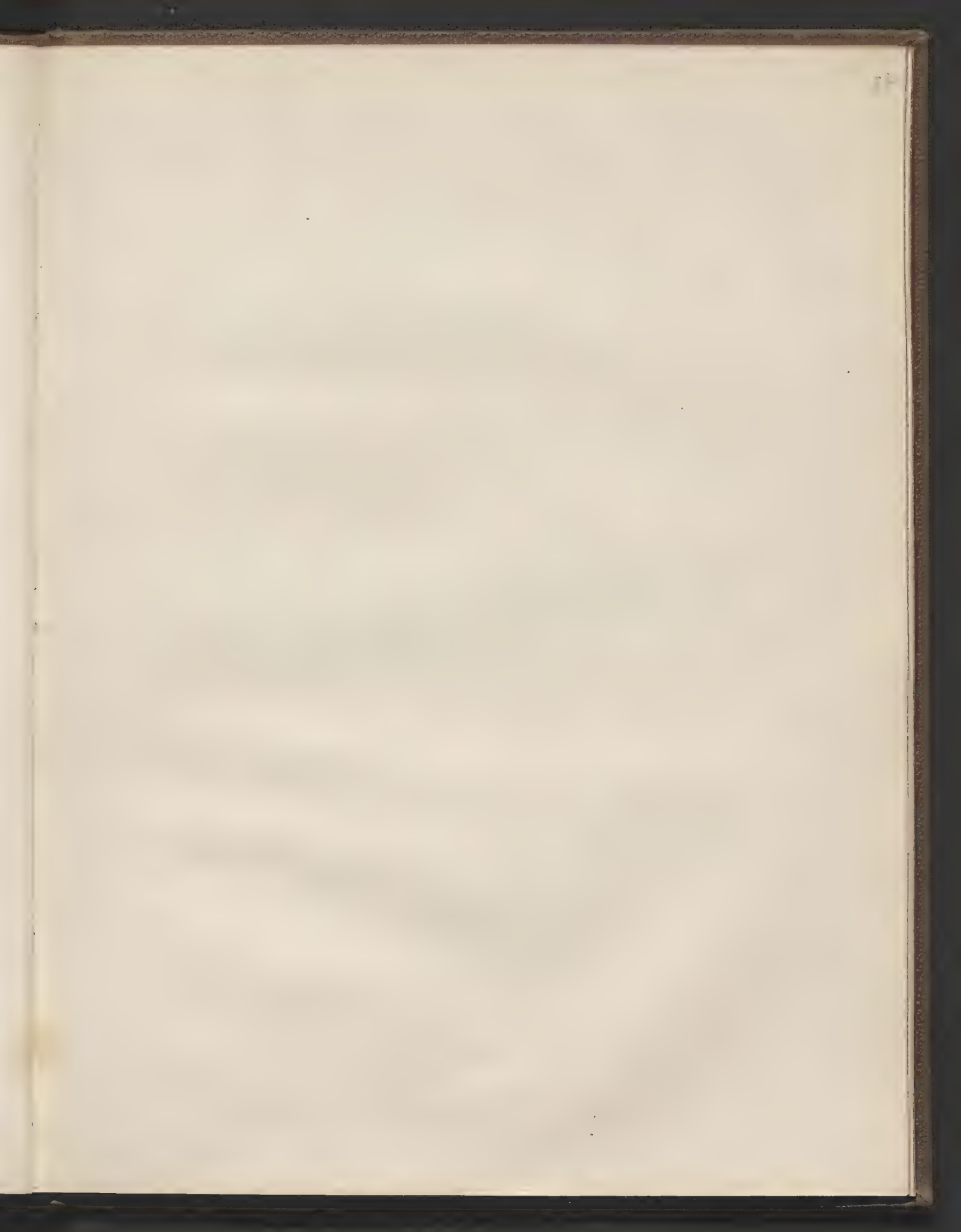

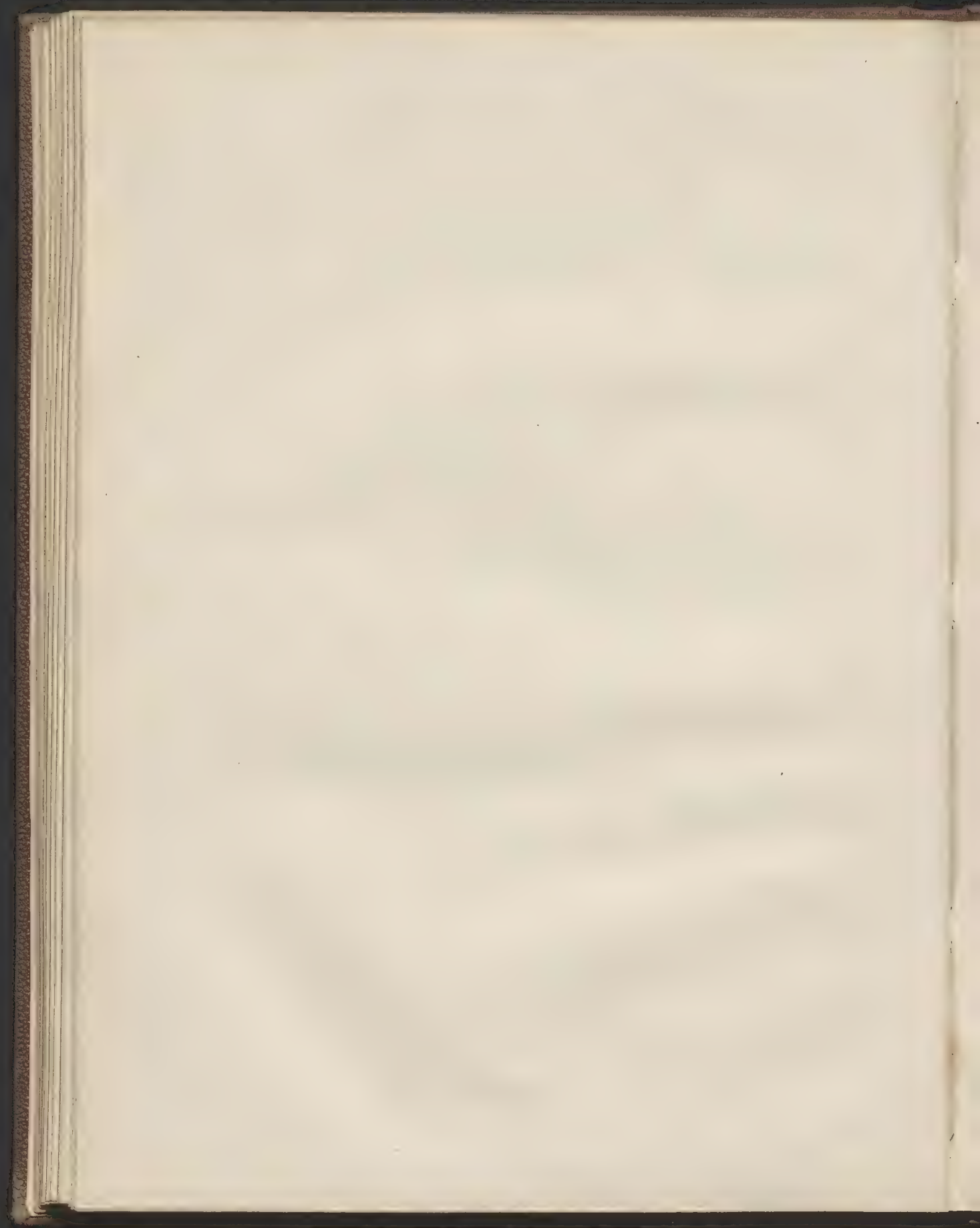

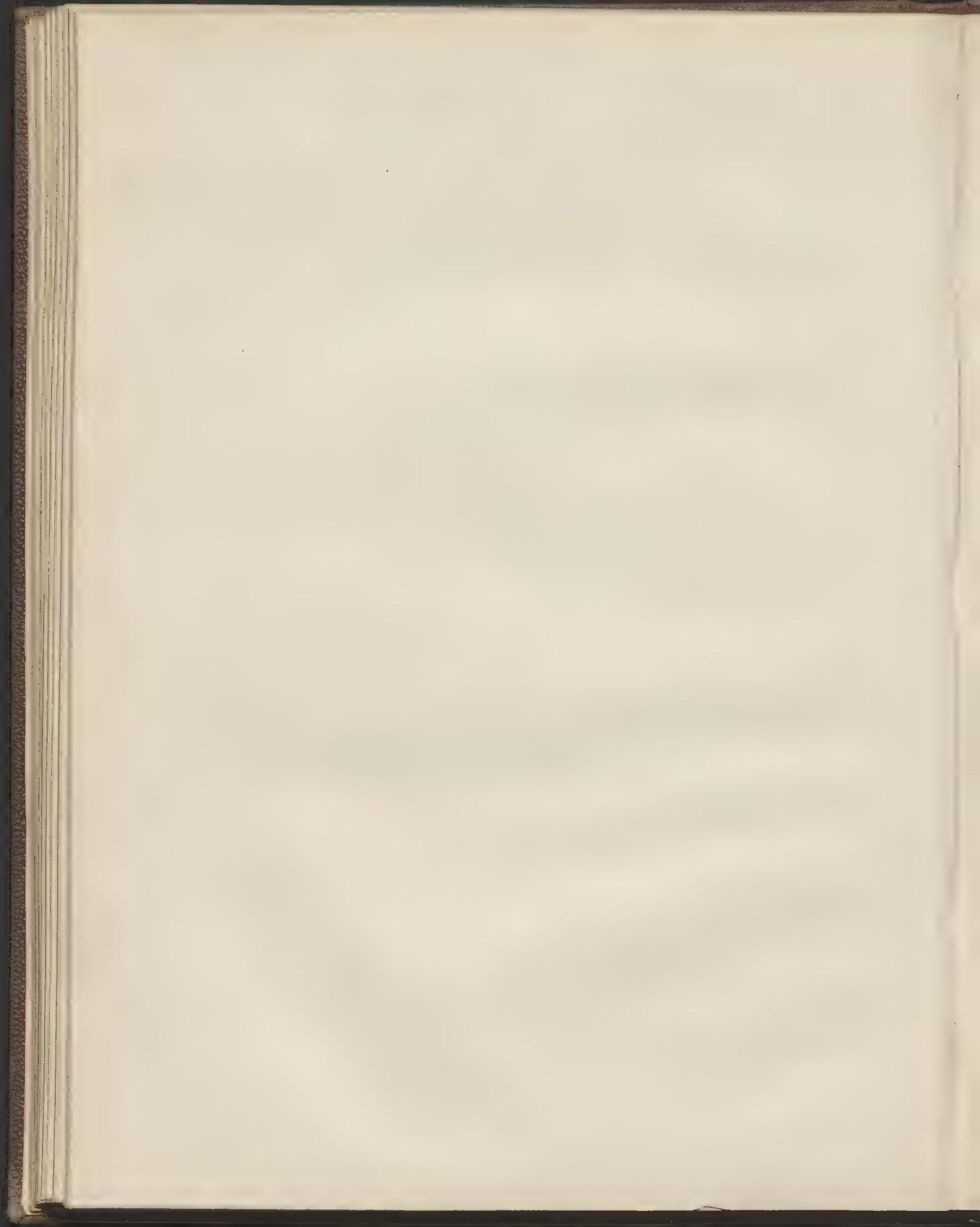

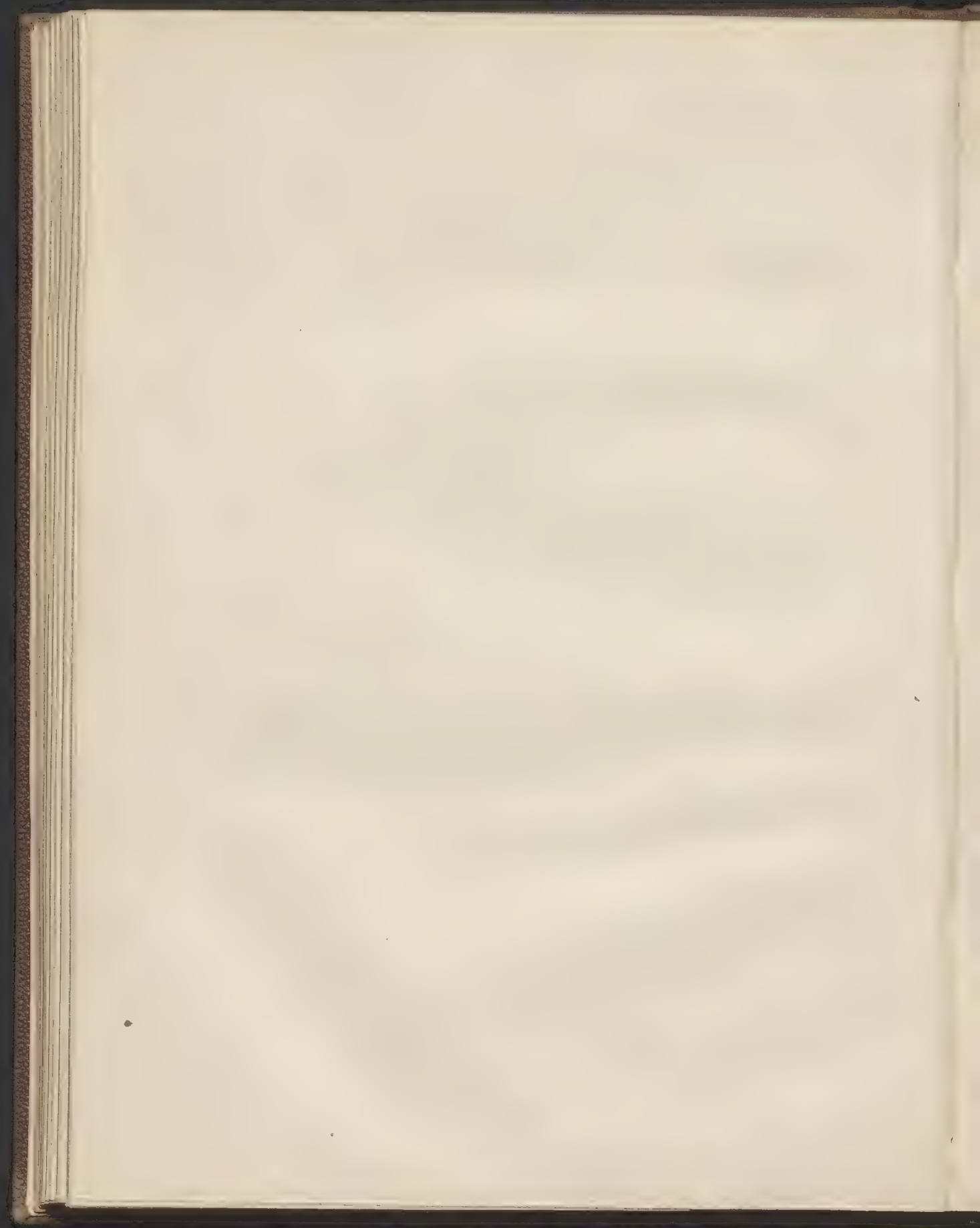

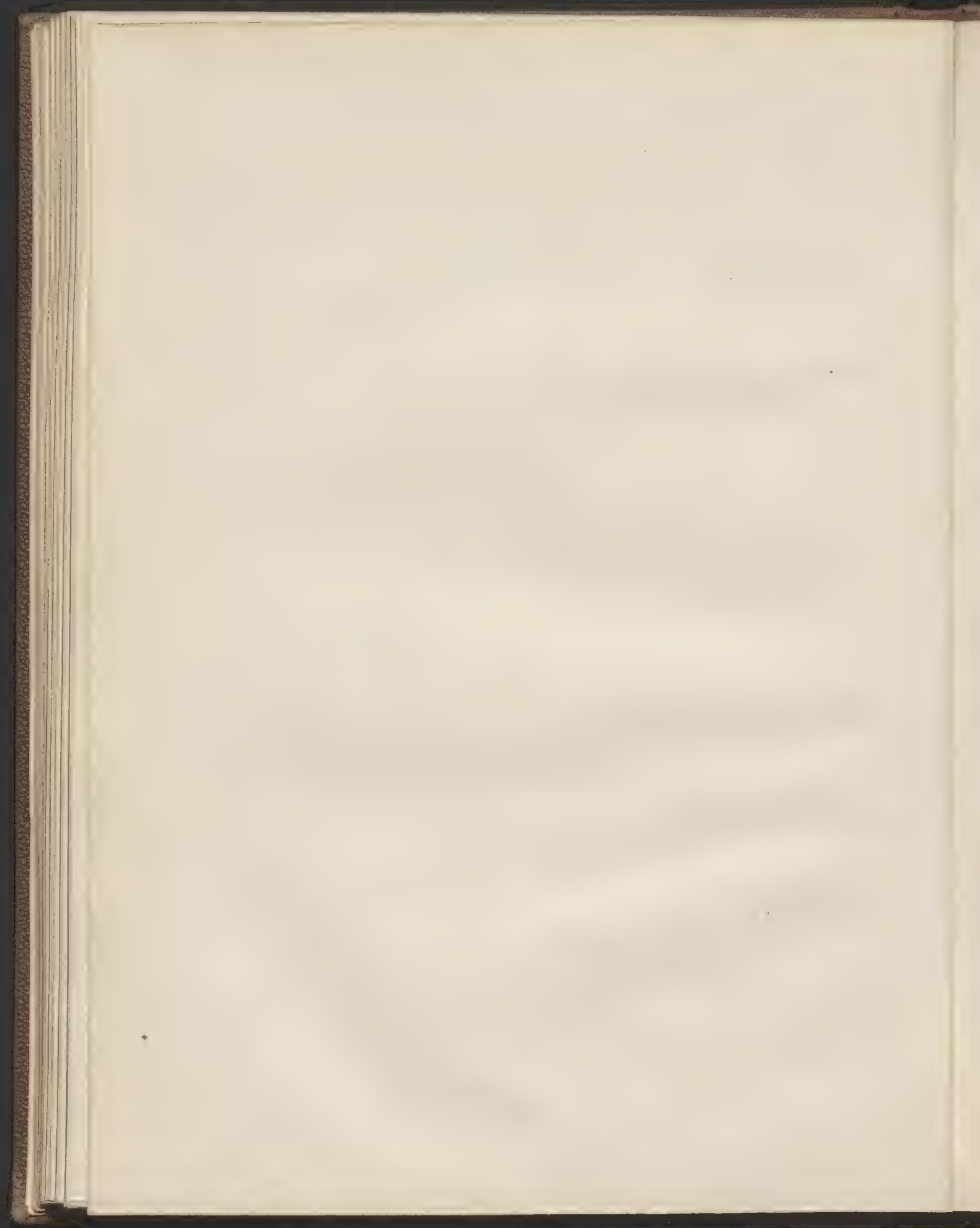

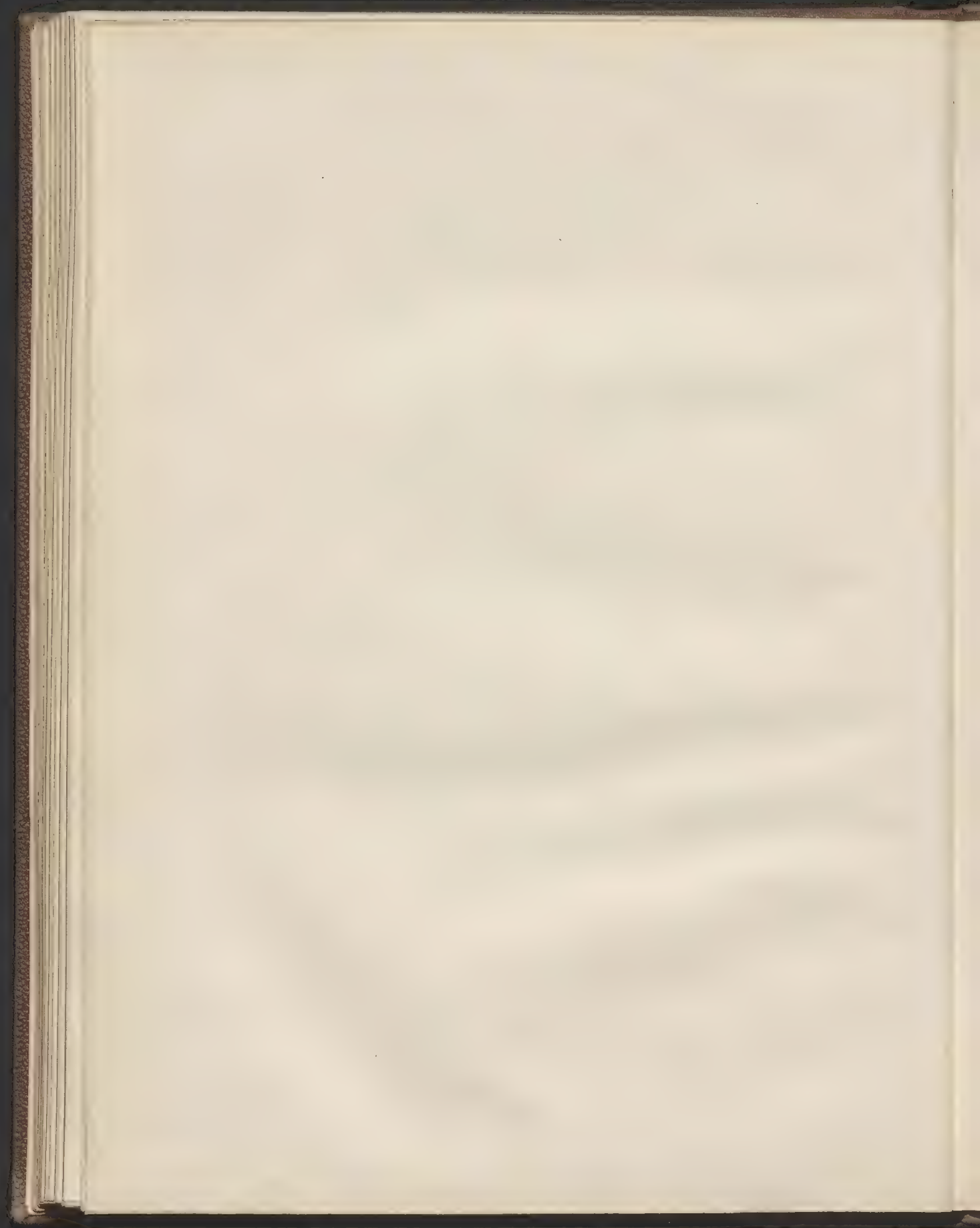

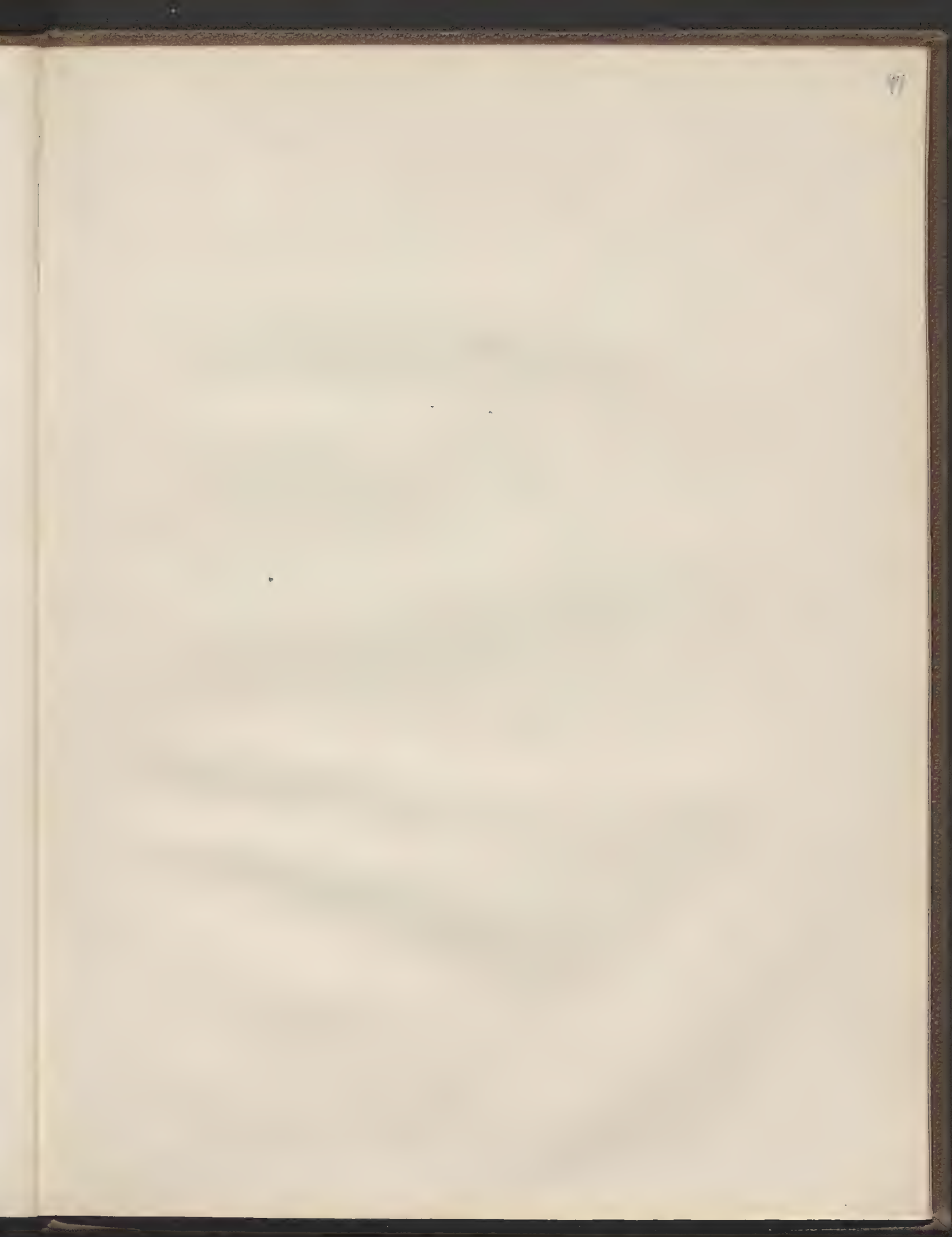

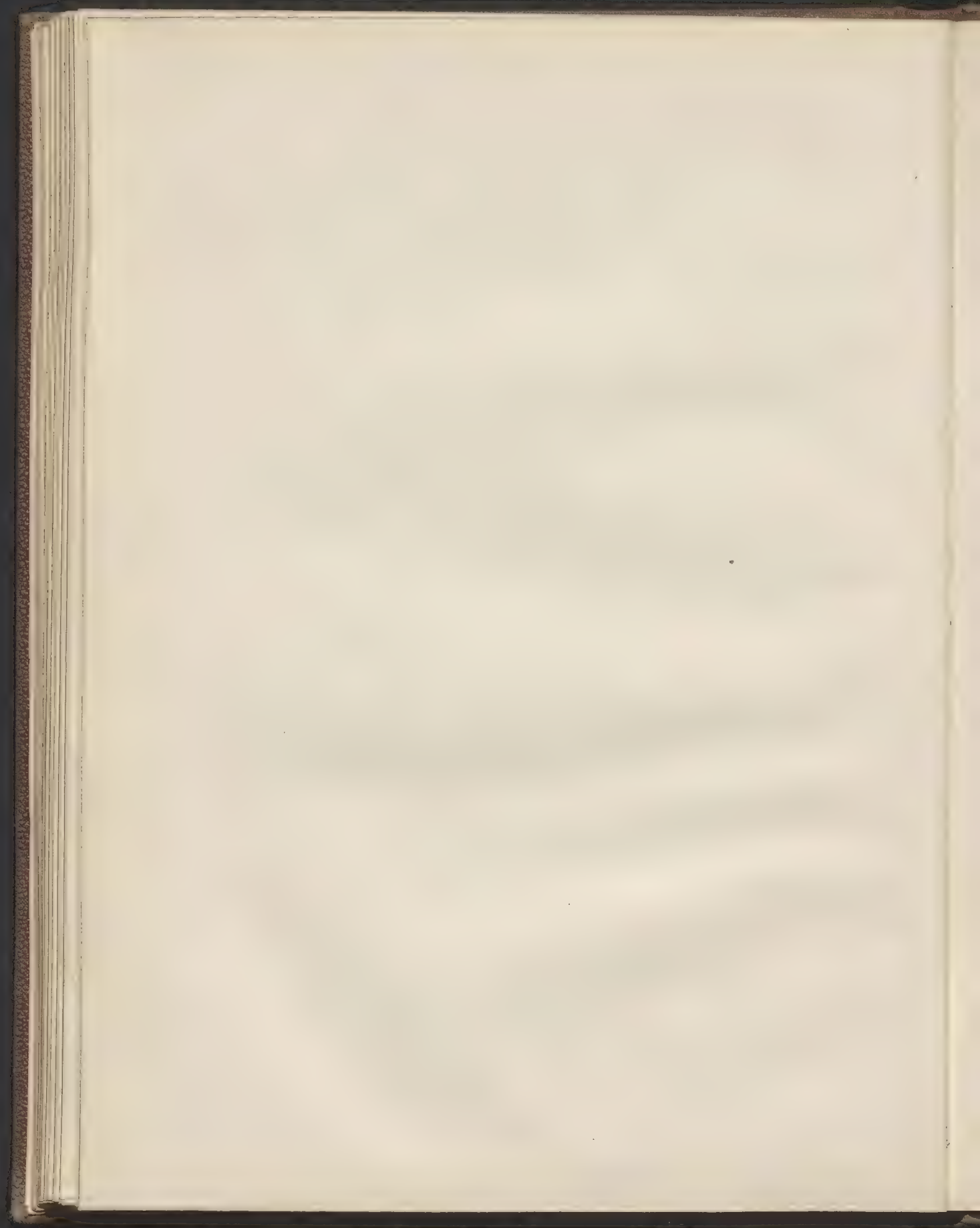

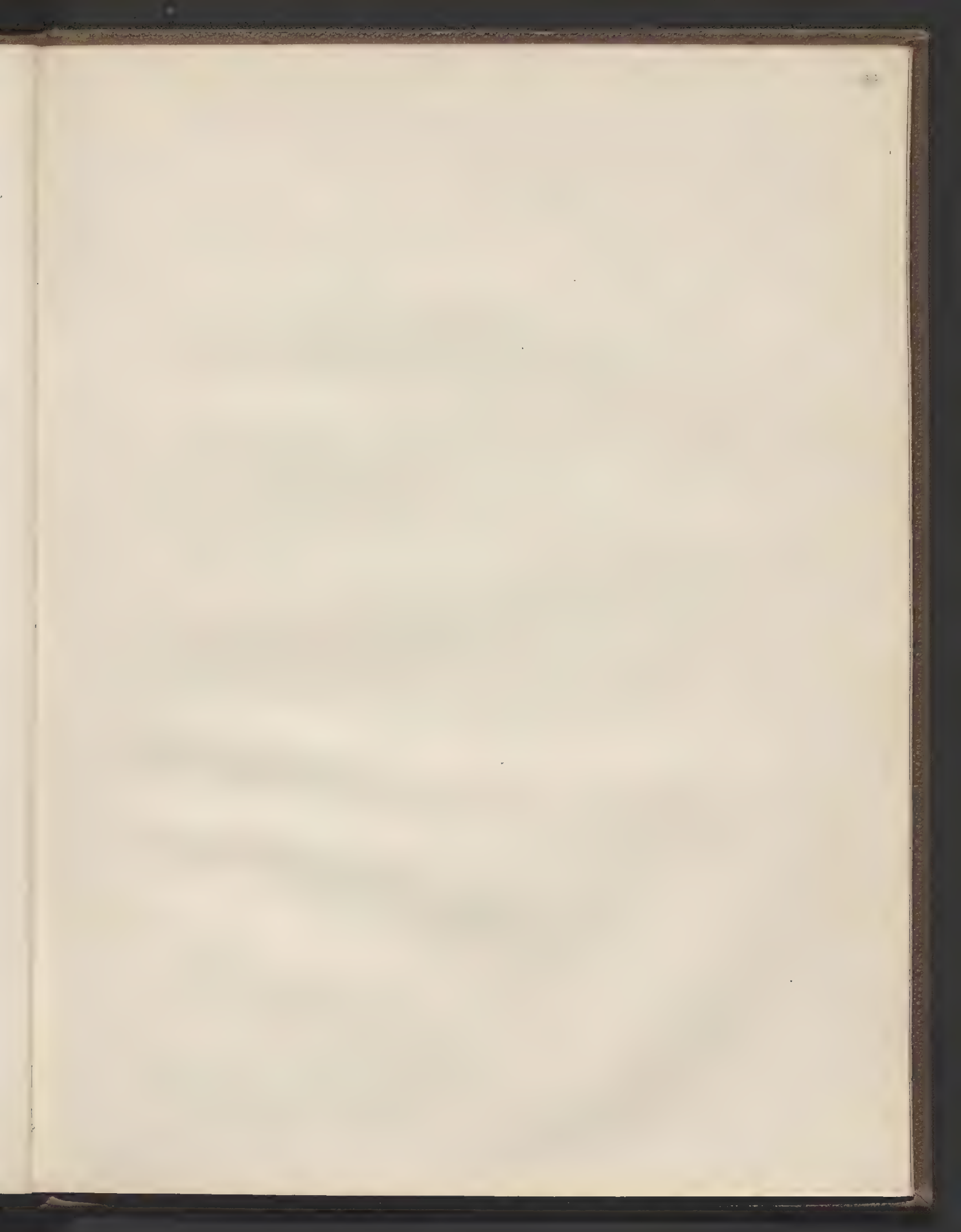

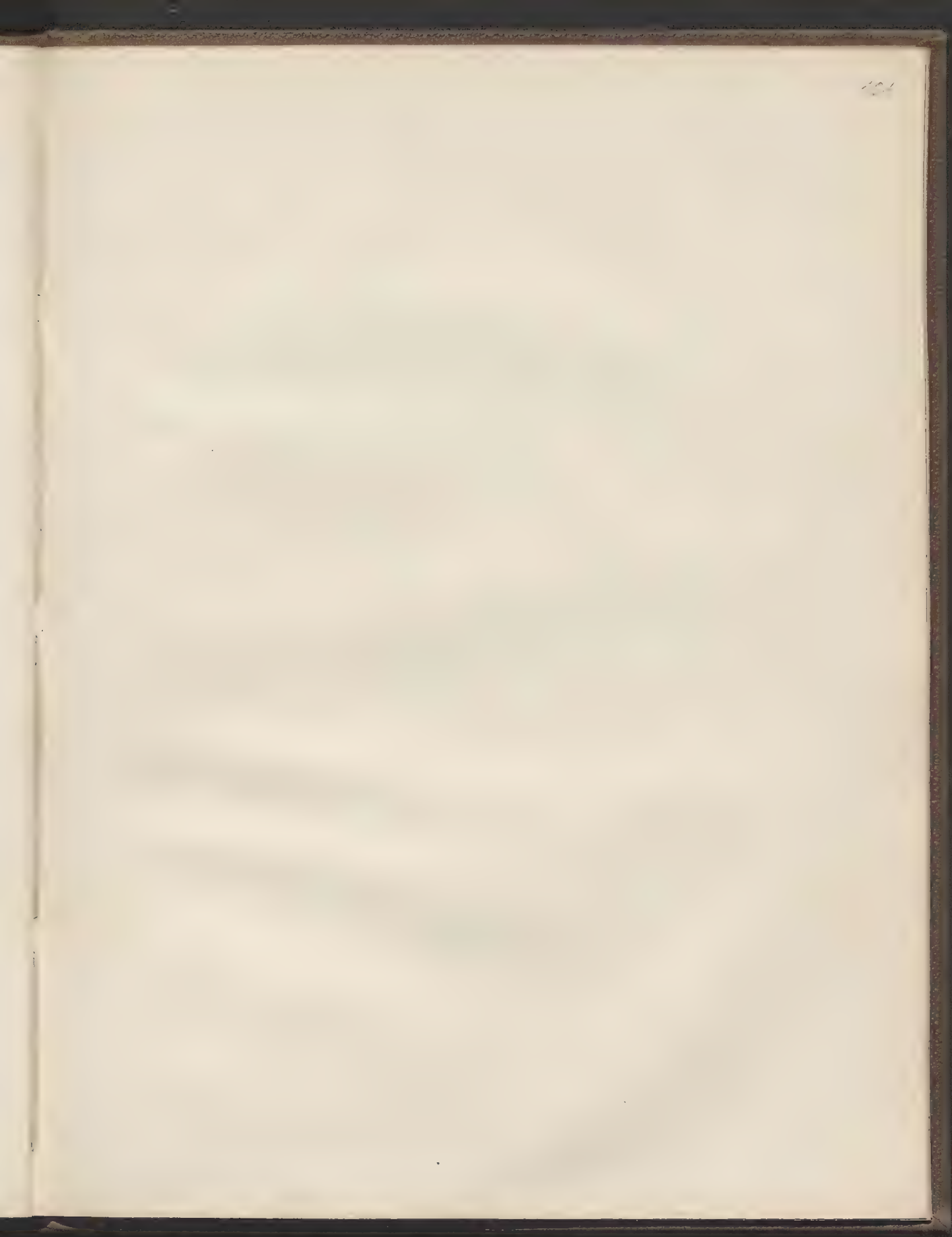

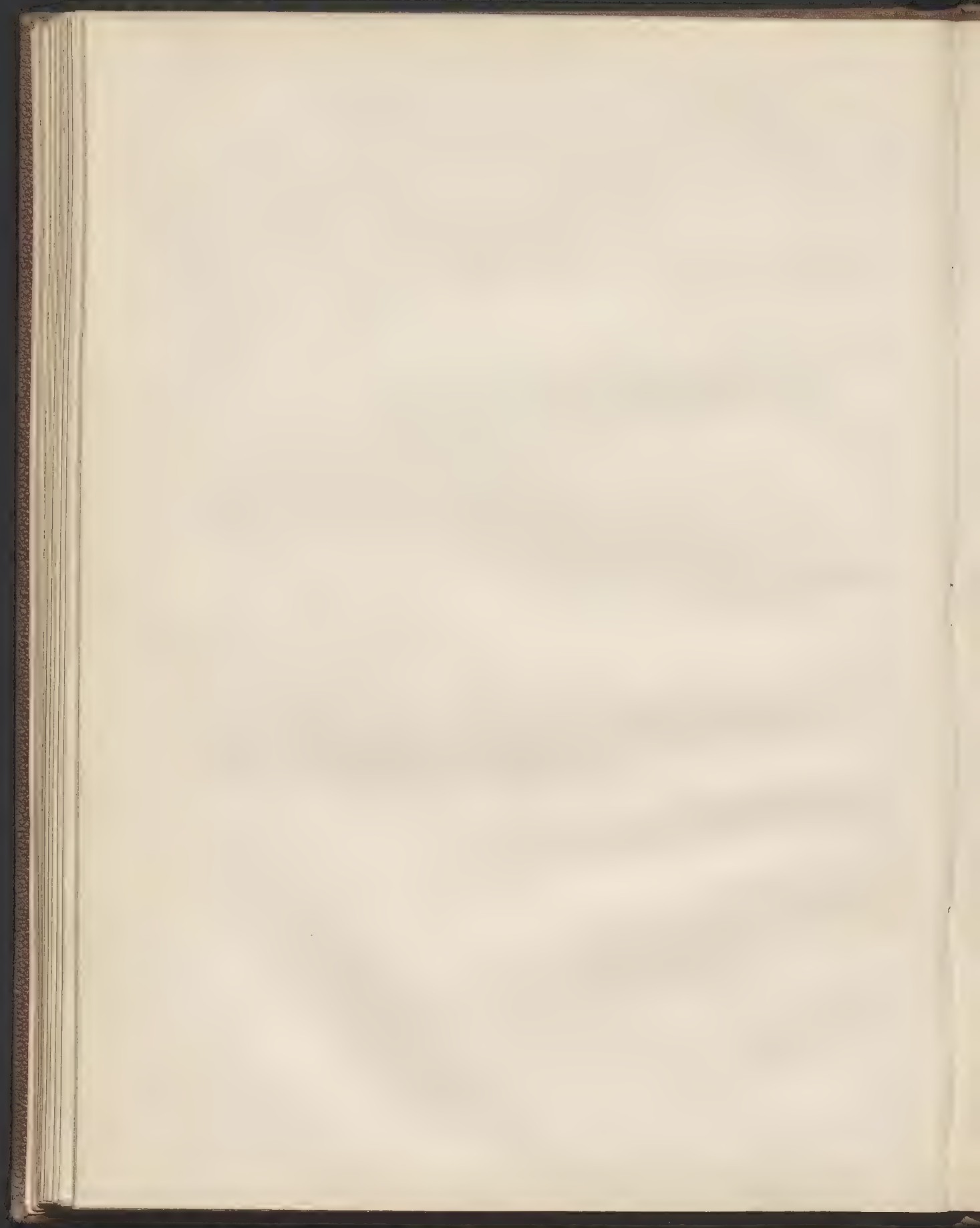

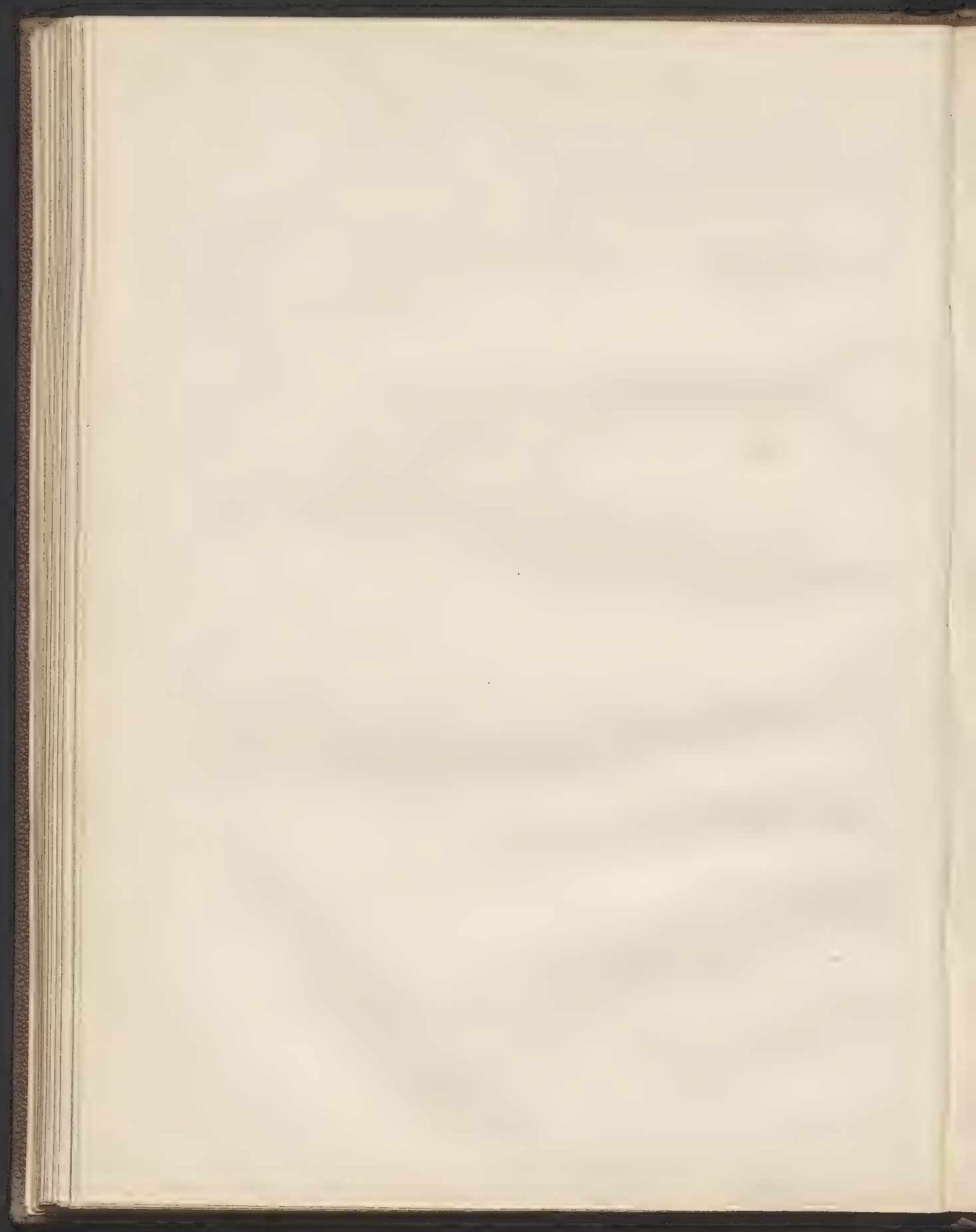

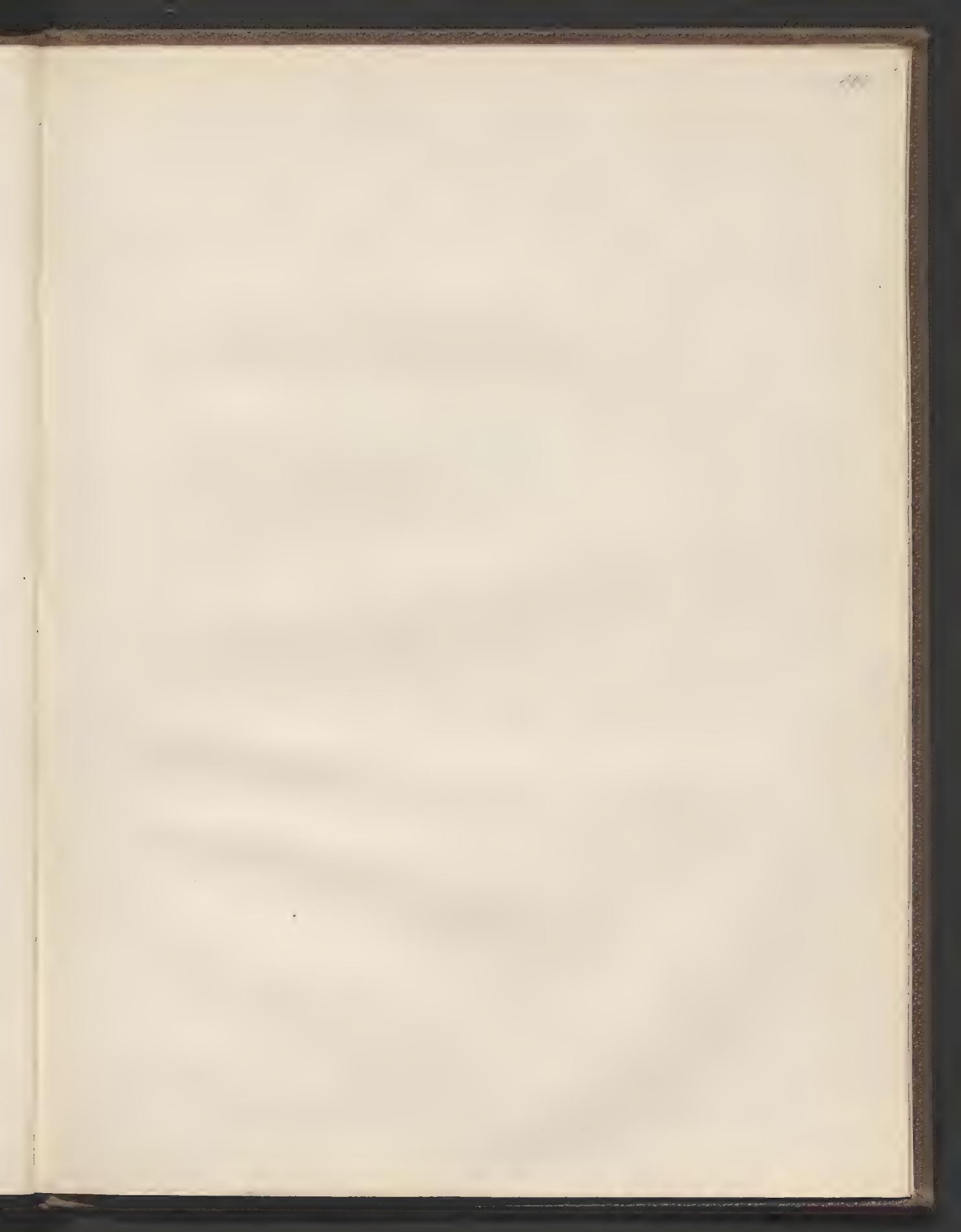

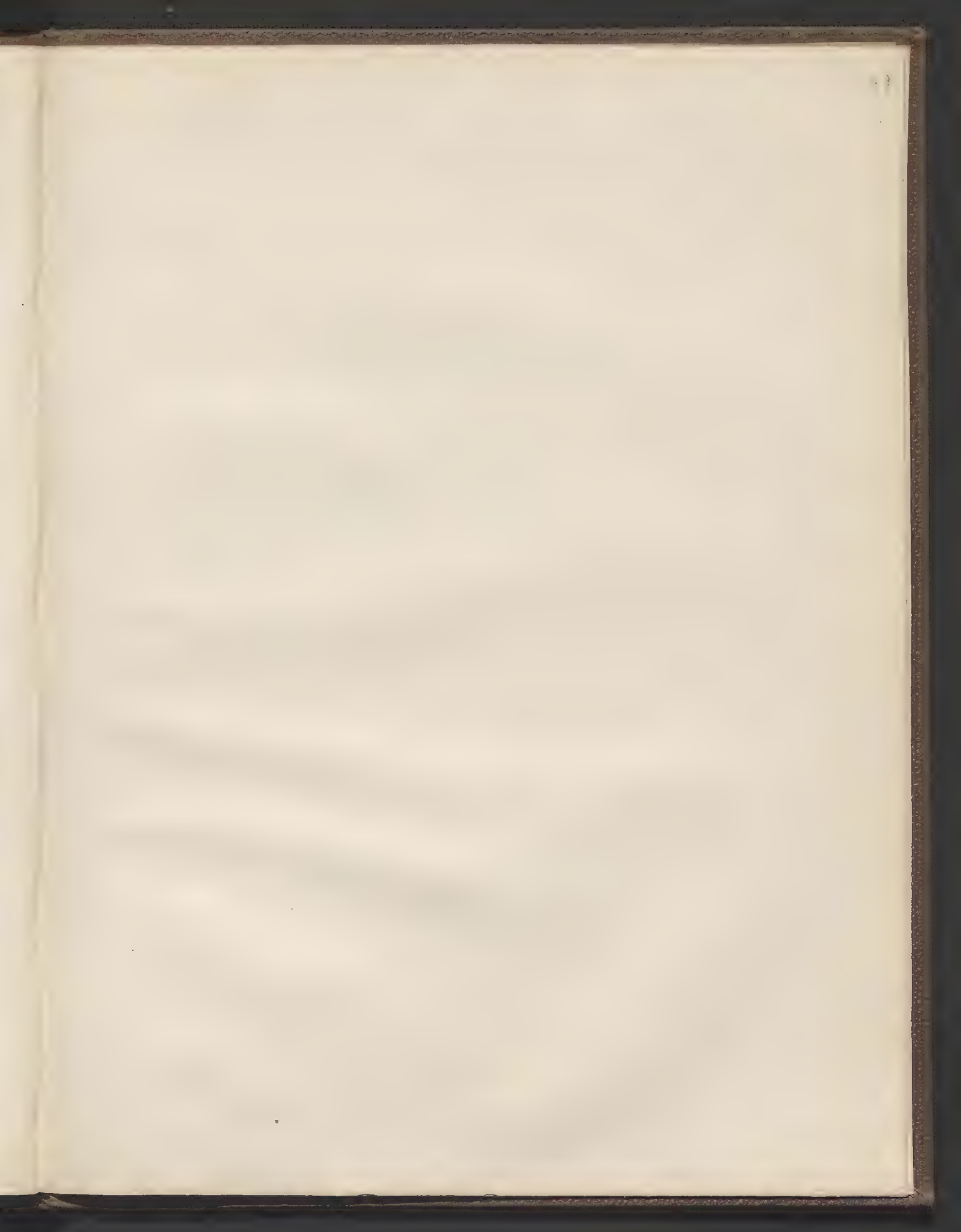

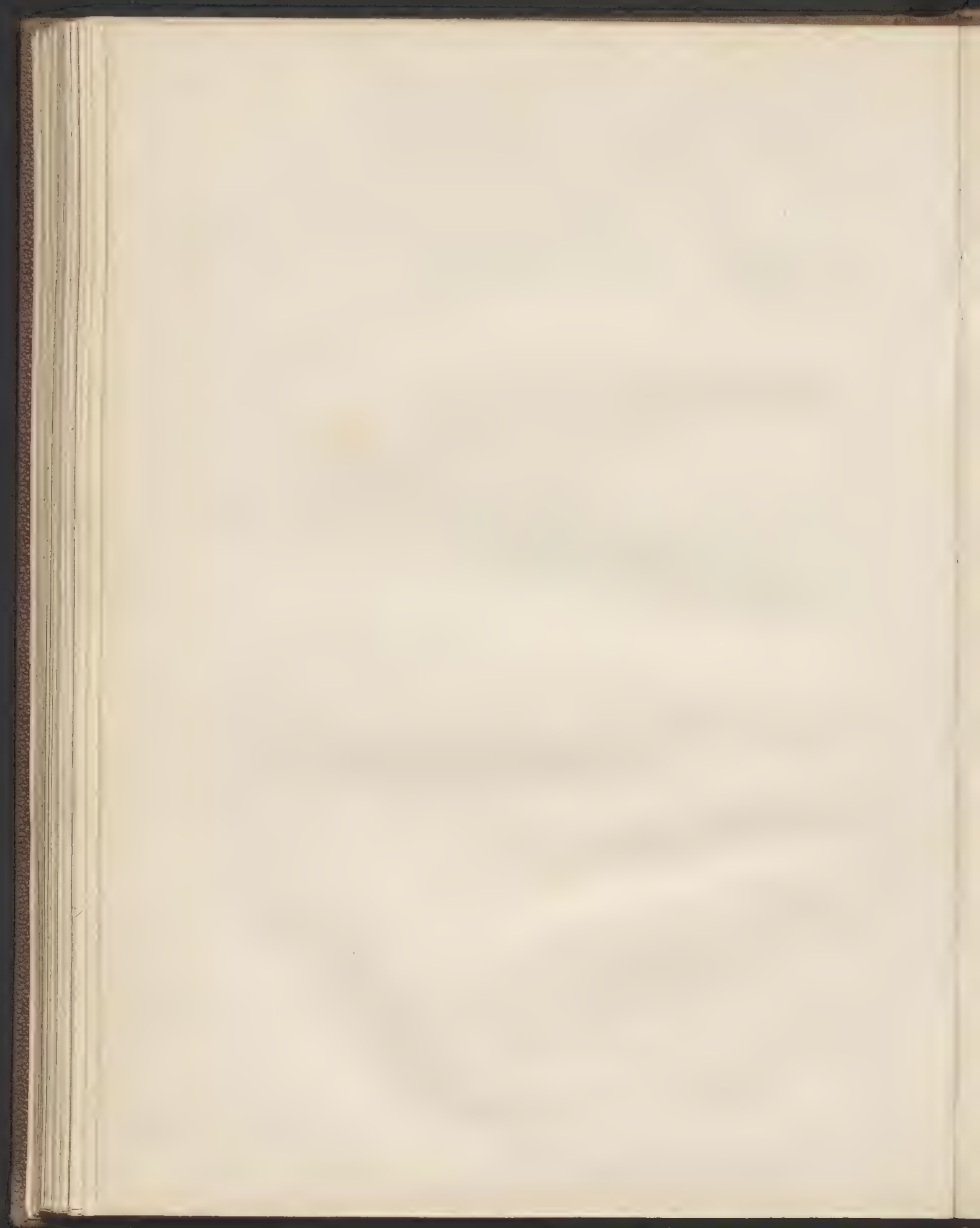

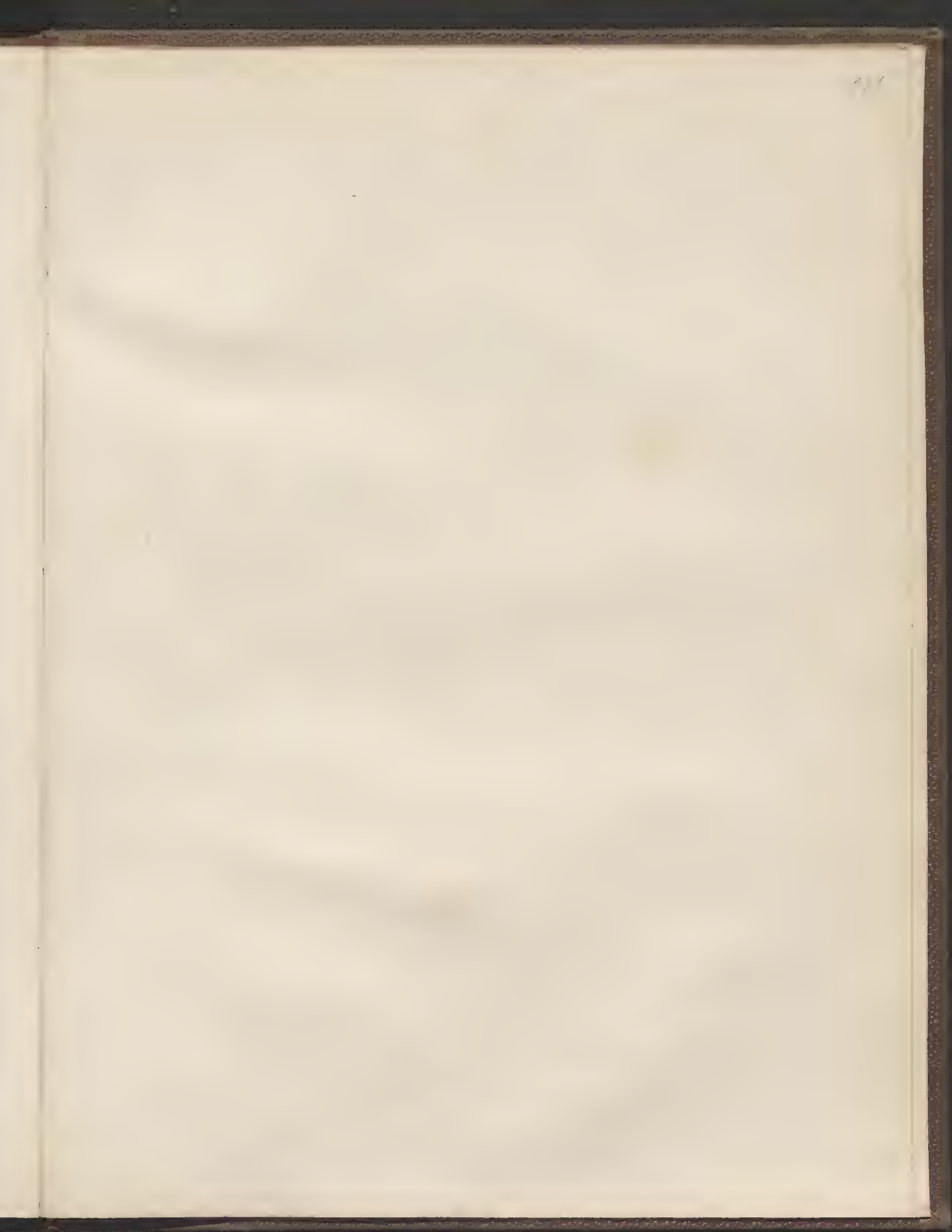

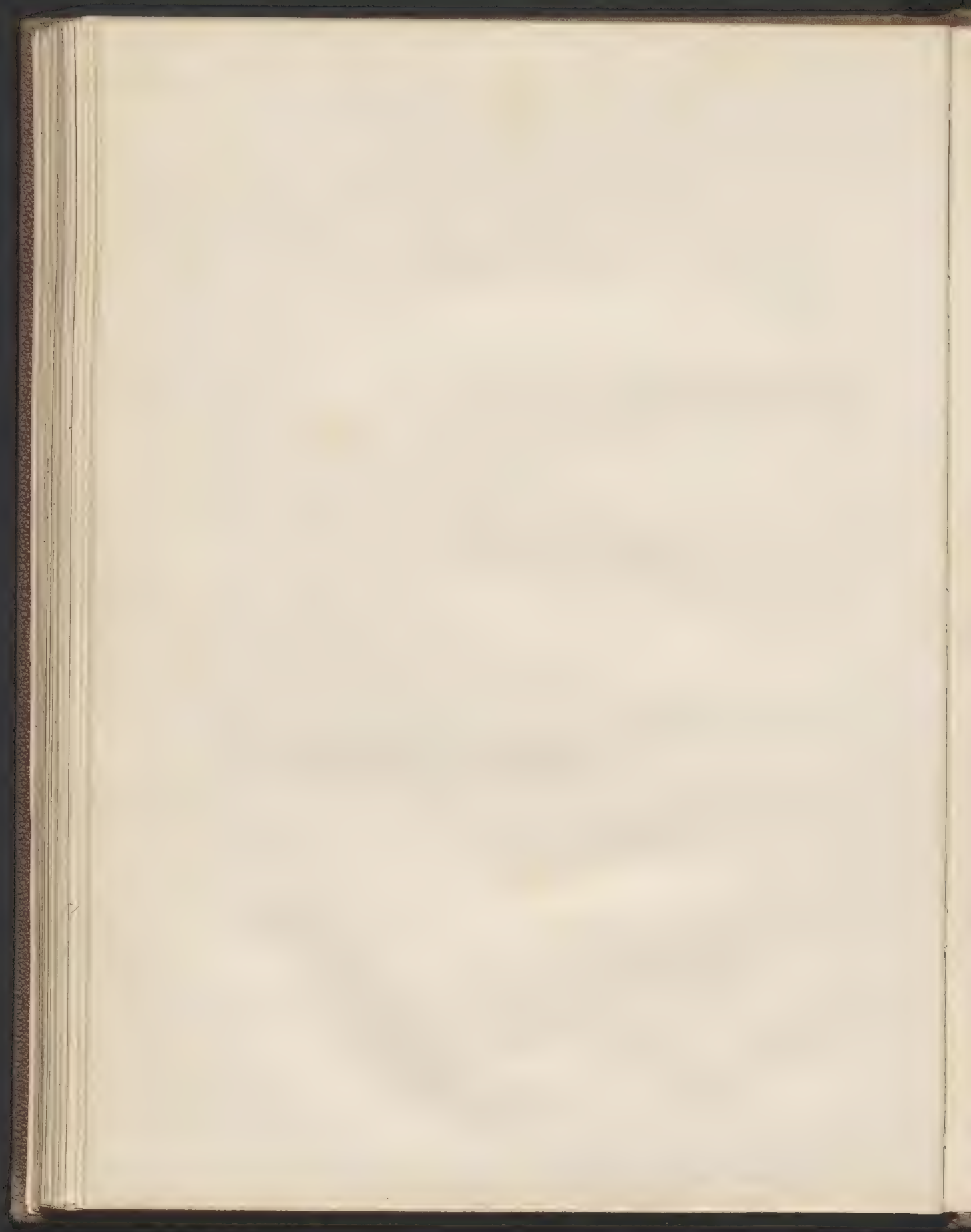

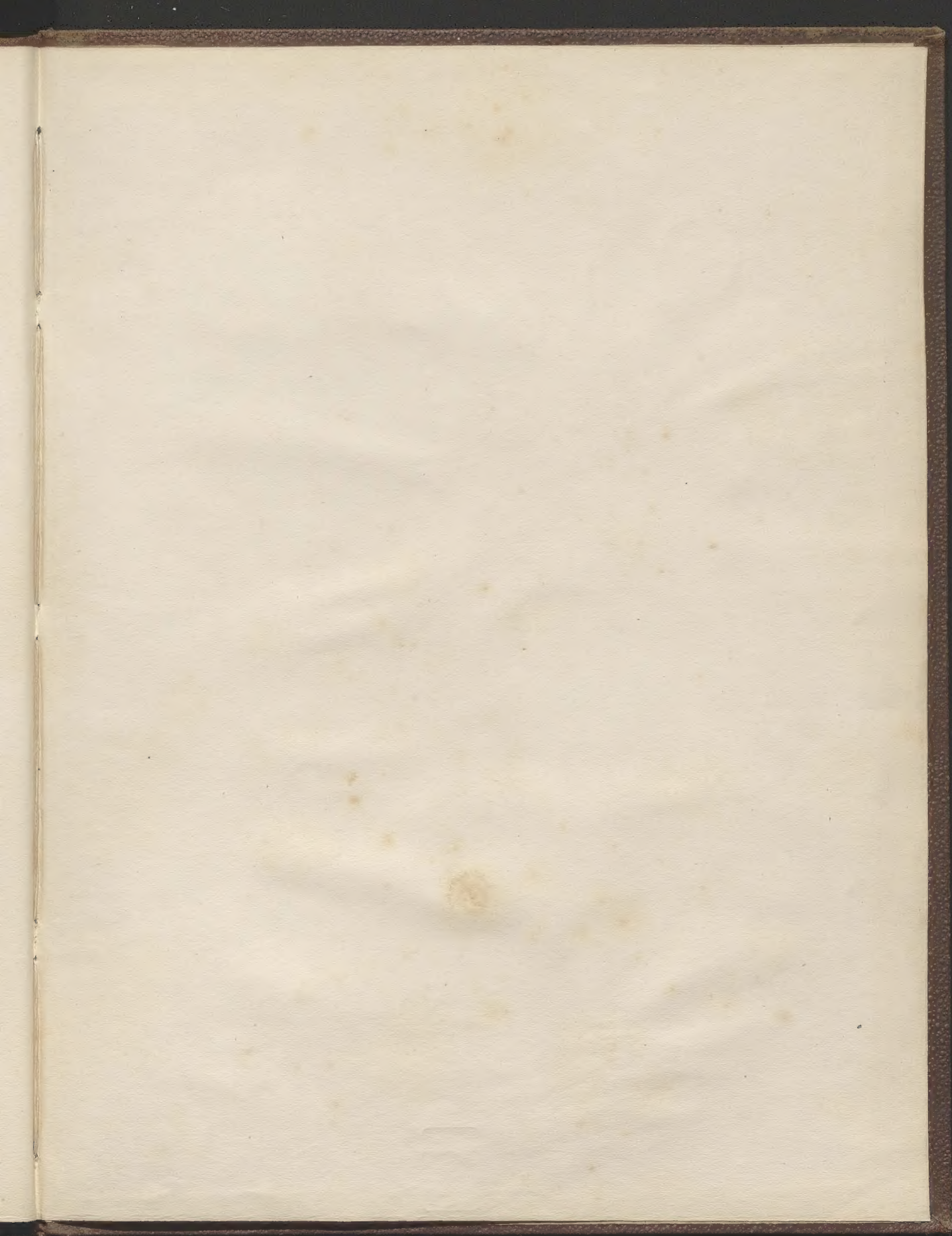

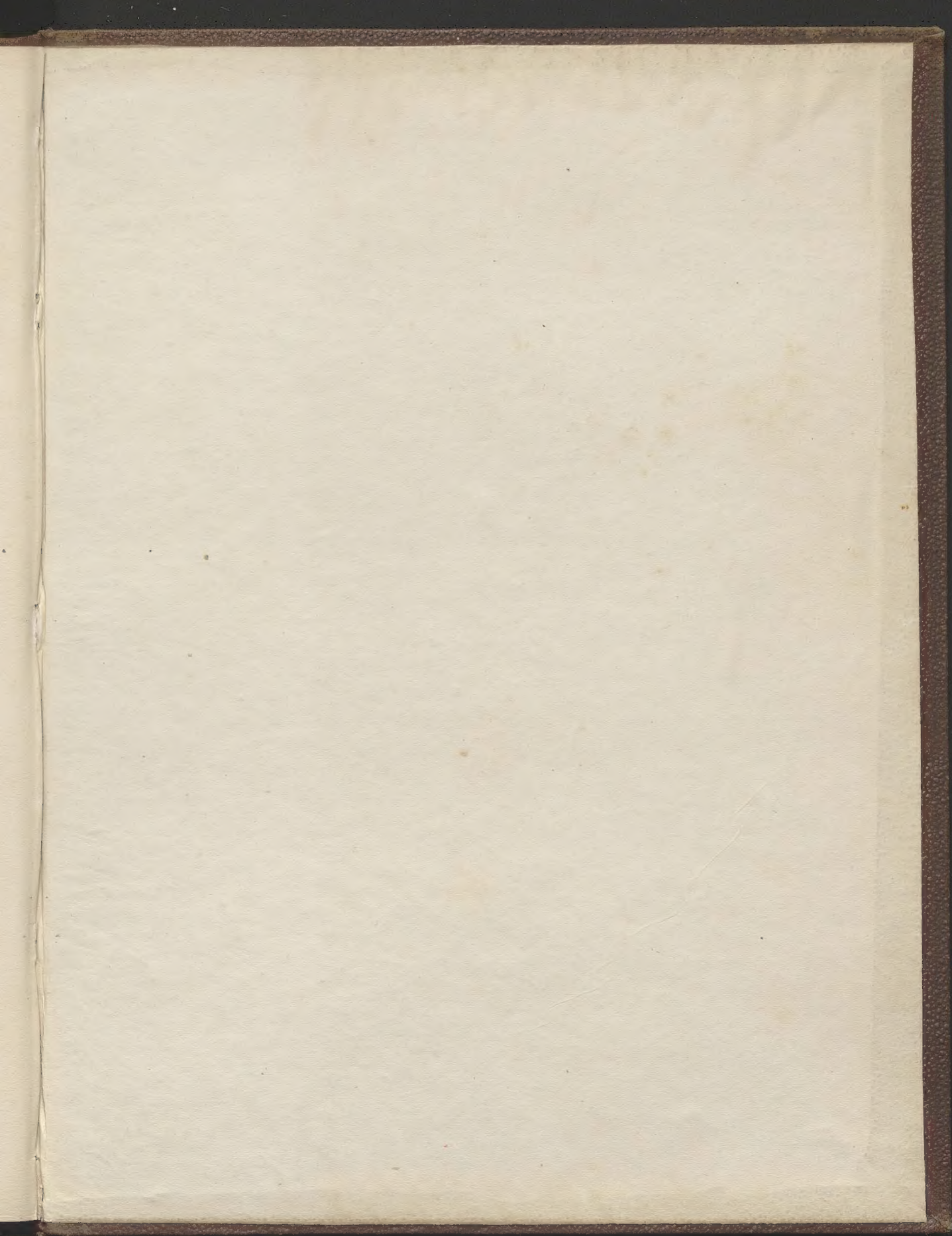

3

NAME

ISBN 0000